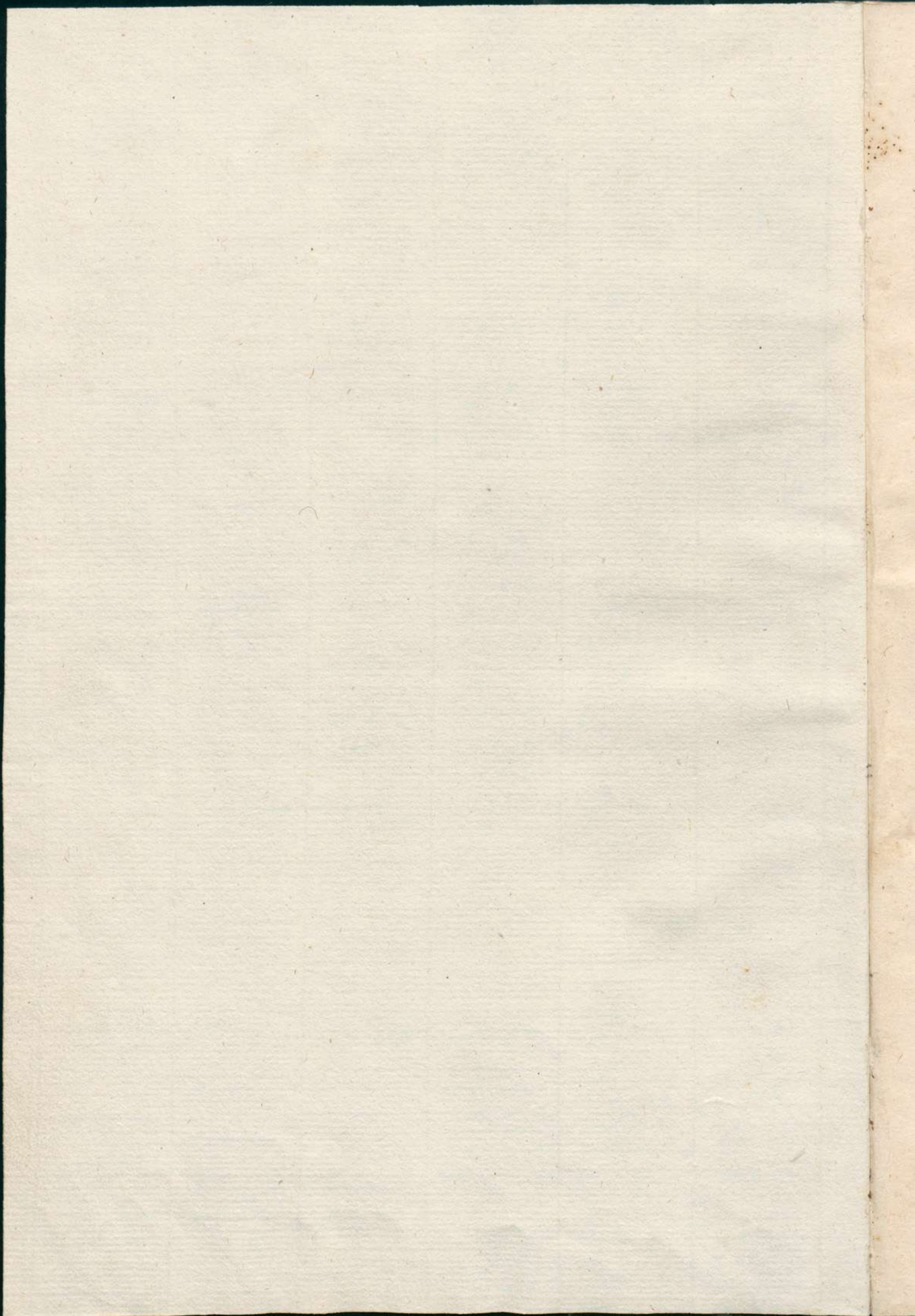

Hain, n° 4392
BMC VI, 773

R.846

LVDOVICVS MARIA SFORTIA ANGLVS: DVX

Mediolani &c. Papie anglieq; comes: ac Genuæ: & Cremone dominus. Cum industrius uir Ioannes passiranus de asula in hac nostra urbe sit in presenti datur^o impressioni infra scripta uolumina: magna sua cura: & impensa ab eruditis hominibus redempta: nobis supplicauit ut prouideremus: ne quod magno rerum suarum dispendio in publicam studiosorum utilitatem comparauit: & cum sepe nunc honesti lucelli editurus est inuidia & maliuola cuiuspiam emulatione & impressura decipiatur: Et nos æquam eius petitionem censuimus: Itaq; per has nostras publicas litteras: decreuimus: declaramus: statuimus & edicimus: ne quis in dominio nostro eiusmodi uolumina separata aut cum aliis operibus comixta imprimat: uel alibi impressa in dominio nostro uendat: aut uenales inducat: aut sub pena uiginti quinque aureorum camere nostre applicandorum pro singulis uoluminibus: que sic contra hanc nostram declarationem impressa importata ue inuenirentur: presentibus annos quinque proxime futuros ualituris. Mediolani sub fide sigilli nostri: die nono nouembris. Anno. M. cccclxxxvii.

Sidonius apollinaris cū cōmentariis. Apicius de cibariis:

Nonius marcellus integer Festus pōpei^o cū appēdicib^o

Varro de lingua latina emendatus cum ennarationibus

Mythologiæ fulgentii placiadis

•B. Chalcus.

2

Fulgentii episcopi rhuspensis secundum philosophiam moraliter expositarum fabularum ad Catum presbiterum chartaginensem Tabula Incipit Capitulatim digesta. ex primo libro.

Vnde Idolum dictum sit.	Fabula de Iunone
Fabula saturni.	Fabula ueneris.
Fabula de plutone.	Fabula herculis & omphales
Fabula de tricerbero.	Fabula caci & herculis
Fabula de furiis.	Fabula anthæi & herculis
Fabula de fatis.	Fabula tyresie.
Fabula de harpiis	Fabula promethei.
Fabula de proserpina	Fabula de adulterio ueneris
Fabula de cerere	Fabula ulyxis & sirenum.
Fabula de apolline	Fabula scyllæ
Fabula de coruo	Fabula mydæ regis & pactoli
Fabula de lauro	Fabula uulcani & mineruæ
Fabula de nouem musis	Fabula dionisii.
Fabula phaethontis	Fabula cycni & ledæ
Fabula de tiphosagitis & pitone	Fabula ixionis.
Quare sine barba pigit cum pater dicatur	Fabula tantali:
Fabula mercurii.	Fabula proserpinæ & endimionis.
Quare pennas	Fabulæ libri tertii caput primū
Quare uirgam	Fabula bellerophontis
Quare galerum & gallum	Fabula perdicis
Quare hermes	Fabula acætonis
Quare fur. Quare celer.	Fabula herus & leandri
Quare argum occidisse dicatur	Fabula berecynthie & athis
Fabula de ganymede.	Fabula psiches & cupidinis
Fabula persei & gorgonon	Fabula pelei & thetidis.
Fabula admeti & alcestes	Fabula myrhæ & adonis:
Tabula libri secundi	Fabula apollinis & marsyæ
Fabula de Iudicio paridis	Fabula orphei & euridices
Fabula mineruæ	Fabula phineis:
	Fabula alphæi & arethusæ

Fulgentii episcopi rhuspensis Tabula libri Tertii mythologici con finit.

REVERENDISSIMO PROTHONOTARIO DOMINO ANTONIO
 MARIAE BENTIVOLAEOPATRONO COLENDO IOAN
 NES BAPTISTA PIVS BONONIENSIS

Ex uetustissima est reuerēdissime prothonotarie quā omniparentē naturā : themidē
 & polyhistora illū prometeū i auro cōsignasse fertur obsequētes scilicet & pios suā si
 bi alumnae alumnos esse decere: cui blādae nutritiae subdito subūgato: & prosternato
 affectu quosuis mortaliū parere tropologico & subobsuro uellamēto signauit anti
 qtas: capistratos leones cybeleio uehabulo iugās: quia numen qui uiolarint matris & ingrati ge
 nitoribus inuētī sunt significare uolūt indignos esse putādos uiuā progeniē qui in uitas luminis
 edāt. Ex rhetris: atticis scitis platoniciq; istitutis hoc esse nosti nec uim parētī nec patriae inferen
 dā esse. Verū delensico famulatu: & ancillatiōe piētissima illius dicto audientē esse praestare : qñ
 ex euripidis autoritate parentū filii sunt aia: Debemus & nos eadē antipelargia philostorgia pa
 rentū redhostire. Antipater graecus autor adfatim & prolyxe designauit parētes parentali cura
 fouendos uitteculā describēs umbratili acantho inumbrantē & inuestientē exarescentē platanū
 stū subdēs catholicos & moraliter in illos grām esse cōferendā qui ab officio nō desciscunt ēt qñ
 tuuasse nō futurū est expediēs huiusce carmina si recensere qs uellet apposuius latinaq; fecim⁹

Arridulam uiridi platanum uittecula sponde

Ambit adoptiua cospicienda coma:

Quae prius ipsa meis botryas spectosa racemis

Cingebam amplexu non soluenda probo

Gratia praestetur tali tibi Iugis amicae

Quae sciat: & cum non expedit esse pia.

haec porro insitua & ingenta pietas impellit: & cogit auitiū brutū animal & ratiōis expers. Le
 gimus. n. ciconias parētes auitate cōfectos subcollare nutrire: foculare proin religionis antistes
 ille μεγαλος βασιλειος hoc mutuae charitatis hostimentū uocat αντιπελαργιαν prouer
 biūq; graecis est αντιπελαργειν: uti lucillus enarrat επιτωντας χαριτας ανταποδιδουτων.
 λεγονται μαροπελαργοι γεγηρακοτ εσ τουσ γονεισ τρεφειν και μη δυναμενων ιπτασ
 θαι φερειν επιτων ωμων. Quod & nos facimus alumnationis & nutritus tui memores. Te
 amātes: colētes suspiciētes Fuit. n. nobis bētiuolāa dom⁹ alylū & quēadmodū dici solet αε ουρα
 νια. & ne p̄ris tui bñficia munificētia recēseā: Tu peculiariter in utraq; fortuna numine salutarī
 nobis semp adfuit: ut recte piāe domus quae te piētissime colit: & reuerenter obseruat appellem
 alūnū Iouē paterno nos adfectu Iuātē. Quapp: ut uer⁹ uerbū est: assuescā i dies unus eē ut uita
 mea quādā picturā exprimat: eandē seruās semp imaginē quā accepit. a repagulis bon⁹ ero ima
 ginē ferrulatā cordicitus radicatā caulescētē: ut nūq; decaulescere possit: obseruit abo: & lōgule
 dissitus corde semp adherescā: siqdē ut inqt Calan⁹ gymnosophista. Corpa trāsferes de loco ad
 locū. animas nō coges facere qd nollūt n̄ magis q̄ saxa & ligna uocē emittere. Sapiētā tuā n de
 sinā admirari: nō Desinā uenerari prudētā: quae te pythagorici mādati trutinatore moderatur
 cōmunē & uisitātā uia declinatē. Tu ille es q: ut pyrrhus de fabricio difficili⁹ ab honestate q̄ sol a
 cursu suo p̄t auerti. sophoclaū carmē de sapiētēi te dño recognosim⁹. Iupp: ter mihi praest null⁹
 āt hoīum. qd primū: mediū ue canā quo sine quiescā si cōprehēdere uirtutes tuas enitar: de quo
 satius fuit tacere q̄ pauca dicere. Tui sane muneris ē q̄ poeticen illā sectat⁹ atheriā ad aliqd poe
 tici noīs euasi. Explicati cōmodū ex penario litteratorio: cuius tu fuisti cōdus mythologicon pla
 ciadē fratrē: ut fert: Cassiodori: hūc chalcitypis officinatorib⁹ tradendū curauimus nūcupatim
 tibi dicantes sine prouocatiōe electo iudici aureū librū qd librū: thesaur⁹ poti⁹ quem libro. iiii.
 sidonius eruditissimum. & ob ingenui merita q̄storū uocat tāq; q̄stura reiecta episcopatū africae
 sūpserit. Tpe galeni floruit impatoris: ut de sidontano sit dubiū episcopatū init sub athanasio
 qñ platōis autoritāe αυτοματοιδε αγαθοι αγαθων επι δαίτασ ιεντα. hoc est ultronei bōi
 ad bonorū epulas eūt, fidei hoc agens obseruātia geministudinis ergo. Vale. & me cliētulū tuū
 amare & diligere ne dedigneris. Subsignatum Mediolani pridie Idus nouembres. Millesimo
 quadringentesimo Nonagesimo septimo.

IOANNISBAPTISTE PII BONONIENSIS COMMENTARIVS
INFVLGENTIVM.

Quamuis inefficax, fulgentius autor qui maxime nitidissimus eloquentia leuigatori filo di-
cendi tereti: exacto: excusso: absolutissimo orsus auscultatione fabularum ex situ uerustatis
erutae enodatoria proleat illicit erogat & penitissimo uiculo conciliat audatorum luben-
tia scribens procellis bellicis undiquouorsum detonatibus geti. Leniminiq; poetico supfunden-

FVLGENTII EPISCOPI CARTAGINENSIS MY-
THOLOGICARVM AD CATVM PRESBITERVM
CARTHAGINENSEM LIBER PRIMVS

Incipit

Quamuis inefficax petat studium res quae carent effe-
ctu & ubi emolumentum deest & negotii causa

tibus sese gothis inter-
turbantibus & tumul-
tuatim diuexantibus
ais ad celestia phisicu-
lada & indaganda natis
hec i utilitate publica
laboriose scriptitasse.
sunt. n. poetae genus
ignauum qd lecto gau-
det & umbra ex quorum
timore nihil nisi hila-
ritus accipendum pro-
uenit. In timore oculi eua-
dunt ut loculariter &

false dixerit ille. Nunquam poeta nisi podager, octo gaudet uirtutum omnium dulci seminario, hoc corpore al-
tur: his anis quoque pascitur & profecto ut plani dicitur quod aequo uoluptificum gaudiale hilaribus dunt
appetibile quam studio tranquillitas quam litterarum malacia quam horum pabulorum saginarius: Laxamentumque &
grati diuerticuli meditatorium: Aios ueget uenus uoluptatibus priscus autor inquit. At ego herbam
do leuocque digitum si hac litteratoria uoluerit: Sine qua te musca uides & musca aliquid minus: cum
qua porro caelos transcendis premis sidera: calcas infera: & mentis multitudine remigio uectus cae-
lo sublimis caput insinuas, sirenheu dolor: heu lacrimae multos irretit: ut uirtute uideant: intabe-
scantque relicta: sublatamque demum ex oculis, inuidi quarant. Quae temporis inutiles moras: & illicta
segnitiae censore insectatur archytrentus libro primo hisce luculentissimis uersibus.

Velificatur athos: dubio mare ponte ligatur.
Remus arat colles: pedibus substernitur unda.
Puppe meatur humus, pelagi thetis exiit usum.
Salmonaeus fulmen taculatur: Dædalus alas,
Induit: ingenti furor instat: & inuita praecipit
Rumpit: & artificii cedit natura labori.
Languida segnes ueneris nutritia tractat
Otia: dilatrix opum, dissuada laborum:
Venatiua morae uix inceptura: quod ipso
Principio rumpit hodiernos crastinat actus.
Et quod praeteritum nunquam facit usque futurat.
Ausus attenuat aios premit illigat artus:
Contemptusque luto defædat aromate morum
Pectus odorandum: famae secura pudendae
Assuescit uitae: utique paludibus haerens
Sorde uoluntatur oculoque improuida caeco
Mentis ab excubiis expellit inhospita curas
Sollicitosque metus: currentibus urget habenas
Ingeniis: fixoque modo conamina sistit.
Teda segnitiae comitatur & inuita laetis
Tristitibus luxusque uagans, lasciuia pompis,
Et uenus & renu cinctus petulantia Soluens,
Cognatusque necis sopor & precursor inermis
Torpor egestatis & amara obprobria uultu
Maesta uerecundo salibusque irrisio mordens,
Et pudor & ptes infamia nuda pudendas.

Et uaga propositi leuitas & nescia fixis
Mobilitas mansisse rotis: & deuis error.
Votorūq; uices crebro incōstantia uersans
Et fluctans animus: & non statura uoluntas:
Pigraq; mollities: & inertia pigra laboris.
Et fractus studii langor morbusq; senectæ
Debilitas sterilisq; breui sub pondere manans
Sudor & accisis titubans ignaua neruis sed

Ex semita i uiam repe
dandum: & ad interpre
tationis nostræ utibilē
elucubrationem desle
ctēdum. sensus hīc ful
genti est: & si studium
sit inefficax Inane: in se
rium res effectu hoc ē
euentu lucroso: & cō
pēdioso carentes secta
ri: quoniam cessante

Lucelli specula & rubiginosi aura marsupii cessant & indagamenta rerumq; philosophicarum
inquisitiones ad quam scelestissimam nos opinionem urgerent temporum nostrorum calamita
tes: nisi potius famæ q̄ famel consulerem: honori q̄ honor: celo q̄ cæno scilicet famæ utgilare tu
uar. quis nosset homerum Illus æthernum si latuisset opus: Cecinit. n. doctissime filius: & circū
specte: Ipsa qdē uirtus sibi met pulcerrīa merces: quā plauē snīam claudīaus bracteatīs hīs uerū
bus ē mutuat: Ipsa qdē uirtū p̄tū sibi. Nō opis externæ cupiēs: n̄ idiga laudis Diuitiis aiōsa suis
imotaq; nullis calibus: ex alta mortalia despicit arce. Credius p̄culdubio nos bello athanasī: q̄
f. sub eo floruit placides aduersus tūiseū regē: negociū & molestiā in tectā fuisse fulgētio. Rex. n.
q̄ uocabat carthaginēsis r̄giā traduxit i tūitiū siue tunetū (Nā utroq; mō dicei possum) q̄ certe
ciuitas scipiōis tpe cumulus erat edictior postmō ob sitū nalis faciē mūitorē cōmodiū uisū: & tutiū
r̄gib; illic habitā. exadificatūq; ciuitatē: quā tūetiū uocant hodieq; urbs illa barbarica sic appel
lat: uñ p̄ tuū n̄ sine honoris p̄fatiōe noiandū eqs desultoris sufficit armīta numidica: masileaq;
cursu gyris uelocitate p̄cipua. Ampliū ob hāc cām n̄ tyrāni tūisei carthaginē icolebāt q̄ diruta
fuerit a scipione numātino. Fuit. n. renouata a senatu: quæ nunc manet annis duobus & uiginti
euolutis postq̄ a scipione fuerat euerfa. Autor est eutropius libro quarto Furtaliter & hostiliter
in romanos sup̄fudisse sese tyrānum hunc afrum sidonius asserit ita prodens Tuniseos infer
ret byssa furores. Fortassis tumultus is gothicus erat contra athanasium imperatorem saulente
geta rege: qui cum tranquillatū: pacatūq; legiūs sunt qui athanaticū uelint gothorū regē. Is. n.
cum urbem intrasset: & tam adificia ciuitatis q̄ exornati q̄ ad diem festum populi frequentiam
cerneret. ac p̄ singula m̄te inhæreret. Cūq; deinceps imperatoris regiā ingressus obsequia offi
ciaq; diuersa cōspiceret sine dubio inquit deus terrenus ē Imperator: contra quē q̄cūq; manus
Leuare nissus fuerit: ipse sui sanguinis reus existit. Sed ut plenius intelligas sunt gothi separe
ex oriētis & occidētis incolatu. Temporibus. n. ualētiniāni sup̄toris augusti cū itra thraciæ fines
gothorū tūc populi coiter hitarēt bifarte p̄ alaricū ac frigidernū diuisi decreuerūt: ut utrāq; rē
publicā. i. frigidernus cū suis oriētālē. Alaricū cum suo exercitu occidētālē oppriēret. Hi ergo: q̄
cū frigiderno i oriētālī remāserāt pte ligua patria ab oriēte ostrogothæ idest orientales gothi di
cti sunt. Isti enī q̄ occiduas petiere regiōes ab occidēte uisigothæ. i. occidētales gothi sūt appel
lati hos claudianus i alaricū getas appellat: q̄ uel augustino teste libro .i. de ciuitate dei horū im
pauit regimīni. Crinigeri sedere p̄res: pellita getarū Curia. quos plagis decorat nūosa cicatrix.
Facilius his p̄missis itelliges claudīai carmina i eutropiū libro secūdo. Nō p̄ caucasias accito tur
bine ualles ē opus ostrogothis colitur mixtisq; gothuntis phryx ager. Et. et. eo mōnto Strattm.

Cesset inq̄ri. i hāc snīam plinius libro q̄rtodecimo naturalis historiæ. q̄ppe cū req̄rēda sint n̄ so
lum postea inuēta: uerū ēt: quæ iuenerāt p̄isci desidia rerū internatione memoriæ inducta: cuiū
sopni causas quis alias q̄ publicas mundi iuenerit Nimirū alii subtere ritus: circaq; alia mētes ho
minū detinentur: & auaritiæ cā tm̄ artes colunt ergastulū. carcerē: seclusorū: miserū calamito
sum i hoc corpū philosophi dixerunt animā uelut in ergastulū conectā: hoc est talē phylacā &

cesset inq̄ri. hoc uidelicet pacto q̄ n̄ i t̄pris erumnosa miseria
nō dicēdi petit studiū sed uiuendi flet ergastulū: Nec famæ as
sistendū poeticæ sed fami cōsulendū domesticæ. Citoq; nunc
aut qd̄ amiseris fleas aut qd̄ edas inq̄ras q̄ qd̄ dicas iuenias. Va
cat hoc tempore potentib; opprimere priorib; rape: priuatis
pdere: miseris flere. Quia soles domie meas cachinātes sapi?

4
& custodia quali ferui continetur ergastulares: qui catenati & anulati crura fodiebant humi. plinius obiurgatio censoria succedere non desinit temporibus suis: quibus copediti crura catenatiq; manus terram colerent: huc ob delictum nobile mancipia coniecerant ad utiliora opera: a quibus operibus & ipsi opera dicebantur. horatius. Accedes opera agro non Sabino. Apollides iureconsultus uiles suos appellat: & insularios: qui sine ciuitate sunt in opus publicum perpetuo dati: & in insulam deportati. Auctor martianus digestis de penis. Siue in ministerium metallicorum: ad quod & familia in perpetuum dantur. filii

nenias lepore satyrico litas lubentius affectare dum ludicro talia uentilans epigramate comædica solita est uernulitate mulcere. Additur quia & mihi nup impasse dignosceris ut feriatas ad fatim tuarum auri sedes lepido quolibet susurro permulceat: Parum pro ergo ausculta dum tibi rugosa sulcis anilibus ordior fabulam: quam nup attica soporante falsura nocturna praesule lucerna comen

modo & in salinas: & sulfurarias. Sed uti noscas aptius aduerte in insularios iureconsultis feruos illosce uocari qui in insulas ad ferrum effodiendum demandantur & ad id genus cetera metallica. hoc dixi quo poeta in osceno carmine sensa percipe

res ita scribentis. Ductor ferreus insularis aequi laternae ut deor fricare cornu. Tu scribe. Ductor ferreus: insulariusque. Visus est enim ductorem accipe pro metallo eductore suo: cum Ductor: uibratorem & lumborum ad concinorem uenerem praestanda quassatione intelligat: si quidem uel quintiliano percipiente ducere exercitum non sine rubore: dicitur. Ductare plauto scortum conducere: quod pudenda esse uocem ostendit dicens. errabo potius quam quis me ducet. Alibi si tenetis ducite ne dirupamini: sunt nonnulli: qui scribunt ita fere. Coctor feruus ut: insulariusque: iureconsultis cum arbitro petronio uocantibus coctorum feruum coquum. Digestis de uerborum significatione merito fit de seruis insulariis hisce pompilio. Insularius aut urbanorum numero est. Qui et apollinaris ergastularum aerem nubilosum: & caliginosum uocat. a uerbo graeco ἐργαστήριον operum deflectit ergastulum: quod illuc operum ferui mittebant. ἐργαστήριον opartus. hac uoce Scatet eruditi ferme omnes. Nenia. camenales modulos flabiles precipue & amatorio zelo lugubres. Nenia est carmen: quod in funere laudandi gratia cantatur ad tibiam. Sunt quoque eo uerbo sine significare putant. Quidam uolunt neniae id dicitur quod uoci similior quimonia flentium sit. Quidam autem alunt neniae ductum nomen ab extremi itestini uocabulo: graeci enim νεῖατιν uel νεῖον extremum dicunt: Sicut quod cordarum ultima νεῖατιν dicitur extremam cantionis uocem nentiam appellarunt: Neniae dea Sacellum extra portam uiminalem fuerat dedicatum. orantibus cum ceteris utitur hac uoce sidoniusque. Litas. picturatas: distinctas: uarietas. Lino: leui: litum: Diomedes & lino: exit maro. & paribus lita corpora guttis. filii illino facit illitum. outdus. quem non offendat toto sex illita uultu. Sublinere os plauto in aulularia decipere significat: & contemptum habere. Tractum a pueris eos carbone tigentibus: quos ridiculario despectui habebant. Vernulitate. morologio: oximoro: Sale: ledoria: scomate: dicacitate: quomodo loquaculi uernae sunt garrulitate placentes intermina: un tibulus cecinit eleganter. garrulus in dia ludere uerna sinu. hinc uerniliter loquaciter pariter & uerniliter. Vernae appellantur ex ancillis ciuitum romanorum uere nati: quod tempus anni maxime naturalis faturae est. Permulcea susurro. apuleiana uerba exliminari pagina historiae de asino aureo. susurrum luci appellat uel quod illa permulganda non essent & in uulgus adigenda: uerum auribus instillanda seorsum: seu iustum: seductus audienda: Tanquam ἐπιτικός τὰ ελευσινία. Soporante falsura. lego. saporante falsura uel: quod aptius: soporata falsura: hoc ordine ordior fabulam soporata hoc est in sopore: in somni inuolucere: & signum soporiale: uellatam condimento: sale: lepore dexteritate: comitateque graecantia. Salsuram & indiscriminatam salturam conditionem: confectionemque salgamariam: & tempus tempestiuum maturitatis praecipue salsamenta conficiendi plautus in curculione in collatium lenonis uentrem cauillatus: perdura dum intestina exputrescunt tibi nondum saltura sat bona est. si id feceris uentre poteris intestinis uilius. In hoc loco pro sale: & fictitia: fabulosaque comitate posuit admirat graecos: qui uellamento tam lepido optimos fabularum sensus inuoluerunt. Similiter non salem uerum salsuram & salsuginem pro re eadem ponunt hoc adagio. ἀλλή οὐκ ἐνεστὶ αὐτῶ: hoc

est falsura non est ipsi: in minime suaues & ingratos. Delusam. perscriptam: elucubratam: dete
xtam. Id. n. uerbum ludere significat autoribus emūctæ naris: q̄ ludus sit scribere poetis: & inge
nuarum litterarū professoribus quamobrem uergilius in buccolico ludrico Ludere quam uellem
calamo permisit agrestis: huic opitulat̄ & subscribit epigrammaticus poeta. Lusimus in oculis uer
bis. hoc iuro potentis p̄ gentū famæ. onirocritā scribimus onirocriten: Tu latine coniectorem: &
sopniatorem interpretere. Græca uoce pariter hī oniropolæ dñr in sopniarū interpretationib⁹

pecuniarū summulam
corradentes: quāq̄dem
id genus diuinaculorū
& ariolorū in pretium
fecere deos οὐρα καὶ
οὐειδῶτος in sopnium
dicitur οὐειρος sopni
deus. οὐειρον sopniū
κρινω iudico. κριθῆς
iudex. ab his κριθῆριον
iudicii locus appellat̄:
uñ onirocrites iflectif
qui & onirocriticus ap
pellat̄. A fili deriuatiōe

onirogonō inclinam fluxū seminis i sopniis morbū exitiale & pemptoriū: ad quē arcēdū lamīnas
plūbeas lūbis frigidandis plinius uice p̄sentarte medelæ adhibet. Sunt sopni multiplices partes
a macrobio narratæ in primo in sopniū scipionis. omnīū quæ uidere sibi dormiētes uident quāq̄
sunt principales diuersitates & nomina. aut. n. est οὐειρος secundū græcos quod latini sopnium
uocant. aut οὐρα: quod uisio recte appellatur. aut χρηματισμος: quod oraculū nūcupat̄: aut
est εὐπνιον: quod in sopniū dicitur: aut φαντασμα: quod cicero quotiēs opus hoc nomine fu
it uisum uocauit. oraculum probatius ex his. sopniatores censos: & honore hitos a prisctis docet
amphyrarus cultus ob hoc q̄ in attica uaticinās sopnia petētib⁹ inducit. sup cōtectorib⁹ belle
sane philostrat⁹ libro secūdo de uita apollonii tyrānei. sopniarū interp̄tes: quos oniropolos appel
lat̄ poetæ de nulla unq̄ uisione antea cōsultoribus respondebat̄ q̄ uisionis horā fiscitati essent. Nā
si matutino tempore sopnium apparuisset: tunc de illo coniectari se posse arbitrabantur: quia
tunc recte uaticinari posset. anima cum esset uino: ciboq̄ liberata. Sin uero primo sopno: aut me
dia etiam nocte: cum adhuc uino suffocata: demersaq̄ est anima sopnum diceretur apparuisse:
sapienter quidq̄ respondere abnuebant. Ariolantem. coniectantem: diuinantem. ariolos om
nis abs se segreget plautus inquit quos ab ara deflectunt. Ariolari ab his tractum presentiscere:
præuentre: coniectare plauto & apuleio quoq̄ iam naribus meis ariolabar tucetum perq̄ sapi
dissimum. Sulpicillæ puellæ ausoniana. Pŷches animæ: puellæ: quæ sub animi nostri canta
tur in uolucro hāc cupido deperit curiosulam in eius effigiem: quam tegeŕ uolebat: sub arbitrio
lucernæ contemplandam. phædriam. quid si phædrā legas: quæ ueluti petulans & amatrix re
gina hippolyti igne medullitus & animitus uisā lacrimabūda carnificinam amatoriā deflebat.

Tumulum. sepulchrum hoc est sepulcrales erumnas: & eiulatus defunctorios. Nil obstat quo
q̄ si tumultum scribas. Fuit enim amatio phædræ intempestiua tumultuosa turbationis theseo
causa: q̄ immerito filius recognoscitur ablegatus: & discerpt⁹. Illa a trabe sublimi collum nota
uit amatrix. Intercapit excapit comister in sinum suscepit sui luminis amorabundi. posses & in
tercapit pessum dedit discauit: & diminuit interpretari quoniam dum ad lucernæ tendit amo
res luminosos ab idenus adulescens: procelloso mari: undabundo sauenti suffocatus est. De
quo lepidule martialis. Dicebat tumidis errans leander in undis mergite me fluctus cum reditu
rus ero: Musæus uatum facile princeps leandricos natatus lucernam excepisse scribit: quam ama
torii sodalitti fidam consciam uocat in limine sui poematis. hunc lychnum cum lychnucho com
plexibus amasiæ fruētes apponebant: ut numeris omnibus formositate absolutam puellā cō
templarent: quāquidē nil tuat in caco uenerem corrūpe motu si nescis oculi sunt i amore duces

proptius de hae. q̄ multa apposita narramus uerba lucerna. epigrammaticus quoq; o quæ p̄lia: quas utriq; pugnas fælix lectulus: & lucerna uidit nymbis ebria nicerotiâs. Alibi. me ludere teste lucerna: & iuuat admissa rumpe luce latus. peculiariter & domestice celebraf post ipsum musæi a ceteris herus apposita lucerna: de qua & ouidius. Iam dormitâte lucerna sopnia quo cerni tpe uera solent. Lucernâ amatoribus praministrasse signat lucius n̄ libro q̄nto de asino aureo hem audax & temeraria lucerna: & amoris uile ministeriû : ipm̄ ignis totius deû exuris. Cû te scilicet

natat^o intercæpit: sed quæ nostrû academicû rhetorẽ ita usq; ad uitalẽ circûtulit quo pene dormientẽ scipionẽ cæli ciuẽ ef fecerit. Verû respublica uideat qd cicero egerit. Me Interim discedentẽ a te domine dũ quasi urbanis extorẽ negociis ruralis ocii torpor astringeret euitâs erumposa calamitatũ naufragia qbus publicæ incessabiliter uexantur actiones. Arbitrabar agrestem secure adpisci qetẽ ut pcellis curarũ cælantibus quo

amator aliquis: ut diu ti^o cupitis et nocte potiret primus inuenerit Intyranno luciani dialogo: Cõscia curarum & oculorum iternun tia lucerna in testẽ uocatur: quæ uidisse non nulla dicet: quæ nõ ue recude referri possent sed audire lucianum si

αλλα θεσσαλην γε πολλα και αρρητα και πασαν υβρυν υπερπεπακοντα και οι παλλακις εκων του Δαιον ουκ επινονα ποσβυναιθελων. οδε και προσιγε μετοι ερωμενοις. και το φωσθου παντα προτον κατεμινεν. Academicû. macrobiû: q̄ cõmodissime ciceronẽ iterp̄tat^o cõgressũ scipiõis cû charissimo singit: libera: Soluta: sui cõpote: & reduce ad originẽ suã ab iuratis hũce uitæ claustris: aia . siq̄dẽ ex autoritate apuletana i auscultationibus philosophicis uiculis liberata corporeis sapientis aia remigrat ad deos: & pro merito uitæ purius: castius ue tran factæ hoc ipso se deorũ condictioni cõciliat. Academia porro locus fuit arborosus: canulentus: & haud quã fideliori ualetudini cõmodus noie sortito ab academo heroe. In hanc secessit plato cõsulato: & ex ai Snia morboniam: ratus conflictus: & decertationes corporis i hũc modum se posse superare. Ab academo denominatam uel is uersus indicat: atq; inter siluas academi quare reuerum. Cicero grace protulit penultima longa. Inq; academia nitida: nitidoq; lycio . Commentator ouidianus hallucinatur in enarratione illius carminis ex libro secundo metamorphoseon. Muntiosq; uolans agros: gratamq; mneruæ despicebat! humum cultiq; arbuta lycii . Mons ille notissimus lycaeus longule dissitus est abathenis: de cuius Locis urbis fit a poeta metio . Indecorum enim fuisset ex calcaria uti dici solet in carbonariam transfiltuisse . Caterum interpre tis error ob hanc causam prouenit : q̄ ita grace scribitur λυκειον . solens enim est & usitatissi mum. ει. in oe transferre Nos grace proferimus: ut distictum sit aliquod & differentia inter archa dicum montem: & atticum gymnasium. In hoc lycio disputare consueuerat aristotiles : de quo gellius intelligere uoluit cum ait: Forte cum in lycio confederamus . refert hermippus in uitis cum athentensium legatus ad philippum profectus eẽt aristotiles academiae scholæ praefectum fuisse xenocratem. Cum uero reuersus esset : scholamq; sub alto uidisset elegisse in lycio peripa tum . Lucianus in alexiphane. ειτα το δειλινον περιδιηδουεθα εν λυκειω . Incidenter ema cula liuianum exemplar libro priõ de bello antiocheno. sed cynosarges: & lycæis: & quicquid sancti: amantue : quod circa urbem erat incensum est: ubi perperam lycani legebatur. Ad uitalẽ. ad eam ueram sinceram. beatificam uitam: æuithernam: ætheriam : sideralem : quæ sola nunci panda uita . hic enim ut philostratus inquit omnibus horis mortui sumus : Cui lucretius astipulatur. Mortua cui uita est prope uiuo atq; uidendi: qui sopno partem maiorẽ conteris aut

cū secus præstet uigilantiam sapientia: quod his eruditissime libro quarto canit antiscandian⁹

Aeris occultos aditus: secreta: latebras
Altius inquit phronesis: sensuq; profundo
Vestigans: uidet intuitu meliore uagantes
Aerios ciues: quibus aer: carcer: abitus:
Pæna dolor: risus: mors: uiuere: culpa: triumphus
Basileus ille magnus ex rebus & actis

& auctis appellat⁹: sese
ait in spe uiuere uitæ
cælicæ quæ sola uita
uocanda sit: cum cui⁹
minima portione tot⁹
mūdus haud quæ est

in torporē urbana tempestas exciderat uelut halcione niduli
placitā serenitatē uillatica semotōe tranquillior agitassē sopitisq;

geretur. ei⁹ uerba si quis legere uellet apposui. ΕΙΠΟΙ ΤΟΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΗΝΩΝ ΜΕΓΑΙ ΑΛΛΑ Ο
ΔΕ ΕΥΧΗΣ ΑΞΙΟΝ ΚΡΗΝΟΜΕΝ. Η ΤΟΥ Ο ΕΧΟΝΤΑΣ ΑΠΟΒΛΕΠΟΜΕΝ. ΑΛΛΑ ΕΠΙ ΜΑΚΡΟΤΕΡΟΝ ΠΡΟΙΜΕΝ
ΤΑΙΣ ΕΛΠΙΣΙ. ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΕΤΕΡΟΝ ΒΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΑΠΑΝΤΑ ΠΡΑΤΟΜΕΝ. ex codicibus uariis si le
gis a uitali circumtulit posses penita & intrinseca eruditione interpretari purgauit defacauit: emū
dauit: elauit labeculis humanis: quo sideralibus cohibiliter inspicendis esset apparator. Seruius
aneidos libro sexto. Circūtulit purgauit. antiquū uerbū. plautus pro laruato te circumferam. i.
purgabo. Nam lustratio a circumlatōe dicta est uel thedæ uel uictimæ in quibusdā uel sulfuris. Iu
uenalis. Cuperent lustrari si qua darentur sulfura cū thædis: aut si foret humida laurus. plaut⁹ si
militer in amphitryone circumferi pro eo q̄ est purgari dixit quæso quin tu istanc iubes pro ce
rita circumferri. Circūferre sicuti marcellus autor est proprie lustrare significat. Lucili⁹ libro secū
do: tū fertō omnia sum circulat⁹. Sic. n. legerem mallim apud marcellū fertō q̄ factō. est. n. fertū
libamints genus: & sacrifici pinguis: uñ struefertari: Sic. n. corrige pompeiū discophori: & diti
bitores qui in mensam inferūt lautas struces. Nec secus perscianū id carmen intellige. At tñ his
extis: & opimō uincef fertō Intendit: ubi in farto uocē nihil deluxatū fuerat. eadem uerruca de
formatur & pompeius. ubi sic legit Fictū genus libi: q̄ crebrius ad sacra ferebatur: nec sine strue
altero genere libi: quæ qui afferebāt struefertari appellabant. tu ubi frictū est: scribe fertū q̄ infe
ratur inter sacrificandū fertū uocatū. Cato in libro de re rustica. Iane p̄ te hac strue cōmouēda
bonas p̄ces te p̄cor u⁹ fies uolens ppitius mihi: liberisq; meis domo familiaq; meæ maet⁹ hoc fer
to. Nō min⁹ elucubrata fuerit interpretatio si circūtulit interpretis liberū fecit: expeditū imunem
a uitalibus hoc est ab hac labe labida labosa: & uita terrena: quæ potius mors appellanda sit. Vt
imago sit: & metaphora ab seruo: q̄ uindicatus & affert⁹ in libertatē circūagebat: & illa uertigo
dicebat. huc perscianū carmen id uergit. heu steriles uert: qbus una quiritē uertigo facit. Seneca
in octauo epistolarum Non differtur in diē qui se illi subiecit: & tradidit statim circumagit. Verti
ginē perscius hāc in subsequēte uersu turbine uocat: q̄ instar turbinis: q̄ uerbere citus p̄ sola fle
ctitur indefinenter: ita uerrebatur seruus. Verterit hunc domin⁹ momento turbinis exit marc⁹
dama hoc est subito post illam uertiginem in libertatem redigentem sit liber. In tritis tamen
& peruulgatis perscii codicibus temporis in doctē legebatur. Faciendū liberi tres partes eē doce
bit ad fatim boetius in commentario topicorum: unde plautus. Tribus conduci non possum li
bertatibus alcione. Anticula littoralis & pelagica: quæ ob mortem naufragiosi mariti cum in
mare tentat exilire plumata est. ouidius alciones memores cæcis amati nescio quid uisæ sunt mi
hi dulce queri. Nidulantur per septem hybernos dies iugiter persuerante nidamento: quando
non unquā alias mitiores & molliores uentorum flatus: strato mari malacia & pellacia: ut dicas
his anticulis ob neptunigenam cognationem obseruare: a qua mollitate: & tranquilla quiete
plautus halcedonia tranquillitates: & fori interstitia uocat ita prodens in casina. alcedonia sunt
circa forum: q̄ quæ latialiter alcione: græce sit alcedon alcedo: autore pompato: dicebatur ab
antiqs pro alcioe: ut p̄ ganymede catamit⁹: p̄ nilo melo. Quidi⁹ hōsce dies septenos carie cōple
xus ē p̄q̄ dies placidos hyberno tpe septē incubat alcioe p̄dentibus æquore nidis. Tūc uia tuta
maris uetos custodit & arceat æol⁹ egressu: p̄statq; nepotib⁹ æquor. a quibusdā alcyon auis appellat

alcyone mulier sup his ouidius ambrosius ælianus plinius: aristoteles magnus albertus uergilius
littoraq; alcyonen resonāt & acāthida dumī. Luciant quoq; extat libellus: cui titulus ē alcyone:
ubi socratē irerferit exemplariter disputantē nūqd reapse di prapolleāt ut i iis apparet morta
les i antiū trāfferre: ubi qd plautinā snām fulcit qm nidulātur trāqllat & sedatis maritimis flucti
bus ait puerbitaliter in octa nidos halcyonios translatos. Classicis. rōchis: fānis: clamoribus: so
noribus instar militaris classici p̄strepētibus. Classica peculiariter incētīua bellica uocantur: uel

in fauilla silentii raucisonis iurgiorum classicis quibus me ga
lagicis quassauerāt imper^o defecata silētio uitā agere credita
bā ni me illuc quoq; mæroꝝ improbiō angina seq̄ret fælicita
tisq; nouerca fortuna: quæ amarū quoddā humanis interferit
semp negociis me quasi pedissequa sectaretur. Nam tributa
ria in dies conuētio compulsantiū pedibus limen ppriū triue
rat: noua inditionū ac momentanea p̄ferens genera quasi my
da rex ex hoīe uerterer: ut locupletes tactus rigēs auri materia

autore tibullo. martia
cui sopnos classica pul
sa fugēt. galageticī go
thici: mūdior: nitidior
& tersior elocotō. Ga
laticas. n. graci gallos
appellat: q; miscella
nea gothi cū gallis tur
ba: q; ut supius explēa
uimus dñr getæ: p̄inde
galageticos gothos e
loquēter appellat. De
fecatā. depuratā: pur
gatā: serenā: nitidā ue
lutī faculētis oībꝯ curis

absterfis. plautina uox ex aulularia. Iā defecato tandē aīo egredior foras. Defecare uerbū. fæ
culentā p̄ fetatīna lucto: cæteris. Angina erumna: dolor: cruciamētū: cordoliū: morbꝯ fauces
angens: & strangulās ni properæ medelæ subuentēt. plautus. in anginā uertere me uelim: ut illi
lenæ fauces constringā. Gracis ΚΟΥΑΥΧΗ nō sinanchi q̄uis ita uersum uideri possit: q; eo morbo
domestice strangulari soleant canes. Gellius autor est demosthenem corruptum peccunia descī
uisse aclientis causa. commentus se laborare cynanche: quam animaduertens ille strophā demo
sthenicam eum percussit hoc sale. Noui te argyranchi laborare: auro obsapiēte fauces: quo
amicū concione non tutaretur. Pompeius angor ē animi uel corporis cruciatus proprie a græ
co ΚΟΥΑΥΧΗ. i. strangulatione dictus: unde & faucū dolor angina uocatur. Plautus uellem mei
anginam uerti: quo hute ancillæ fauces præoccuparem. Anginam uinariam habere dicuntur:
qui uino suffocantur. Nouerca. quæ sæuiter homini nouercatur inserens tristia latis. Quod pa
pinus eleganter asserit. Quis te impacata consanguinitate ligauit fortunam inuidiamq;
deus: quis iussit iniquas æthernum bellare deas: Plato ex eodem uertice censet dulcedinem ama
ritudinemq; defluere: uoluptatem & dolorem: quando ut turpilus inquit. toppe fortunæ com
mutantur hominibus. Lepidissime lucretius. medo de fonte leporum surgit amari aliquid. gra
phice post hos æsopus ΗΔΟΥΗΣ ΕΣΤΙ Η ΛΗΠΗ ΑΔΕΛΦΗ. Claudianus. magna repente ruunt: sum
ma cadunt subito. philosophice naso. & quæ tibi læta uidētur dum loqueris fieri tristia posse pu
ta. In amphitryone plautus fustius & explicatius. parua res est uoluptatum in uita atq; in ætate
agunda præ q̄ quod molestum est: ita cuiq; comparatum est in ætate hominum. ita dis placitum
uoluptati ut mæror comes consequatur. quin incommodi plꝯ: maliq; illico adsit: boni si obrigit
quid. Rursus ouidius. Sed tamen usq; adeo nulla est sincera uoluptas sollicitumq; aliquid lætis
interuent. Quin in melle quandoq; amaritudo subest iuxta grecum prouerbiū. Sub lapide
scorpio. Venustius apuleius. nihil quidq; homini tam prosperum diuinitus datum: quin et tamen
admixtum sit aliquid difficultatis: ut etiam in amplissima quaq; lætitia subsit quæpsam uel par
ua quertmonta coniugatione quadam mellis & fellis. Vbi uber ibi tuber plinius infelicitatem
quandam censet timere ne fortuna labasciat. pedissequa comes: assecla iugali quadam competen
tia iugiter iugata: quemadmodum ancillæ pedissequæ secuntur heras. Sunt sandaligerulæ plau
to: quæ induunt dominæ soleas: quali officio uoluit sædulum amatorem fungi ouidius cum in
quit in arte. et tenero soleam deme: uel adde pedi. Dicebat plato sapientem esse pedissequum
dei Inditionū. tabellarum: diplomatū: supplicū libelloꝝ: quales episcopo per litigātes offerri so
lent Momentanea. uilia: nugatoria: nihili futiles pragmatias: de qbus sollicitus est & pliniꝯ cæciliꝯ

quod labor momento uanescit. & temporarius honor est ob id momentanea dominus. momen dicitur & momentu. lucretius. momie si puo pnt concussa moueri. In asinaria malli sic legere pmitto istoc momentine soluta re fore. hoc sensu. si rescribis: & mihi phylacista soluta hac pecunia promitto re solu tam futura: nec posterius eris in negotio. si aut noie scribis inibi expone debito tanq sponderet hoc solo noie. i. debito expucto & inducto re futura liqdo soluta. Quis nescit noia debita & debi tores uocari: qua dictioe iureconsulti sciet. & oratius ait. noia sectatur mo sumpta ueste uirili. Ca

tholica coluella snia e bona noia fieri mala si nunq interpelles. saty rus. q uent ad dubium gradi cu codice nom. Cicero facere multa noia posuit p debitis eleganter & graphice.

Pessulos. uectes: fer reas obices: feras. anti pagmta. plautus i cur culioe. pessuli heus pes suli sussilite Sidonius i hoc significatu utitur hac dictioe. oppessu lata firmiter ianuam p eo qd est munita: obar mata: clausam pessulis obfirmata luci9 appel

lat. Gentilis pcpua: honorifica amplifica: & donum gentilitiu: quo frui gauderent & gentiles: consularisq: gentilitii stematis. Gentile repperimus positu p nobilitate: & honorato: un sit aduerbitu gentiliter. Gentiles: quos neoteri paganos appellat uocitat sacrae litterae. illi grecis athnici dnr Amplius cu nonnunq occurrant fidei receptae scriptores paganos appellates: quos no disertio res sed eloquentiores gentiles uocitet. Accipe qua cam subesse rear. paganos nri uocat & peculiari ter iurispiti no militates. siue reuera pagani sint: siue ciues: hac figura loqndi doctis usitatissima & frequentiori: q & satyrographus: eo hemistichio ex calce. Contra paganu possis. qndqde igif sub xpi uexillo n militet athnici ob hoc scite cohibiliterq: pagani dei. Immortale. uita nra e ut ita di ca africa: & ut dicitur ἄλυσσ κερων i tm quotidie sciet & exupat ifortunis: i. qua sniam p trepti ce tibull9 glycirodos poeta. Nunc mare nunc lathi mille repete uia. consignate curti9. du unu icedi um extinguit alteru exardescit. Plautus in aulularia. Ita mihi ad malu mala res pluria se adgluti nat. Regis: athanasii q gothis internectis & expugnatis pace festa tranqlauit orbem. Crepusculu antelucium. cotinon tempus & matutinum qn aurora in roseis effulget lutea bigis: & calu iequi tans purpurea face discussa nocte serenat oia Cu nox it i die tempus id ἠώς a graecis dr usitatissi ma latinis uoce: cu dubiu est & ambiguu nunqd nox sit an interlucente phosphoro dies: crepus culum id dr. Crepum greci dubiu uocant: un q inter utruq uolat dubis usetorta pentis crepum discrim lucretio pnunciatu. Crepusculu describit naso ita canes. Nec possis dicere lucem inter utruq: tm dubiae confinia noctis. Crepi senes ab hac deriuatioe dicti capulares & exitus dubii ut taq: exodio hoc est confinto collocati. Ab hac dictioe crepusculascere dr aduespascere siue no etescere: usitatus q q lucescere significet. Crepusculu & i nocte eute die dicunt οφθροδ quoq: crepusculu dr un οφθορον apud hesiodu in επυεισ epitheton htrudinis q matutino maxie tpe canat & secundum fabulas: filiū ploret ithylon. flagitamento. flagello assultu incurfione. sicuti dici mus petere & impetere. pro eo qd est ferre & inuadere similiter flagitare insilire & fluctuabundis undabundisq: agminib9 insultare. Muricatos. ferreos tibialibus & ocreis ambientibus ipsa crura spiculatoris & poderosiores murices clauit ferrei dicunt. hinc apud pliniu leges catonis sniam fuisse muricibus sternendum forum fortassis murice clauum illum intelligit caligularem quem intellexit plinius libro. ii. naturalis historiae cum dicat quosdam ee montes i qbus utatum ex san dalis hareaat clauit: de quo & suetonius asserit una cu ausonio caligula uocatu. sup hoc iuuenal. & i digito clauus mihi militis haret. De caligari milite: & clauo fit i digestis a iureconsultis mentio.

Troadu. troianoru mixtim & matronaru illadum qua demter arbitrata: ut post homerum no

sequeret. Credo et pactoli ipsius flueta codictis frequentibus deficasse. Nec hoc tantu miseriaru ergastulu sat erat. Addeba tur his qd et bellici frequeter incurfus pedu domi radice infi gere iusserant quo portarum nostrarum pessulos aranearum cassibus oppletos quispiam non uideret. Agrorum. n. dominiu geres capat: nos domorum. Fructus. n. nostros expectare licuit non frui. Mer ces quippe nobis fuerat gentilis: si uel ad manendu clausos reli queret. Sed quia nunq est malu imortale mortalibus tandem domini regis faelicitas aduentatis uelut solis crepusculu mun do tenebris dehiscenrib9 pauores absterfit: Et post torpentes incessus quae tu bellicu pfligauerat iterdictu licuit tade arua uisere: limites circuir. egrediur nautarum i more: quos tepestatu Flagitamento contractos exoptata reduces excipit ripa: & uelut

minus idonee describit uergilius: græcos sarcinulas: & uella collegisse uicissatim ostentabant
loca: quæ nimum fuere grata olim iâ pridem ab argolice possessa tentoribus. Internitio. Inter è
uox: quæ totum significat: & uniuersalem significationem habet. Sicut interbibere plauto penitus: to-
tumque bibere significat: Cuius hæc uerba sunt. quæ interbibere uino si Scateat fontem pyrenea cor-
inthiensem potest. In aſinaria pariter. Interminatus è nos futuros ulmeos. Internitiõem similiter
appellamus uniuersalem cladem: ex qua nullus effugerit icolumis. Frequens è liuius in hac loquendi

parietum indumentis exuti post domesticas stationes ambulare
potius discimus quam progredimur: & maronæo uersu consimi-
les. Tandem liber equus campo potitur aperto. Intuemur ar-
ua: quibus adhuc impressæ bellantium plantæ muricatos quod
aiunt: sigillauerat gressus & formidine meti nondum extersa ho-
stis in uestigiis pauebam. Terror enim pro sui memoria miles ho-
stis hæredem reliquerat. Sed troadum in more ostentabamus alter
utrumque loca quorum recordationem aut internitio celebrior faciebat
aut preda. Tandem inter sentosa nemorum fruteta quæ agrestis
olim deseruerat manus Nam intercapedinate pauoris proli-

figura uti dicat ad ulti-
mam internitionem
reducti: hoc è stragem
calamitatem: exitium
ab interecado. Senti-
tosa senticosa: spinosa
hæc loca senticeta ue-
preta. lumentata: & tes-
qua dicuntur indifferen-
ter. Vltimus cum data sit
ansa sunt rati collibuit
interpretari. Scribit
Iure consulti nunquam si
chasmate perierit fundus
teneatur agricola: re-
spondent nec utique de-
bere. propterea si rati su-
creuerit agrum turpi si-

tu dehestates nunquam ob hoc conductor autore & teneat. Teneri rudet cum danum puenerit eiusce in
curta & iuxta puerbium uetus. Compedes quos fecit ipse gestet faber. belle mehercule iureconsulti &
consultissime scripserunt. Ceterum in codice mendii labes inoleuit. haud quamquam. n. rati: uerum rati legendum
fuit. n. rati quantum coniectura possumus assequi spini mucronatores: & aculeatores: De quibus
ouidius. Aut te trahetis ænea uenefica rati Deuouet aut alto lassus amore uenis. senti certe &
acu ueneficæ quasdam careas imagunculas sicutabant: quarum corda ueruculo: spino: & acu
traicientes phyltron & amatoriam pelliculationem fore spabant. ouidius alibi. & miserum tenues
in te cur urget acus. Liuius libro. iiii. de secundo punico bello senticeti uepres acutiores sunt rotos si-
ne rati spinos appellauit: cuius hæc uerba sunt. Sutrinaque Postremo coritis: herbisque: & radicibus
& corticibus teneris struetisque rois uescebant uiscereque. Ibi structos non triualiter. & simpliciter
interpretare: uerum pro conditis dapinatis in conditanea coctis esculenta: quali condimento stru-
ctores utuntur cellaritæ scilicet que conditas epulas dispositæ secant his intente struendi peni cura. Non
me præterit conuelli liuitanum exemplar in rubis & rogis succidanets adscriptis adscriptis uocibus
pro genuina rati Ceterum cum uox ista rara sit: & insolens latinis: haud quamquam foret indecorum si nas-
tis exemplari pro rati substitueres dictionem lepidiorum & significantiorum ramnis: pariter & liuitano.
Ad hoc spiritus aliter ad pronos illicet Ioannis fractisci marliant. Ducalis consiliiatoris consiliosissimi: uiri
extra omnem ingenium aleam positi que ut semel dicam è θάσος αὐθωv: codex membranaceus: in quo ad finem
medi procliuitate legitur rati: ad hoc facit que uernacula lingua rati id spinosum genus cunctum
dicat est. n. ramnus spinosum: senticosumque uirgultum: idque peculiare: quo ut in pendio crudelioribus
erumnis affigeret christum forera nunc coronarunt uallis spinarum ad inferendam penam munitioribus
huc uergit architreni in libro secundo. Nec simulat ipsa cristata cuspide ramnum: cum prius ruscum
proposuerit. Fruteta. arboreta paradisi: uiridaria: loca fructiferis arbutul' amantibus ornata. Dicitur
& fruticeta mixtum unde fruticare strpescere: sobolescere: adolescere. Satyrus. sed fruticante pilo
neglecta & squalida crura Frutex nec inter herbas: nec arbores annumerat. his depressior: illis al-
tior. Intercapedinate. capedine: spacio: interstitio interuallante. Sicut in libro primo florido-
rum discapedinare lucius protulit eodem nitore: & haud penitus ab similem uocem fulgentius
in nouauit. Discapedinare lucto significat: capedine: cauitate interstitio multiforati & foraminu-
lento digitos ipsos modulatorios adaperire: seu iugare: diuicicare modificatori ea intercapedine
musico: & fistulari concentu. Intercapedo pro penis intra pilorum receptaculo qua uoce oscena
prisci decenter utebantur: quod una cum cæteris in epistolarum nono marcus tullius autumat.

Lurida, rubigine infecta: ferruginea. Luror color is appellat̄ q̄lis uisitur i sigillatis: & pulicet: ni
grorisc; cyanet: q̄n ueneno expūctis ungues nigrāt. ouidius in hunc modum cecinit. Lurida ter
ribiles miscent aconita nouerca. Vaccinam, adiectiuū a uacca: quæ certe q̄ iugo colla nō sub
cit: & plerūq; iugis est resoluta: mollia: teneriusculaq; colla habet. Caro columella: apuleius
utuntur hac uoce. Deduxerant, lege diduxerāt. apuerāt: hūlcarāt fatiscēte gete: & ocio: iasue
to corit duramēto: Scatēt eruditi ferme oēs hoc uerbo. Sat erit p̄scianū exemplum. At tibi q̄ sa

mos diduxit littera ra
mos. plinius i undecio
naturalis historæ: glā
dis diductā carnē nūq̄
coalescēt scribit. Cal
los. Duritudies. rostrū
quoq; suillum callum
uocitamus: a culus sa
pidissimo ganeonib; &
edonibus grato sa
pore callus appellatur
peculiariter a plinio
gustus suauis & appeti
bilis: illix: & nescio qd̄
irritamentum palati.
frequens est plinius ut
dicat: Sapit callum
p̄ gustu lepidiori. Sci
t̄ De callo suillo plau
tus. Non callum ita
calet Callū sunt q̄ pro

rostro nō capiāt: pp̄: erā ut reor. a callo sit uerbo calleo. hoc ē durefco. Cicero. anis usu cōcalluit
boetius i p̄phyrū platonicū de Isagogico it̄p̄tatiōe dixit cicatricosum locū occalescere. Syr
mate metaphoricos p̄gula umbraculo: testudine pampinea arcuatoq; utiligineo ope topiario.
Syrma. n. uestis ē tragædis peculiaris: de qua luctus: martialis: ceteri. postremo pro tragica mate
ria capitur: a uerbo græco σὺρμα qd̄ significat traho deflectitur: q̄ promissior esset: a quo uerbo
syrus scopæ uel marcello teste dicunt. Meandrico gramini. i opus topiariū flexuoso: ambitioso:
laciniōso: characato: siue cōpluutato flagellis uitū multnodibus. Meander lydiæ flexuosus am
nis: & nodosis cursibus multiplicatilis. un̄ simili textu meandrea autore marcello flexus oēs apel
lanē: quāobrem philosophæ meandri dicuntur a cicerone: & meandrea plumariæ pieturæ spēs
uirgulatis hastulis ambitus: & flexus mltiformis: ad quā uidet̄ respexisse uergilius libro q̄nto. meā
dro duplici melibæa cucurrit. Labrusca. herba p̄teriputata: hoc ē n̄ putata: ex qua autore plinio
nefas erat dis libare. q̄ ilabris hoc ē ext̄m̄ioris terræ nascat̄ ob hāc cām labrusca uocit̄. Tri
ptolomicum. triptolemo uecto draconibus cererē int̄uxisse dispargēdā semēte poetæ cōcertatim
canūt. In græcia nōnulli aratrū repisse triptolemū memorāt. In aegypto censet seruius osyrim
aratum excogitasse: unde tibullus ad hunc modum. primus aratra manu solerti fecit osyris &
teneram ferro sollicitauit humum. De aratro hesiodico plato quædam: plura hesiodus: quæ
scribuntur a marone. Dentem. dentalia: in quibus uomis insigitur quæ triplici puluino hoc est
dorso laudantur a utrgilio. Paliuræa. spinulenta: obsita situ: & diutina incuria: pratis in
paliurum fruticem asperiter ramulosum cedentibus. paliurus herba foliis acuminatis in spino
sam aspredinem: de qua maro. Carduus & spinis surgit paliurus acutis. Florulēti: floridi: uox:
qua seruius & ambrosius utuntur a quo florulentior ætas appellatur. Ceterum uidetur florulen
ta seruius intelligere auctorum electora loca cunctim: congestim compositæ coacta: quos apule
ius floridos uocat: græci ανθλογογιαν. hoc est aceruum florum: & floridū sermonem bñficium.
Subintellige ad particulam quemadmodū id genus reliqua græcis & latinis pari uēustate sup̄pri
muntur. Quo. ut plautus similiter subinde q̄ profert: uellem in anginam uerti quo huc fauces
præoccupare. In alia significātia quo iunctū subseq̄nte hoc significat quāto magis: hoc aut̄ tāto
magis. proptius i monobibi primo: quo magis & nostros cōtendis rumpere amores hoc magis
accepta fallit uterq; fide. Vernulitas. germanus uernili garritul cōcētus. Sup̄tus plura sup̄ hoc.

Crispantes. Intortos: flexos: gradadi ueluti modificatos. Crispate uox e plinio significas scasiliter uelut intorquere & exerere. Medici scribunt crispitudinem capillorum ex cerebri caliditate prouenire: Ciniffones utebatur calamistro ad inodandum capillitium: qd i puero haud qua lu benter tulit epigramaticus ita prodens. Tortas non amo flacce comas. Crispatum aduerbium plinio de citrinis: siue ut dion mauult castrinis scribenti. posses & crispantes uibrantes interpre tart: unde gellio crispicantes: unda resiliantes & reciprocantes: eo magis q plinius uibrantem ca tum luscintia assignat.

dulcedine crispantes sibilos corneis edut organulis ad hoc op^o allexerat: & laboris ta subita requies quoddam carminis expecta bat melos

Thespiades hypocrene
Qua spumanti gurgite
Irrorat loquacis nymbi
Tinctas haustu musico
Ferte gradum properantes
De uirectis collium
Vbi guttas florulentae
Mane rorat purpurae:
Humor algens quem serenis

Astra sudant noctibus
Verborum canistra plenis
Referate flosculis
Quidqd per uirecta tempe
Rapiat unda proluens
Hinnientis & recurfu
Quam produxit ungula
Quidqd ascræus ueterna
Rupe pastor cecinit

Organulis. silitudia rie catus harmonicos: & modulatores: & ro stelli modos autiu uo citat organa: q simi ter orgais musica mul cedinem modificatur Claudian⁹ alter libro prio. Sirenes nemoru citharista ueris: in illu conuenere locum mel litaq; carmina sparsim Comentatur aues du gutturis organa pliat op^o γαυον græcis λε ξησπολυσεμδσ e. la tins instrumentum tras fertur op^o γαυον aristo

tu libri uocitati q ad ois scias sint methodicu instrumtu. expressum esse melos i autio & peculia riter i luscintola sic pbelle plinius adnotauit. Demu i una pfecta musica scia modulatus editur sonus: & nunc cōtinuo spiritu trahit i longu: nunc uariat inflexo: nunc distiguit cōciso: copulat itorto: promittitur: reuocatur: refuscat ex iopinato Interdu & secū ipsa murmurat. plenus: gra uis: acutus: creber: extentus. ubi uisum est uibras: sumus: medius: imus. breuiterq; oia tam puulis i faucibus: quæ tot exquisitis tibtarū tormētis ars hoium exegitauit. philomela dulcior loqua prisci uocant. Melos. suauitate: cōcentū melleū. Dicius & mela p dulci suauiloqntia camanali. Lucretius. & cynæa mela pscius. Cantare credas pegasetū melos: sic. n. legēdū n nectar: qn pria iteta repit apud orpheū. Melodicū siue melicū poetā græci melopio appellat & poeticā sappho melodē. Sionidas ob carminis amantitate a græcis dicius est γλυκιροδης: q dulcia caturibat. Purpura purpureorū flosculorū purpureo colore pratū iuestietū e purpura flāmgās e & alba un id notissimū. Carmia purpurea cadidiora niue. purpureū quoq; nigrū dicius: un potuit hoer⁹ mortē purpureā nūcupare: p rosa quæ ostrino: cocctneo: & purpureo colore cēset: autio purpu ram dixisse. Tyron alcides ardēs & deortēs canē secutus labra cōchilib⁹ tinctū: puenit ad mare purpureāq; cōchilē iussu puellæ reportauit. Virecta. loca utridatibus arboribus amāniter opa ca. Maro libro æneidos sexto. & amāna uirecta fortunatorū nemorū. Tēpe. patrius multitudi nis casus paradisi & utridaria tēpe sunt redimita arborib⁹ oī utriditatū nūero spectatissima. p tē pe thessalica pene⁹ ab imo elabatur pido. Canulēta tā olim & obsita purgauit & i faciē delcatio rem redēgit hercules apto mōtis aditu. hoc idcat eruditissimus rōanicorū uatū catullus si tritos codices hoc pacto corrigas. quale ferunt grat peneū pp amānū ficcari emulsa pigue palude so lum: quod quondam cæcis montis fodisse medullis ausus falsiparens amphitryonlades Tpre quo certa stymphalica mōstra sagita pculit ipio deterioris heri. Hinnietis. pegasi: q execta meduse editus aluo pinget & allaticus terrā scalpēs scaturigiosum aqrū pduxit agmē: quē sōtē pegasetū reapse dixerūt. pegasus grāmaticis dcūs q apd τασπηγος gent⁹ sit. i. sōtes siue q uti reor sōtes ungula flagitānto pculuq; foderit: qd ppti⁹ asseuerat his. Visus erā mollt recubās helicōis i um bra bellerophōtæi q fluit hūor eq. hoc bellerophō usus i expugnāda chīmera: a quo demū excuf sus i cāpis aleis obit: quos signasse credit ouidius et si medoso codice i ibida. Utq; ab equo pceps in aleis decidit aruis exitio facies cui sua pene fuit Ascræ⁹ hesiod⁹: q i ascræo nēore uidisse musas fabulat. ouidius i prio d arte amādi. Nō mihi sūt uisæ clio. cliosq; sorores fuāt pecudes uallib⁹ as cra tuis, Strabo libro nono geographiæ. Ascræ uixta helicōis ptē hęc hesiodi poetæ patria e: ad

heltcontis sane pte dextrā ptnēs: excelsio i loco ac duro tacēs. Veterna a ueteri deflectit. a ueter
 no hoc est subetia morbo nō ueternus: uerū ueternofus inflectitur: de quo nos i adnotamtis adfa
 tim. Gazis. aporitis: Sanctuaris. adytis: genehiacā doctria: q̄ athlātici illi ακαινοβιτοι hoc ē
 icōmunicabiles p̄hi pollebāt & antistabant: quorū inuidentiā & suppressēdā doctriaē stellaturā
 papini⁹ taxauit. qd̄q; iuda mēphis. platonī qdā tñ hos cōmunicasse mēoriaē pdif. Vocabulū p̄si
 cū ē gaza p̄ diuitis autoī fūto Illi. n. reges ciuitatē exdificarāt: i q̄ cū recōdiderūt thesauros gazā
 uocant celeberrimā lau

de meri p̄cipui: unde si
 donius. Non mihi sunt
 fateor gazetica: chia:
 falerna: quaeq; serapte
 no palmite missa bibas
 Maonius. homerus.

Βατ̄ρκαουνοιαχ̄ιαν
 cecinit: hoc est ranarū
 & murum uicissim pu
 gnā: super quo libello
 ita cecinit epigrāmati
 c⁹ poeta. Accipe mæo
 nio cantatas carmine
 ranas: & frontē rugis
 soluere disce meis. a
 mæone p̄re dictus est
 mæoni⁹: & mæontides.
 Ouidius. Accipe mæo
 nidem: a quo ceu fōte
 p̄ni uatū p̄teris ora
 lauatur aquis. Melesi

genes dicebatur: q̄ apud melen annē sit gentus. homerī ex ifortunio uel oculorum: uel pauper
 tatis nomen iditum. Cachinnauit. uersu ioculari cōscribit: falso: & facetoso. Parhafia. Subin
 tellige qd̄ zeugma a sup̄iori. Archadicā lyrā hoc est cillenetā: & mercurialē testudinē parrhafiam
 uocat. Seruus autor est ex mala oriundum archadicū mercurium euagato iā pridē nilo: & mox
 residente: i testudinem impēgisse: cuius nerui calore diutino durati soni harmonici mulcimē edī
 derunt: cui melo mercurius adlubescens neruis: & fidiculis excogitatis dulcem sonitum lyræ ex
 cogitauit: quā accepto caduceo cum apollie cōmutauit. oratius illā mercurio ita pdens assignat
 Tuq; testudo resonare septē callida neruis. parrhafias oppidū esse ipsius archadīe plini⁹ libro.
 iiii. naturalis historiae post ceteros scribit. parrhafis dī & parrhafia Calisto. ouidius libro meta
 morphoseon tertio. parrhafis erubuit. ab eodē parrhafis ur̄sa quoq; dī. Candicātī Candidante
 niueo: refulgēte. Cādicat quoq; pro eo qd̄ est candet. apulei⁹ Secundo floridorū pnunciavit lyrā
 ebore candicat: auro fulgurat: gēmis uariegat. Sic. n. malli legere q̄ cādicat. Cādicātia quoq; dī
 & cādor: cum ēt candere cādicare significet: & Ignitius eē: uñ ferrū candens. Dente. ebore. pas
 ficuli hoc ē trocleæ fidiculas agglomerates ex ebore: & eburata materia fiebat: cū cornibus & ly
 ricis tergis. hi passiolī græcis collopes appellantur. Lucianus in dialogo doridis & galathæ. γυρο
 υδασ δε αυτα και εν αφασ τα νευρα ουδε κολλωπι περι στρεψασ. ΗΠΙΚΤΗΣ grace quoq; lyrā.
 Scitenter & edocenter ebur dentem uocat: q̄ elephātini dentes eminuli: q̄ sanæ dicuntur precio
 sius ex ebure. ebur a barro hoc ē elephāto a quo & barritus uox eorū & romanorū i aduersarios
 intētium. Ciceroni i epistolis ad atticū baro satraps: & dynasta ut lingua uernacula nō multum
 sit in hoc ab antiquitate dissona: qñ regū regulos barones p̄miscue dicāus. Præpetis. eq̄ allatis
 & uolatici. Aues uolatu præstantes auguria p̄petes appellant: q̄ ocyori uolatura præueniat autu
 mo sic uocatas: p̄ celeratim uolātibus maro sumpsit. æneidos libro sexto. præpetib⁹ pants ausus
 se credere cælo. Trimatius illados libro secundo scite pro ueloci præpetem posuit. Dū dat uin
 centi præpes uictoria palmā. Locos porro p̄petes & augures uocant: ut ennius in ānalem libro
 primo dixit. præpetibus hilares se se pulchrisq; locis dat. Alibi præpetem pro nauigabili: & ocyo
 ri nauigationi accōmodo portū brendæ. i. brūdusinum uocat ennius. est. n. ut obiter hoc notē
 brenda capta a poetis aptiori: & modulatioti modulo p̄ brūdusio. Aulibus præpetibus cōtrarias
 aut inferas appellant. Sulpitius præpetes aues esse dixit. quashomerus π̄ανυπτερυγας idem ex

Quidqd ex athlantis gazis Cachinnauit prælio

Vestra promunt horrea Parrasia candicanti

Quod cecinit pastorali Dente lyra concrepet

Maro sylua mantuæ Ad meum uetusta carmen

Quod mæonius ranarum Secla nuper confluant.

Hoc itaq; sacrificiali carmine gorgonei fontis aspgine madidas
 & præpetis unguæ riuo merulentas pieridas abstraxi. Astite
 rant itaq; sirmate nebuloso lucidæ ternæ uiragines hedera lar
 gione circūfluæ: quax̄ familiaris calliope ludibundo palmulæ
 tactu meū uaporans pectusculū poeticæ pruriginis dulcedi
 ne spargit. erat. n. grauido ut apparebat pector: crine neglecto
 quem margaritis prænitens diadema constrinxerat talo tenus
 bis tinctam recolligens uestem. Quod credo & itineris pp̄ dif

9
porrectas: passasq; & ptēsas hñtes alas appellauerit: & peculiariter altiuolas. Merulētas. meraca
potione illa pterā & nectarea madidas. hac uoce p meraco apitius utit in epistola ad tyberium
scripta. Meandricos: Intortos a fluuio ut autor eit outdi⁹ quiq; recuruatis ludit meander in un
dis. Limbos. segmenta in ora uestiū recurrētia. Seruius maronianus interpres limū scribit esse
textū obliquū: qui in pepli extremitate affigit. Limū. n. obliquū dicimus un limo aspicere. super
qua re in commētaris sidontanis ad fatim scripsimus. pp. cōminus. Iuxta. adherēter out. pp. humū

ficultatē: & ne meādricos tā subtilis elemētī aliquaten⁹ limbos
aculeati herbaꝝ uertices scinderēt. Astiti pp ergo erectus icu
bitū ueneratus sum uerbosam uiraginē olim mihi poetico uul
gatā euidentī⁹ testimonio. Nec imemor cui⁹ uerbosas fabulas
pppter: scholarib⁹ rudimētis tumidas lserulis gestauerā palmas
& quia nō mihi euidenti manifestatione quā nā esset liquebat
cur uenisset inqro. Tū illa: Vna inqt e uirginali sum heliconia
deū curiā: iouis albo cōscripta: quā olim athneā ciuē roman⁹
ordo colendā excepat: ubi nouellos ita frutices edidi: quo eoz
cacumia sūmis astris insererē. Ita uitāe famā linquētes hāredē
quo magis celebriorē obitū protelarēt. Ast ubi me romuleā ar
cis cōuētū bellic⁹ uiduauit icursus alexādriā cōciliabula urbis
exulata possederam uariis dogmatum imbutamentis lasciuia
græcorum præstruens corda. postq; catonum rigores: tullī
anasq; seueras inuectiones: & uarroniana ingenia apelleā
genti enerues sensus: aut satyra luseram: aut comædio

uolitat. Iouis. subin
tellige pculā hāc con
iunctuā &. Albo. ta
bulā: rationibus: libro
Album latini uocāt ta
bulā: in qua noīa Iudi
cum pscribebant: & ho
noratioꝝ magistratuū
In quā sententiā exit il
lud plinianū. cū hāc ta
bulā cōdicere nō eras ī
hoc albo. Luctus libro
vi. Dei cōscripti musa
rum albo: et si pperā le
gere aluo. græci albū
λευκων & dicūt. neote
rici pycatiū: & augusti
nus in sermonibus uul
go matrix. De albo sit
mentio Institutionū li
bro q̄rto. De albo scri
bēdo ī digestis ita Iuris
pituulpianus. Decuri
ones ī albo ita scriptos

esse oportet: ut lege municipali precipitur. Seneca epistolarum libro octauo. Scio inquam & uo
luptatem si ad nostrum album uerba dirrigimus: Protelarent amolirentur. abigerent pōpei⁹
ptelar lōge ppellef ex græco uidelicet ἠλοθι. q̄ significat longe. Apulei⁹ libro octauo At nos
iq̄t nō uroz ipolitoꝝ cupidine latrociāmur. Sed hāc ipsā cladē de uris ptelam⁹ māib⁹ ab hāc uo
cis significatōe lucili⁹ ptelū tenorē hoc uersu dicit. Dentq; ptelo plagaz cōtinuato. ptelet non
nulli iterptant flecti a p & cadēdo: signareq; ptrahat: pueniet: exagitet. Tereti⁹ ī phormiōe &
uerbū uerbo par pi ut rñdeas: ne te irat⁹ suis sauis dictis ptelet. Vlpianus digestis d dāno īfecto. di
es cautiōi pstitut⁹ si finiet p̄toris ul p̄sidis offm̄ erit ex ea ul rēouare ul prelar eā. Itē institutionū li
bro. iiii. sciam⁹ ne dū de his altercat ipsi⁹ negocii disceptatio ptelet. Imbutamētis. rudimētis: p
ceptionib⁹: pgymnasmatīs. p̄exercitamētis. Imbut pprie res dī: q̄ primū sapor cōpletur: idq; leuī
ter capit. Phasmate euanelcētia: repētio abitu: subitatioq; discesu. ī cōædia milite plautia fabu
la ocyfimo phasmate meritrices itroducebant iuisse uelut euanescentes: Tractū ex cōædia menā
dri. scribit. n. dōat⁹ ī p̄cipio eūuchi: phalma eē nom̄ fabulæ menādri: ī q̄ nouerca supducta adu
lescētī uirginē q̄ ex uicio quodā icapat furtiue ductā: cū ap̄ dūcinū latebris hñet ī pxium: hoc mō
hēbat secū nullo cōscio: partetē: q̄ medi⁹ iter domū mariti ac uicini fuerat ita pfodit: ut ipso trāsī
tu sacrū locū eē simularet. Cūq; trāsītū itēderet fertis ac frōde fælīcis rē diuinā sape factēs: & uo
caret ad se uirginē Q̄d cū aiaduertisset adulescēs p̄rio aspectu pulchræ uirgīs: uelut nūnis uisu
pcullus exhorruit. un phasma eē nom̄ fabulæ. Deīde paulatī re cognita exarsit ī amorē puellæ: ita
ut remediū rātæ cupiditatī nisi ex nuptiis n̄ repiret. Ita ex cōmodo m̄tis ac uirgīs: & ex uoto ama
toris: cōsēsūq; p̄tis nuptiaz celebritate finē accipit fabula. De menādrico phasmate tereti⁹ n̄ ta
cuit. Idē menādri phasma nūc nup dedit. Satyr⁹ filr. Clāosū ageres ut p̄asma catulli. phasma
ab apparitiōe puellæ fabulæ nom̄ iditū. a uerbo græco φανεσκω: q̄d significat appareo: a quo
parili icliatione φανης apud orphea ī argōautico amor qa prius: ut idē poeta iterptat exhao
apparauit. plato ī Symposio cū terra amorē exilisse docet: afferēs ī mediū simōldis id Carm̄. An
deos oīs primū generauit amorē: Quod & nos in poemate: Cui titulus est: λουτρὰ ἀφροδιτησ
ita lusimus. Dum natura chaos facili discriminat arte partiliterq; secat platice quæ iuncta fuere
b i

primus amor uolucris resiliuit ad æthera plāta Almaq; pingere tellus comitat̄ alumnū .hinc de
us extimius pollēs amor.huius origo Nulla subest.nullus generato gaudet amore. Vacuissent.
Inanuisent: euanuisset. Dāt p̄teritū uerbo nō sat usitatū. Galleni abigendū nūqd hic ille gal
lenus sit romanus ipator: qui dī galenus ilcite: Cuius popinā nedū dicā uitā trebellius pollio elo
quentissime scribit. Chirurgica. metaphora a medicis uulnerariis: q̄ strūma: gangrenā: & car
cinoma curātes crudeliter & læuiter pia impietate lācināt causariū: siqdem ex autoritate hierōy
mi putridæ carnes fer
ro sanāt& cauterio: ne
ps sincera trahat. Cru
delitas igit̄ galleni &
aulicoꝝ exupabāt illā
sautudinē. qua feroci
re medici chirurgici ut
denē. Carnificinæ.
Laniena: crudelitatis.
Senex plautin⁹ casina
amorē primū carnifici
nam cōm̄tum refert.
Angiportis uicis
exitū nō habētib⁹: fau
cib⁹ angustis. orati⁹ fle
bis ī solo leuis angipor
tu. Apulleius libro pri
mo ceteri. Soporū.
Prælassitudine Somni
suastrice & cōciliatrice
dū fatigat̄ erumnose
tot aggeratī pemptos
ī ulteriores rīpā trāsue
hendo. Collegio. cōt
ratu ascēsorib⁹: cōue
ctōrib⁹: epibatis. Cal
sata: cassum: ī rritū: in
cōtēptū: & supinā īcu
riā data: īducta: Litura
ta dispūcta iurcōsulto
rū uox. Cassos priua
tos uita uirgili⁹ appel
lat & marc⁹ tullī⁹ libro
primo thusculanarum
& si nonnulli cascos le
gant. Quæstus. lu
crum præmium emolumentum quo autore liuso uigent artes. hinc quæstosum præmiosum lu
crosum emolumentosum. Talis outdiana sententiā quoq;. olim maiestas & erat uenerabile nom̄
Vatibus: & largæ sape dabantur opes Nunc hederæ sine honore iacent: opataq; doctis Cura uī
gil musis nom̄ inertis habet. Horreis cōditoriis repostoriis horrea sacculos quoq; pecuntarios
apuleius: & ceteri uocāt. Enthecatū. īclusum cōditū: īfartum: īntrusum. enthecum a dictione
græca cōposita uocamus loculamētum. armille: pecuntariāq; arculā. enthecā quoq; memoriæ p̄
thesauro dicit īferius. Nō multū ē quo animi relaxādi grā florētīolā placētīæ oppidū adiutmus
non tñ sine theseo: hoc est Ioāne abbati delitiis n̄is: ubi deprehēdimus enthecā uernaculo ser
mone fere semp̄ usurpari. pro cōditorio: semine: Sobole: Exenthecātūq; dicunt eradīcatum: & ex
tirpatum. εγγυοθηκη i u luctanus in lexiphani uocat scriniū & custodiarium ī quo ueluti ī fideius
sione deponimus nūmos: p̄ciosamq; supellectilem. sic. n. inquit εχασε δε χαυαζε ωδρα την εγ
γιοθηκην δυο οβολω. Creōticis. Thebantis: & consequenter musicis: & heliconis: Notissimū
est de regum nomine ciuitates medum sed & regiones: & loca cognomen adepta. hoc liquido

phasmate delectabā aut tragica pietate mulcebam: aut epigrā
matū breuitate cōdibā. Libebat me mea captiuitas & licet n̄e
uacuisent industriæ: iueniebat tamen aīus q̄bus inter mala ar
rideret: nisi me ēt exinde bellis crudelior galēi curia exclusisset
quæ p̄æne cuntis alexandriæ ita est angiportis quo chirurgice
carnificinæ laniena plurior: habitaculis numeretur: deniq;
certando ita remittunt in mortem quo ferant charontem citi
us sopiturum si collegio non donetur. Hanc orationem risus
mollior terminabit. Itaq; meis quod euerteret culminibus im
petraui. Tum illa. Non paues inquit musicum tuis receptare
dogma penatib⁹: cum barbarorum morem auscultauerim ita
litterarios mercatus penitus abdicare: ut hos qui primis ele
mentorū figuris: uel proprium descripserint nomen cassata
inquisitione in carnificinam raptassent. Tum ego Non ita est
inquam ut audieras sed fama fuit: nam carmina nostra musæ
tantum ualent inter martia tela quanto dulcis aquæ saliente
sitim restinguere riuo. Et ut suum me amplius familiarem re
scisset. illud etiam terentianū adieci. olim isti fuit generi quæ
stus apud seculum prius. Nunc itaq; litteræ suos quicquid he
licon uerbalibus horreis enthecatum possederat in ipsis pote
statum culminibus hæreditario iure transferret catus extēdūt.
Illa exhilarata carminibus ut pote quasi mæonium senem ut
uisseret recitantē laudatorio palmulæ tactu mulsit meam cesa
riem: percussa que mollius ceruice quam decuit. Eia.

claret in thæbis his heptapylis quæ a rege labdaco: dictæ sunt labdactæ: & thæbant labdactidæ: labdactiq; indifferentè: ad ipodionti: & echionti cadmatq; hinc ovidius. ad ipodiontæ quid sunt nisi nomia thæbæ: Creon thæbanus rex ab etheoclis & polyneis in reuersione regnum adeptus interfectus a theseo supplicatione arguorum: q; stratos sepeliri prohibebat: quod papirus cõsignanter exequitur sidoniusq; phibentem busta creontem atticus ægides rupit marathonde quercu. Ab hoc imiti rege creõticis thæbant deceter appellant. Thæbarum portæ dictæ sunt

inquit fabiana creonticis iam dudum nouus iniat⁹ es mystes sacris. Ne quid ergo meo tibi desit tyrûculo accipe parem dogmatis gratiam: & quatenus te nostra satyra lasciuienti uerborum rore percussit uadatumq; te sui retinet amoris illecebra: redde quod sepioticon debes: & quidquid libet niliacis exarare papiris feriatis aurium sedibus percipe: Nec deerit historiæ ei quilibet effectus: cuius uisceribus te interstringi poposceris Tum ego. Index libelli te sefellit generosa loquacitas. Nõ mihi cornut⁹ adulter arripit nec hymbre mēdaci lusa danae uirgo cantat dū suo iudicio sibi de⁹ prætulit pecudē: & hanc auro decepit quam potestate nequit. Nõ suillo canim⁹ morlu depastū iuuenis femur: nec in libellulis meis sub falsa alite puerulis

homoloides ab homoloides filia nobes. Mystes sacerdos: græca dictio usu frequenti latio transcripta. Sidonius apollinaris. aufonius una cū reliquis scaten hac uoce. symstes græcis appellat a tertulliano consecrane⁹. Mystes & discipulus appellatur. Cõstantinopoli in apulei statuam legebatur hoc elogium. καὶ νοε ρησ ἀφθευτα λατινιδος οργιά μουσῆσ ἀρε το παρταίνων απύληος. οντινα μουσθην αυσονίσ αρρητου σο

Φησ ἀνεραψατο σεΐσην. sic nos latine. Orgia calliopes grata: musæq; latine Non adeunda tenet mystes apuleius: illum Aufontis enutrit sophiæ reticenda poesis.

Vadatum obnoxium unctum autoratum. Vadari a quo uadimonium est spondere in re capita si in iudicio reum futurum. Thales uadimonium inquit sige. sponsioni comitē miseriam delphis consignatum. super his multa in sidontano cõmentario. Vadis significationē protulit aufonius in monosyllabo. quis cum his fuerit nūmaria quis dabitur: præ Quis cum his fuerit capitalis quis dabitur: uas. Siptoticon. graphicum litteratorum scripturarum. Debent. n. sepioticon scriprores hoc est ex atramento concinnum opus: & elaboratum & elucubratum: excogitatum & exaratum. septiam scriptores eruditi dicunt atramentum quando septiæ sanguini sit nigrore proximum & germanum. perscius. Nigra quod infusa uanescat septia lymphæ. scite & perq; eleganter aristotiles septiæ pisciculo comparatur: qui presse insectantibus piscatoribus exitum proximum uidens elabitur inuisus atritate sanguinis effusa: pariter & ille in loco difficili: nodoso: contorto: implicato atritate uerborum inlecta consueuit elabi. græce fulgentius hoc protulit sic enim scribitur σηπιοτικόν. Fertatis. octosis: uotius: tantum uacantibus eruditioni litterariæ. hinc ferta gi uerbum. pro landatorio drusum Iactabat sibi necdum puero fuisse ferias: Nescio quid hallucinantur in subidum: & infrunitum satyri commentatores ita legentes excuterent somnum druso: marinis: præcipue cū in exemplaribus emaculatiõibus legatur: excuteret somnos urso: uitulisq; marinis. De bellutinis enim. sit comparatio nõ humanis a Iuuenali ut cum: subsequatur uitulisq; marinis: aptius præpositū fuerit uris: quos somniculosos esse plinius autumat historiæ aialium libro octauo primis diebus bis septenis tam graui somno premuntur: ut ne uulneribus quidem excitari queant. Tunc mirum in modum ueterno pinguescunt. Cornutus hammon corniger q; adulteris infamat seq; suamq; domū: q; ut augustini uerbis utar calū stupris cõpleuit. Iactante alexandro sese gentū ex hāmōe rescripsit olympiõice caueret quo illā adulteri infimularet. Suillo. marte tñ zelotypia feruete i suē alterato. Iuuenis adonidis quē uen⁹ efficitim depit cinire lum ex myrrha scilicet ortū pñsq; pñscuo in gnānto. Refert eusthatius ita terrefactā uenerē iõ piata apri uisioe: ut præceps: amēs externata mentis bacchati aufugiēs & p spiera se ab illius uolentia priuerit. sentes exulcerates diuales plātas cruore respfi rosam genuerūt: qd aphthonius quoq; notificat. Adonidis hortū græcis adagio ferē i ifructiferos sed delictosos. Alite aqla Luetan⁹ & ceteri notificāt iouē ganymedeo amore correptū i aqlā se cõmutasse: & ex ide loco: q; rea pse dī harpagiū puerū rapuit: ut luctus apuleius in rusticū uocet: q; i loco rusticano sit abiurat⁹

Tunc poculū nectaris ait lucius: Iouē qdē suus pocillator ille rusticus puer: ceteris uero ille liber ministrabat. Rusticū fortassis Lucianū amulabūdus appellat: q̄ is mō a Luciano ἀφελῆς: modo ἀπλοῖκος καὶ αὐτὸ δητοῦτο παῖς. dicitur & q̄ cū Iouē teneat filias: collusores: canes ἠλικί οττασ ouiaricā turbā & pana quærat merū rus uti plautus inqt redolēs. Vasaq; petebat lacti colando & diffundēdo cōmoda: quæ κιστὸβία: q̄ ex hedera fiebāt appellat ex codicibus tñ antiqs mallē p̄ ea uoce rusticus rhatēus p̄ troiano. Sic. n. a p̄ montorio filius troianos rhatēos uocat

q̄ in aqlā mutatus ga
nymedem rapuerit iu
piter docet idē lucian⁹
his. ἀνθρώπε δὲ αἰετοσ
ἀρτὶ ἡδὲ καὶ κατὰ
πλάμενος ἠρπάζαε
μέσπομεσοῦ του ποι
νίου πωσοῦν τὰ μὲν
ὡτὲρ ἀεκεῖν ὅσῳ ἰεφερ
ρῶκε. hoc est hō non
amplius apparet aqla
nec qui ex medio mear
mto rapuisti. Queso so
des ubi nam dicā p̄na
tasillas alas effluxisse?

Lychnides lucernari
as: quæ ad suā ipsius lu
cernam amores piclita

banē: & præstolabant amatores. λυχνόυχος græce lucernifer dī. Lucernari quoq; cōplere lu
cernis est. Lucilius. Tecta lucernant̄ florentia lumina flāmis elychnītū stupparius: seu papyraceus
folliculus lucernā lucemq; nutritens appellat. lychnouit quoq; uocari ad lucernā diliculantī anlu
cio surgentes: quos media miseros nocte lucerna uidet. Incensum. ab euentu putans quot erū
nas: orbitudines angores p̄pessa sit psiche mariti forma ex arbitrio lucernæ uisā Aricinam. non
suppetit de uirgine aricina fabula p̄inde scribo archadicā de callisto intelligēs: quæ in ursam su
bita iunonis apparitione uersa est hæc puerū pepit: qui incognitā m̄em transfigere nitēs dedit
ansam iouē ambos in sydera transferēdi. Sidera bina micant: quoq; cynosura petat sidonius elicē
grata carina notet. ἐλικωπις epitheton græcorū apud homerū q̄ helicen ursam nauigādo ob
seruēt: ut exponit arati interps. ἐλιξ quoq; tertia spēs hederae ut exponit dioscorides. ipsa quoq;
diana cupiebat eē iupiter ut ea strophā se cū ea misceret dianæ iaculatricis afflecla: ut non cēseā
penitus exhibilandā prioris lectionē uocis: q̄ scilicet poterit significāter aricina callisto sacri pars
diori dici: qm̄ aricina dianæ comes esset indiuidua. Arictæ coli solitā dianā quis ignorat: ubi &
hippolytus cognomento uirbius adorāt: trāsformatus iterū ad uiratū numine dianio: porro sic
cogminatus est uirbius q̄ bis uir fuerit: marone teste locupletissimo. At triuia hippolytū secretis
alma recōdit sedib⁹: & nymphæ egeriæ: nemorq; relegat sol⁹ ubi in siluis italīs ignobilis auum
extigeret uers⁹: ubi noīe uirbius eēt. seruius. Virbius ē numē coniūctū dianæ: ut m̄i deum artis
mineruæ erichthōi⁹: ueneri adōis. In arictia dianā colebāt: quā Iā olī ex taurica regiōe trās tulit
illuc iphigēia fascelidē dictā. Senior saturn⁹: q̄ añ iouē regnauit. Hīnit⁹ dū cū amica phillyra
saturn⁹ coiret ops eius uxor aduenit. cui⁹ p̄ntiam uerit⁹ se i equum cōuertit quale potuit numē
imitari: ex inde nat⁹ est chiron dimidia pte hō: dimidia equ⁹ Vergilius libro georgicon. iii. Talis
& ipse iubā ceruice effudit eqna cōiūgīs aduētū pnix saturnus: & altū peliō hīnitu fugiēs imple
uit acuto. hanc fabellam significans apollinaris de achille loquens ait. sub saturnigena sene in
stitutus. Anilibus. ut copia rei desideratæ potretur proclius & facilis. Apollo in uetulum
pastorem diuinitate depōsita trāsformatus Admeti pheræi regis paut armenta. Mallit. sic &
plutarchus abundātissime pdit spontaneum phebū admeti pautisse greges cōciliatū sibi flore
uirentis ætatulæ. Longe diuersa serui⁹ libro æneidos. vii. tarre⁹ Lucillusq; pdiderūt græco puer
bio inoleuisse ἀδμητοῦ μέλος In admetū cātus cātat⁹ luctuosus. Is aut̄ rex phereoz: cui apollo
fuit pp̄ hāc cām. Asclepi⁹ apollinis fili⁹ a chiroe medicinā erudit⁹: & a minerua ex uentis gorgo
nis fluēte sanguīe multos curauit ex sinistris fluēte ad p̄nctē hoīum usus ē illo at̄ q̄ fluebat ex dex
tris ad saluatōem: un̄ quosdā mortuos suscitasse fabulāt: quapp̄ ne uideret̄ hic inter hoīes eē deus

supiter fulminauit. Apollo autem iratus necauit cyclopa fulmen ioui fabricantes. Iupiter porro uoluit demittere ipsum in tartarum. Sed precibus latonae iussit ei per annum homini seruire hic tum profectus in pheras. Ad admetum illi subseruiens pastorem egit: & faminas boues gemelli paras fecit. Ipsi autem quam maxime acceptus rogauit parcas imminens fatum euaderet. Ultronem perituri morte commutata. Verum enim uero non patre: non matre in uicem sui obire paratis alcestis famia obtulit sese mariti exitio succidaneam. ex eo obliqua: & luctuosa in admetum ceci-

arari rugis quam radiis. Certos itaque nos prestolamur rerum effectus: quos repulsos mendacis gratiae fabuloso commento quod mysticum in his sapere debeat cerebrum agnoscamus: Tum illa. Vnde haec tibi inquit homuncule tanta ignorantiae scientia? Vnde etiam ratum ordinem ignorandi? Dum enim saeculis intacta exquiris: ostendis te sapienter scire quod nescis. Cui ego: si his quibus ignorare aliquid contigit: ne ipsum quidem nescire suum scire contigerit: quanto satius eis erat et non nasci contingere quam nasci inefficaciter uiuere. primum itaque ego scientiae uestibulum puto. Scire quod nescias: Ad haec illa. Tam secretis mysticisque rebus uiuaciter pertractandis ampliora sunt autoritatum quaerenda suffragia. Neque enim quippiam ludicrum quaeritur: quo ludibundo pede metrica uerborum commoda sarciamus. sudor hic opus est palestrantis ingenii ne tam magnifici assumpta moles operis ipso fere medio conaminis impetu uiuacissimis destituta uanescat tractantibus: ergo erunt nobis philosophia atque urania caelestis adiutrices operis asciscenda. Nec enim deerit tuis lasciuies amica solatiis: ut dum te mystice artes anhelum tractando reddiderint tute tua satyra ludentem excipiat. Quae so inquam munifica largitas ne tu istam tuam satyras: cuius me dudum uadatum amore praedixeras temere credas nostris penatibus. Tam enim libens zelo sortitus sum ex affectu coniugium: ut si hanc suis oblucentem ut pellicem uoluptatibus domo reppererit: ita sulcatis ungue genis in heliconem remittat necesse est quo eius diluendis uulneribus gorgonei ipsius fontis nequaquam fluenta sufficiant. Tum illa cachinnum quassans fragile colliso bis terque pulsu palmulae femore nescis inquit fulgentii rudis ac

stronomis praesides & physiologis: quae uel patet eo uersu. urania polus motus scrutatae & astra. Felix capella ueneranda & maiestate numinis admiranda uocat oupauov greci praem cali & fidei uoluerunt. Super hoc quaedam augustinus in libris de ciuitate dei oupauov quoque palatum significat: & oupauotokos. Ambrosius in hexaemero refert oupauov ab opa dictum: quod sit uisus peruisum: & minie densum. Quassans. excuties: emittens expectatores quassanti capite padiculata. Palmula. quod in uehementia: ardore: enargia concionis fieri consuevit. complosa manus lucto tristitia significat. Cleone athenensem scribitur primum concinatorum togam rescidisse: iuolucrum pallit: & femur percussisse. Sicuti Caius gracchum primum roanorum per pulpitrum ambulasse: & togam ab hueris dissoluisse de

nerunt carmina: donec proserpina remisit alcestin. Ut alii produunt illam plutoni conflagens retraxit hercules. Cerebrum: medullam sensum: non cutem sed in teranea. Ignorantia dicitur eloquenter quis ignorantiae scientiam indagare quotienscique: quare ea prode litteris scienter: quae ineluctabilibus: & haud probe perceptis fabularum teguntur in uolucris. Sarciamus compleamus: adglutiemus compigamus: unum Sarcinatrix appellata mulier acu uictum qurens: quae sarcite uersicolores panos: & adiuget

Palestrantis. anhelantis: laborantis: dissudantis. palestram locum luctus: & ipsam luctum dicitur: quod aliter palaestorion dicitur: palestrici & palestritae quoque dicuntur luctatores: quod perfectus euidenter ostendit quinq; palestritae licet haec plantaria uellant. Secluforium ubi se aphe luctatores puluerabat a utruuio sidonioque dicitur consterium. Conanimis. conatus: enixus poetica uox. Vrania. musa a

Vndis molib9: agmib9 multitudinib9. Apulei9. Ruūt altæ sup altæ sepedū pploꝝ undæ. foribusq;
supbis unda frēt uulgi. uomit ædibus undā: papinius & uirgili9 autores. Albutia. puella scituli
fili: & libera sub cui9 noie arbiter petroni9 modulatus ē carmē amatorio melo suaualloqns. Sym
phonia: Nomen hic germanū & geminū puellæ matronatu præualentis: quam lastaurus ille: ne
potum gurgis: & aleo salustius amauit. In quibusdam codicibus symphonia dicitur: ut ansa de
tur suspicandī sempronia legendum: salustius. enim. deprehensus ab antio milone in adulterio

faustæ syllæ fælicis uxo
ris cæsus est quod asco
nius pedianus in uita
etus significat: propte
rea oratius primo ser
monū Ille flagellis ad
mortem cæsus. hanc
forte edylio: elegidīoq;
symphronian quasi Iu
gata compositæq; sa
pientia fictitio nomi
ne ut solemus amica
rum uocauit sicut in
plautina fabula trucu
lento phronesium me
ratrix appellatur: unde
illius amore torridat9
adulescēs ait hæc phro
nesium omnem e meo
pectore eiecit phrone
sim Famigerabili multi
erositate male audiuif
se salustium testis est q
cunq; is fuerit quid ad
prime eloquenter uitā
suam posteritati com
mendauit. Illum lasta
ron appellās est enim
lastaurus: ut id obiter
discas græca dictō que

autore sua pruriosum & philogynte probrosissima maculosum significat: mutonatum: & bñ
uasatum: quasi dicas λασιον hoc est hirsutum Circa θαυρον: quæ uox pudēda signat uel ex dīo
medis autoritate. λασιον lucianus in galatæ dialogo uocat hirsutiem. Cynthia aduesperascit
luna non equos: ut plurimi uolant: sed mulas iugante: eo exemplo q̄ quemadmodum illa non
suo sed fratris lumine lucet lumen ex alto gignens & oppignerans: pariter & mulæ bigenera ani
malia non suo sed diuerso semine gignuntur. Rorigenis. humectum: & gelidum sidus ē luna
noctem ipsam irrorans. a rore rorat uerbum. Ros ex lacrimis aurore in memnonis exitu stilla
titus effusus. bullatum. Inauratum: imbracteatum auroræ luteo: & pudoricolori coruscamine.
Apuleius bullis aureis inoculatum se cōscribit: ubi bulas intellige scutulatos clauos argēteos au
reosq;: quibus uenustamentis potētiorum hostia decorabantur: ut ita nec secus intelligas plauti
num carmen ex asinarīa: Iustin dari in splendorem forib9 bullas. est item bulla tumor ille supera
quaneus: unde catholicos inquit censorius cato. Omnis homo bulla est: eo magis senex est pari
ter bulla prophylacton hoc est puerilis colli suspendiculum. Ingenui aurea seruilis scortea: sic
appellata q̄ βουλλην idest consilium significat in rebus omnibus adhibendum. Plastis fictis
ad similitudina ueritonia compositis: expressa plene ueritate. plastes figulus uocatur: & plasma
figmentum. πλαστος quoq; fictuatus. protoplastos adam dictus.

cola pieridum quantum satyram matrone formident. Licet mu
lierum uerbalibus undis & causidici cædant: nec grammatici
mutiant: rethor taceat: & clamorem præco compescat: sola est
quæ modum imponat furentibus: licet petroniana subit albu
tia. hac & enim alludente: & plautinæ satyræ dominatus obdor
mit: & sulphicillæ ausonianæ loquacitas deperit salustianæq;
symphonia: quamuis presens sit cantilena melos cantandira
ucessit

Solueret igniuomus mundi regione peracta

Quadrupedes gelidumq; rotis tepescerat orbem

Rector: & auratis colla spoliabat habennis.

Iam phæbus disiungit equos: iam cinthia iungit

Quasq; soror liquit: frater pede temperat undas.

Tum nox stellato mundum circumlita peplo

Cærule rorigenis pigrescere iusserat alis

Astrigeroq; nitens diademate luna bicornis

Bullatum biugis conscenderat æthera tauris

Iam simulacra modis mentis fallentia plastis

Stramina. Stibades: thoros cespitios: & herbida cubilia. Splendifice. Luminoſe: coruſcanter ſplenditer. Catulli uerbum. Coruſcamine. Splendore: micantia. uox apuleiana. Polymnia. multi deſectunt a mnia hoc eſt memoria: q̄ mltæ memoriæ ſit: quã poſt deos colebant gymnoſo phyſtæ: ut autor eſt philoſtratus. Quinq; ſyllabaræ eſſe docet oratius eo carmine euterpe cohibet: nec polymneſa ſic expoſtulãte mēlu ſyllabario. Mallē tñ ſcribi polyhymnia q̄ſi camænaliſmodis abūdet. Hyalina: uitreæ: trãſapparentis: exaqueſcentis. ὕαλοϛ. utrum ὑαλινοϛ uitreus. ὑαλο ὑργειοϛ officia uitrea

Mollia falſidicis replebant ſtramina ſignis & ut in uerba pau-
 ciſſima conferam. nox erat. Cuius nomen noctis iam dudum
 oblitus ut inſanus uates uerſibus delirabam: Dum ſubito agre-
 ſtis illa: quam dudum uideram hospita oborto impetu cubicu-
 larias impulſu fores irrupit: Inopinanterq; me iacentem repe-
 riens marcentia languore ſopni lepido lumina rapido: atq; ad
 modum ſplendifice intermicanti quodam ſui uultus coruſcami-
 ne pepulit. Erat enim ultra ſolitum eminens mortalitatis aſpe-
 ctum: deniq; pigræ adhuc quietis indicium roratis naribus ru-
 ctuantem repentina hoſtii crepitatione turbauit. Hanc præi-
 bat florali laſciuiēs uirguncula petulãtia hedera largiore circū-
 flua improbi uultus & ore contumeliarum ſarcinis grauido:
 Cuius hyronicum lumen tam rimabunda uernulitate currebat
 quo mentes etiam abſtruſas temulentis inſcriptionibus depin-
 xiſſet. Muſæ enim latera ſarciebant altrinſecus duæ: quarum
 dexterior uerecunda quadam maiestate ſubnixa elatæ frontis
 polymnia argenteis aſtorum purgauerat margaritis: Cuius
 phaleratum exoticis diadema carbunculis corniculata lunæ ſi-
 nuatio deprimebat: ac cærulanti peplo circunlita hyalinae ca-
 uitate ſphæræ: oſſeo ſaſtigatus tigillo uerſabat uiſus itaq; lumi-
 nis: Tam elata contemplatione cælitus erigebatur intuitus:
 quo pæne foribus ſuperna intuens pollicē illiſſet. Leuicomes
 lateris refugo quodam contemplatu ſecretior humanos intuit?
 uelamine quodam archano uitabat. huius ninguida canis alben-
 tibus nitebat cæſaries: rugaq; criſpato multiplici ſupercilio rã-
 cidum ſe quiddam conſopire promittebat. Tardior inceſſus
 erat: & ipſa ponderationis grauedine uenerandus. Tunc Calio-
 pe prouinciam loquacitatis ingreſſa hiſ te inquit fulgenti tu-
 tricibus ſpoponderã largitum. Quarum ſequax ſi fueris celeri-
 ter raptum ex mortali cæleſtem efficiet: aſtriſq; non ut nero-
 nem poeticis laudibus: ſed ut platonē myſticis interſererēt rati-
 onibus. Neq; enim illos de hiſ expectas affectus: quos aut poe-
 ma ornat: aut deſlet tragædia: aut ſpumat oratio: aut cachin-
 nat ſatyra aut ludit comædia ſed in quibus carneadis reſu-

ria. ὑαλοῦργος uitria-
 rius uocabulum græ-
 cum: ſed uſu frequentī
 latinitate donatum.
 Utitur & maro libro
 quarto georgicon. hy-
 ali ſaturo ſucata colo-
 re. Cærulenti. Cy-
 aneo: cæruleo: praſino
 ſimili. Cæruleus hoc
 peplum fortaliſ non
 alterius coloris ab eo:
 quem plautus modo
 ferrugineum: modo
 thaliſſicum uocat. Le-
 uicomes. ſcite compa-
 cta uox. Leuicomitem
 enim metaphoricis
 comitatu & ſodallitio.
 Clientelæ exoneratam
 uocabimus. Ningui-
 da. niuofa: quoniam
 caput inſinuabat con-
 templatione mentis in
 aſtra. Iuuat enim aſtro-
 nomia ire per alta
 aſtra. Iuuat terris &
 inertī ſede relicta nube
 uehi: gelidiſq; humeris
 iſſistere atlantis. Numæ
 ninguidos menses ſi-
 donius appellat. Subi-
 tas effundere ningues
 inquit apollinaris cum
 de niuib; intelligen-
 ter. Grauedine tardi-
 grada grauitate: alibi
 grauedinem capitis co-
 rizan hoc eſt deſtilatio-
 nem uocamus in autra-
 narium deſluentem:
 unde eo morbo labo-
 rans grauedinoſus dī.
 Spumat. Spumabun-
 dis: turgidis: ampullo-
 ſis: ſexq; pedaliſ. lau-
 dib; effert. Cachinnat
 cachinabili riſu deludit

Inoleuerit. Radicauerit: Radices egerit. Erretinis. luteis: cænulētis: sordidīs: pecuatis. Antida-
mas in moralibus libris ait. fabre cōpactum aīal hoīem quis ferat. sic ex re pecuatū: & auerūcassit
tam eretina hoīum mentes. ereti oppido italico figulina praualet: un̄ eretinae testae argillaceae
simpliciter intelliguntur: eretum dictū q̄ illic peculiariter uga hoc ē: Iuno colebat: hinc p̄sciū
ait irerit eminas ereti adilis iniquas. fulgentius inferius autor est eretinas cretaceas intelligi: &
consequenter fragiles & uiles. Archaicis. lego archadictis hoc ē pinguibus: obtusis: subrusticantis.
Archades illi profelini

hoc est ante lunam p̄
creati quontam ut in
quit ouidius luna gēs
prior illa fuit: stultitia
ifamati sunt atq; distri-
cti: quēadmodū & beo-
ti: unde prouerbio fer-
tur sus beotia. philof-
trat⁹ libro octauo. Ru-
des sunt arcades: & sui-
b⁹ simillimi cū ob aliā
mīta tum q̄ arborū fru-
ctib⁹ ut plurimum tur-
gent. Idolū. refert
athanasius ī libro quē
fecit aduersus arīū hāc
super Idolo. quēadmo-
dum prostrati oīo per
terrā uolūtātur homi-
nes terrestriū ritu co-
clearū sic & impiissimi
homines postq̄ cecide-
runt: ac deciderunt a
cōtemplatione diuina
continuo homines &
hoīum formas quoldā
dū uiuerēt: alios p̄mō
tēdis ānumerauerūt.
hāc at petof cōsilio: &
rōciatiōe ī lapides ēt &
ī robora: & reptilia ma-

ris ac terrae & imanes brutorū feras: diuinam augustamq; dei appellatōne contulerūt: eisq; oēm
dei cultū attribuerūt. Nōnulli. n. usq; adeo cogitatione p̄cipites fuerūt: & mente capti: ut et quae
nusq; nullatenus essent: nec in rerum natura apparerent: ea tñ sibi ipsi cōmīscerentur: deosq;
cōfīngerēt: siquidem humana iuncta cum brutis: & quae dissimilia sunt natura in unum cōpacta
ueluti deos coluerunt quales sunt apud egyptios cynocephali: & ophiocephali: & onoccephali &
apud libes crioccephalus hāmon. Quidā in peioribus ambitiosi ausi sunt principes suos: uel et fili-
os ipsorū deos transferre: q̄ eorum uel impium uerebant uel tyrānidē metuebant: ut ī creta cele-
bratus apud eos iupiter: in areadia mercurius: apud indos bacchus: apud egyptios isis: & osiris &
orus & nuper antinous in deliciis habit⁹ ab adriano imperatore romano. Romani que illi: quos
charos habent hos iuxta uirtutem adorari iubent quasi deos facere in potestate habeant ipsi
cum sunt homines: nec se mortales esse inficientur hactenus athanasius. Augustinus simili-
ter his ob uirtutem ex autoritate uarrontiana scribit romanos deos ex hominibus antmandam
commentos: quando expediat & ex usu sit hoc fictitium commentum: illis deorum fiducia ar-
dua quaeq; tentantibus & aggredientibus. Trimegestus. homo effector est deorum qui in tem-
plis sunt egyptium. q̄ illis in dis colendis superfluxerunt: ut prodit tamblachus. Apuleius in tri-
megistū. An ignoras o asclepi: q̄ egypt⁹ imago sit caeli: aut quod est uerius trāslatio: & descēsiō
oīum: quae gubernant atq; exercent in celo: & si dicēdū ē uerius terra nra toti⁹ mūdi ē rēplū sed
futurū tēpus ē cū appareat egyptos icassū pia mte diuinitatē sedula religioe seruasse. Tūc sedes

dat ellebor: & platonis auratum eloquiū: & aristotilis sollogis-
maticum uerbiloquiū. Nunc itaq; pande mentis cubiculum &
auriū fistulis audito nūcio mentibus intromitte quod excipis.
sed enerua totū mortale quod tibi est: ne tā sacra series dogma-
tis scrupulosis rite non resideat penetralibus: ergo nunc de deo-
rum primum natura unde tanta malae credulitatis lues stultis
mentibus innoluerit edicam⁹. Quamuis. n. quidā sint qui spre-
ta capitis generositate arricinis atq; archaicis sensibus glandiū
quippiā sapiant: atq; eorū altiori stultitiae nubilo soporata cali-
gentur ingenia: tamen nequaq; apud humanos sensus nisi for-
tuitis compulsionibus moti nascuntur errores: ut etiam chry-
sippus de fato scribens ait: Compulsionibus lubricis uolun-
tur incursum. Itaq; primū omisso circuitu unde idolū tractū
sit edicamus.

Vnde Idolū Dicatur.

Diopbantes lacedaemonum auctor libros scribit antiqui-
tatum. xiiii. in quib⁹ ait syrophanem egyptium familia substan-
tiaq; locupletem filium genuisse: quem uelut enormis substan-

ista sanctissima delubrorum erit sepulcrorum mortuorumque plenissima. o aegypto aegypto religionum tuarum solae superunt fabulae: & aequae incredibiles posteris suis. Demones ab hominibus fieri ex huius autoritate refert augustinus libro octavo de ciuitate dei. Elogium flebile monumentum. Elogia similiter comperio nuncu parientias: quae in cuiuspiam obitu maestitice canant: & flebiliter. Idodinum. εἰδος spes forma ab εἰδομαι uerbo: quod significat appareo hinc flectitur idolum: & idolum pro delubro & in apocalypseo libro Idolothon idolis imolatum similiter compositum ab hac altera dictione οδυνη dolor qui

tiae successorem ineffabili ultraque paternitas exigebat affectu erga filium deditum. Isque dum aduersis fortunae incursum rapetur patri crudele geminae orbitatis dereliquit elogiū: & ut posteritati perpetuale suffragium denegasset: & substantiae pro pagande subitam interceptionem obiceret. Quid igitur faceret aut fecunda paternitas hac sterilitate donata: aut felix substantia in successione curata. parum erat non habere: quod habuit: nisi esset: qui obtineret quod reliquit. Denique doloris angustia: quae semper ingrit necessitatis solacium filii sibi simulacrum in aedibus instituit. Dumque tristitiae remedium quaerit seminariū potius doloris inuenit nesciens quod sola sit medicina miseriae obliuio. Fecerat. n. ille unde luctus resurrectionis in dies adgreret: non in quo luctus solacium inueniret. Denique idolum dictum est idodinum: quod nos latine spes doloris dicimus. Namque uniuersa familia in domini adulatione: aut coronas plectere: aut flores inferre: aut odoramenta simulacro succendere consueuerat. Nonnulli et seruorum culpabiles domini furiam euitantes ad simulacrum profugi ueniam merebantur: & quasi salutis certissimo collatori: florum aut thuris offerrebant munuscula timoris potius effectum quam amoris affectu. Denique huius rei non immemor & petronius ait. primus in orbe deos fecit timor. Nam & mitanor musicus in cromatopion libro musicae artis quem scripsit ait. Domium doloris: quae prima compositio humani finxit generis. ex in inueteratus error humanis pedetentim comfertis disciplinis baratro quodam saeuae crudelitatis prolabitur.

Fabula Saturni.

Saturnus pollucis filius dicitur opis maritus senior uellato capite falcem gerens: cuius uirilia abscisa & in mare proiecta uenerem genuere. Itaque quod sibi de hoc philosophia sentiat audiamus. Tum illa. Saturnus primus in italia regnum optinuit: hicque per anone prerogationem ad se populos attrahens a saturando dictus est saturnus. opis quoque eius uxor: eo quod opere esurientibus ferret edicta est. pollucis etiam filium siue a pol

one οδυνη dolor qui cunctis fuerint peculiari pro dolore: quae factum egerentes famine tolerat ab οδυνη dolor afficit. Petronius. hoc apud latinos & papinius: ut dubium sit subesse uel maculam seu inuicem petronius ab illo accepit. Cromatopion. liber is scite & edocenter attulit hoc titulo quoniam Chromata colores in musica uocemus: & a uerbo graeco ποικιλω quod latine facio resultat: unde poeta quod is proprie facere dicitur appellatus. autor Diomedes. Talis hic Tituli index: qualis timet cosmoponia in scripti. boetius in musica refert esse haec genera: quibus omnis cantilena textatur Diatonicum: chromaticum: enarmonicum. Diatonicum quidem aliquo durius & naturalius Chroma uero est ista quae ab illa naturali intentione descendens & in mollis decidens enarmonicum uero optime: atque apte coniunctum. Tractum est autem hoc uocabulum ut diceretur chroma a superficiebus: quae cum permutantur in alium colorem transiunt. Praerogationem errogationem: largitatem: Donatium conglarium: his enim ansis & admiculis utuntur aurarii popularem auram hoc est fauorem aucupantes.

Nihil enī ē lætī⁹ romano populo faturo: ut inquit ille. Annonam largifluam Coptosumq; cano-
nem tolerans in populorum lætitiæ gaudium saturnus meruit colit: & amari: Cum qui secus
faciunt sint odiosici & destabiles. Nescit enim ut uere & uēuste cecinit lucanus plebes ieiuna tēre.
honoris. n. & dignitatis impēdio plus canon frumentariis pompeio dedit: q̄ subact⁹ orēs: tresq;
illi præclarissimi triumphī: & proculdubio nedum homines sed & feras industrias reddit elū-
rigo. fame. n. mori detestabile & miserum: sicuti canūt græce camanæ. & repetitū ē a columella.

Humanitate Scribit
eloquentissime gellius
humanitatem concin-
niter detortam & con-
gruenter in bonarum
artium & liberalium se-
ctatorib⁹: ut hi dicant
icumbere humanitati:
quā græci φιλανθρω-
ποιαν appellat illis
qui huc arti liberali uī-
gilant moribus huma-
nis: & probis exactisq;
dotatissimis: qm̄ naso
ne teste abeūt studia in
mores: artiscq; magi-
stras. Sicet ingenium
placida mollitur ab ar-
te: & studio mores con-
uenienter eunt. seu ab
philtā & suauitate libe-
raliū artū. humanitatē
hic fulgentius nitorem
elegantiā: & splēditio-
rem apparatus uocat
qui humanis: & libera-
libus hoībus cōueniat:
alioq; haud bene con-
uēret cum pollucibili-
tate humanitas. Ob-
nupti uellati: tecti: uñ
nuptæ uocitate qd̄ flā-
meo uellabant auspice
sacra uerba præfante.

Dios Iouis. Philo-
logia. libro: in quo Io-
uis amores rōcinatus
est. Deprauatam De-
uīrginatam: depudica-
tam: imminutam incudi-
bus ueluti stragulis &
lecto gēiali præpositis
ob nimī rēdorīs: & li-
bidinis impatientiam.
ποιοειδην. Secus
plato in lachete his. ut
detur neptūnus ab eo
qui primum noīnauit:
idcirco posidon uoca-

lendo siue a pollucibilitate quā nos humanitatem dicim⁹. Vn-
de & plautus in comædia epidici ait. Bibite: pergræcamini pol-
lucibiliter Vellato uero capite ideo fingit q̄ oēs fruct⁹ foliorū
obnupti tegant umbraculo. Filios uero suos comedisse fert. q̄
omne tempus quodcūq; gignit consumit Falcem etiam fert nō
ī merito: siue q̄ omne tempus in se uergat ut curuamina falci-
um: siue pp̄ fructum: Vnde etiā & castratus dicit q̄ oēs fructu-
um uires abscisæ atq; in humorib⁹ uiscerū ueluti in mare proie-
ctæ sicut illic uenerē ita & libidinē gignāt necesse est. Nam &
apollophanes in epico carmine scribit saturnum quasi sacrum
ϑου ρουδ. n. græce sensus dicitur: aut satorē ϑου quasi diuinū
sensum creantē omnia: cui ēt quattuor filios subiciunt idest pri-
mum iouem secūdū iunonē tertiū neptunū quartum plutonē
& quasi poli filium quattuor elementa gignentem idest pri-
mum iouem ignem unde & ζευς græce dicitur. ζευς. n. græca
significatione siue uita siue calor dici potest siue q̄ igne uitali
aīata omnia dicerēt ut heraclius uult siue q̄ hoc elemētum ca-
leat. secundū Iunonem quasi aerē. unde ηρα græce dicit & quis
aerem masculum ponere debuerint tamen iō soror. est iouis q̄
hec duo elemēta sibi sunt ualde cōsocio. Iō iouis & cōiugem q̄
maritatus aer igne feruescat. Nam & Theopompus in cipriaco
carmine & helanicus in dios philologia: quam descripsit ait iu-
nonem ab ioue uinctam catēnis aureis: & deprauatam incudi-
bus ferreis. Illud nihilominus dicere uolentes q̄ aer igni cælesti
coniūctior duobus deorsum elementis misceatur: idest aquæ
& terræ quæ elementa duobus superioribus grauiora sunt.

Fabula Neptunni.

Neptunū uero tertiū aquarum uoluerē elemētū quē
ideo græci etiā possidona nūcupāt quasi ποιοειδην
quod nos latine facientē imaginē dicimus: illa uideli-
cet rōne q̄ hoc solū elemētū imagines in se formet spectantiū
quod nulli alii ex quattuor cōpetat elementis Tridentem uero

14
tus fuisse: quia eūdem ipsum maris natura detinuit: neq̄ progredi ultra permisit: sed quasi uicula pedibus ipsius intecit. Maris itaq̄ principem posidona uocauit quasi ποδι .i. pedibus. δεσμων .i. uiculum habeat: e: uero decoris gr̄a forte abiectum fuit. Forſitan non hoc sibi uult. sed pro. σσ . geminum. λ. primo fuit appositum quasi dicatur πολλειδων .i. multa noscens deus. Fortassis ab eo q̄ dicitur σιην .i. quaterre sion .i. Quaterrens est nominatus: cui π. ac. δ. fuit adiectum Amphitriten. Ceteri interpretantur ita ferme uocatam quoniam undecunq̄ τριβειν .i. rere soleat: aqua ripas & littera ruminante: & attritu maxime icomodo fere semper adlaterate. Ad quod tropologicē & subobscure al ludens maro ab atterēdis ripis rumonem uocat albulam: quem in sacris ob similem cām ferram indigabant indigamentis. Plutonem. Scribit plato sic appellatum quasi diuitiarum datorem: q̄n diuitiā ex terre uiscerib⁹ eruit. Adin uero multitudo interpretat̄ quasi σιδην .i. tristem: & tenebrosū. atq̄ hoc nomen horrentes plutonem uocitant. Longe abest ut nomen hadis quasi aides .i. triste: aut tenebrosū sit dictū immo ab eo trahit: q̄d est ειδενα .i. nosse pulchre omnia. Iurgiorum: uelut a uoce gr̄aca ηβρι hoc ē cōtumelia flectatur. Seruitus docte. hercules a prudentioribus mēte magis q̄ corporis fortis inductur. q̄ aut̄ dicit̄ traxisse ab inferis cerberū hac rō ē q̄a oēs cupiditates & cūcta uitia terrena cōtēpsit & domuit. Nā cerber⁹ ē terra: q̄ ē cōsumptrix corporū: uñ & cerber⁹ q̄ κρεοβορος .i. carnē uorās uñ lectū est ossa sup recubans. Nā nō ossa citius terra cōsumit cebes suffragatur futo: q̄ sphinga inertā eē scribit: & uitiosā desidā hoīem pedetentim deuorante m. Alecto. αληκτος incessans dr̄: unde uox inflectit̄. protelare amolliri.

ob hanc rem ferre pingitur q̄ aquarum natura triplici uirtute fungatur: idest liquida. f̄cunda: potabili. hunc & neptuno amphitriten in coniugium deputant. αμφι enim gr̄ace circū circa dicimus: eo q̄ oibus tribus elementis aqua cōclusa sit. idest sit in cælo: sit in aere idest in nubibus: & in terra ut sunt fontes & putei.

Fabula plutonis

Quartum ē plutonem dicunt terrarū pr̄sulē. plutos. n. gr̄ace diuitiā dicuntur: solis terris credentes diuitias deputari. hunc ē tenebris addictū dixere: q̄ sola terræ materia sit cunctis elementis obscurior. Sceptrum quoq̄ in manu gestat q̄ regna solis competant terris.

Fabula De Tricerbero

Tricerberū uero canē eius subiiciunt pedib⁹: q̄ mortaliū iurgiorum inuidiā ternario conflent̄ statu idest naturali: causali: accidentali. Naturali est odiū: ut canū leporū: luporū: & pecudum hominum: & serpentum. Causale est ut amoris zelus atq̄ inuidiā. Accidens est: quod aut uerbis casualiter oborit̄ ut hoibus: aut comestiōes pp̄ ut iumentis.

Fabula de furiis.

Tricerberū uero canē eius subiiciunt pedib⁹: q̄ mortaliū iurgiorum inuidiā ternario conflent̄ statu idest naturali: causali: accidentali. Naturali est odiū: ut canū leporū: luporū: & pecudum hominum: & serpentum. Causale est ut amoris zelus atq̄ inuidiā. Accidens est: quod aut uerbis casualiter oborit̄ ut hoibus: aut comestiōes pp̄ ut iumentis.

Vic quoq̄ ē tres furiās deseruire dicunt: quarū prima est alecto: alecto. n. gr̄ace impausabilis dicit̄. Alia tisiphone Tisiphōe at̄ quasi τριτωνφωνη .i. istarū uox. Tertia megara megara. n. ē quasi μεγαλη ερις idest magna cōtentio. primū est ergo non pausando furiam concipere. Secundum est in uocem erumpere. Tertium iurgium protelare:

Rhapsodia libros hōer⁹ singulos appellauit hac rōe. Rhapsodia dī ῥᾶπσοδία aliqua p̄tula discreta atq; diuisa dcā παρὰ τὸ ῥᾶπτεῖν q̄ uersus i unū uolumē uelut cōsuātur & cōprehēdantē ul' q̄ oli ptes hōerici carnis i theatralib⁹ circūl' cū baculo. i. uirga p̄nūciabāt: q̄ ab eodē hōero dci sunt homeristae. perlubēter i hac diuertī ut plentius ex floridis hac apuleiana uerba p̄ciperes sed p̄æ his p̄æoptare me fateor uno chartario calamo me reficere poemata oīgenus apta uirgæ: lyra: socco: coturno. se lucius carmen epicū: grandiloquū: & sufflatū p̄æoptare significās ingt uirgæ apta carmīa ob supiorē causā. ab hac uirga hericoꝝ poeta rum īterpretes dicunt nō semel a platōe rab ducti quoniā īter reci tādū εχον τε τον ραβ δον: a qua minister & officialis uirga populū summouens ραβδovo xos uocat. αἰψατοῖ uerba sūt achillis i aga mēnonē p̄rio Iliados.

Ceres gaudiū. δμητηρ. appellat κρεταυτι ζουχον. i. p̄ mutatonē litere: tanq̄ γμητηρ hoc est alens terra etiam si plato secus īterpretē. Ingt. n. Ceres quidē δμητηρ nuncupatur ab ipsa alim̄toꝝ largitione q̄ διδουσα γμητηρ hoc est extbens m̄f. Cererem fulgentius appellatam sentit aflatu remoto ab hac uoce χαρισ: q̄ gratiam significat. Proserpina Nōnulli q̄ lunā p̄isci uoluerit luna. n. In uarias mutatiōes proserpit: græce περσεφονη περσεφοσα: & περσεφονεια dicit. un̄ ptulit naso psephōæa p̄ exit alib⁹: & fatiferis. ei⁹ uerba ex tristib⁹ sunt hac. uitæ tpa si possis persephōæa tuæ. psephasa merito dea hac noīa tur pp̄ sapiam & epaphen. i. conctatū phe romenon. i. eius quod fertur: uel tale aliqd. Quo circa adharet illi sapiens ipse pluton: q̄ ipsa talis ē. Ecaton. Centum ecaton signi

Fabula de fatiis

Fatīa etiam ipsi plutoni destinant fata: quarum prima cloto: secunda lachesis: Tertia atropos. Cloto enim græce euocatio dicitur: lachesis uero fors nūcupat. Atropos quoq; sine ordine dicitur: hoc uidelicet sentire uolentes q̄ prima sit natiuitatis euocatio. secunda uite fors quemadmodum quis uiuere possit. Tertia mortis conditio: quæ sine lege uenit.

Fabula De Harpiis.

Harpīas etiam tres ī inferis uergilius deputat quarum prima hello. secunda ocypite: Tertia celeno. harpia enim græce rapina dicitur. Ideo uirgines q̄ omnis rapina arida sit & sterilis. Ideo plumis circundatæ quia quidquid rapina inuaserat cælat. Ideo uolatiles q̄ omnis rapina ad uolandum sit celerrima. Hello: enim græce quasi ελωv ἄλλο idest alienum tollens. ocypite idest citius auferens. Celenum uero græce nigrum unde & homerus prima Iliados rapsodia αἰψατοῖ αἰμακαίλευον ἐρωήθει περὶ δουρι idest statim niger tuus sanguis emanabit per meam hastam. hoc igitur signare uolētes: quod primum sit alienum concupisci. secundum concupita inuadere. Tertium cælare quod inuadit.

Fabula de proserpina

Plutoni quoq; nuptam uolūt proserpinam cereris filiam. Ceres enim græce gaudium dicitur: & ideo illam frumenti deam esse uoluerunt: q̄ ubi plenitudo fructuum sit gaudia semper superabundent necesse est proserpinam uero quasi segetem uoluerunt idest terram radicibus proserpentem: ut & ecate græce dicitur. ecaton enim græce centū sunt: & ideo hoc illi nomen imponūt: quia centuplicatū ceres proferat fructum.

15
ficare notum. unde ægeon ille εκάτω Χίροδ hoc est centimanus. ecatontharcus ipse centurio.
Sed eate q̄ multas: Innumerasq̄ potestates habeat appellatur: pro infinito numero centum di-
cente græcia Latini sexcētum. hoc epigrammatici ut ceteros mittam uersiculo patet. pp̄ sexcētas
gapara gausapinas. In cælo luna dicitur: in tartaro proserpina: in terris Diana. Triuia uocata q̄
uias & cōpita custodiat trifronti tuore. hinc ouidius libro primo fastorū . ora uides ecates in tres
uergentia partes seruet ut in ternas cōpita secta uias. Triutam phisiologi mallūt appellari lunā

Fabula cereris

Hanc etiam mater cum lampadibus raptā quærere di-
citur: unde & lampadum dies cereri dedicatus est illa
uidelicet ratione q̄ hoc tempore cum lampadibus. i.
cum solis feruore seges ad metendum cum gaudio requiratur .

Fabula apollinis.

Apollinem solem dici uoluerunt. apollon. n: græce per-
dens dicitur q̄ feruore suo omnem succum uirentium
decoquendo perdat herbarum. hunc etiam diuinatio-
nis deum uoluerunt: siue q̄ sol omnia obscura manifestat in lu-
cem: seu q̄ in suo processu & occasu eius orbita multimodos si-
gnificationū monstret effectus. sol uero dicitur aut ex eo q̄ so-
lus sit: aut q̄ solite per dies surgat & occidat. huic quoq̄ quadri-
gam scribunt illā ob cām q̄ aut quadripartitis temporū uarieta-

pseuerare iuicem tradentes. Impēdioq̄ exacta translatiōe p̄sciū . Qui prior es cur me ī decursu
lāpada poscis. Varro cōsignate pariter libro. iiii. de re rustica. Nō curiū lāpada tibe trado. Apo-
lon. feriēs: Iaculans: transiūgens: p̄n̄ græcis eatebeletes uocat̄ em̄n̄ sagitans. Recte sane fulgē-
tius ē refragante platone qui apollona q̄ αἰβαλλωρα eadē significationē nō eadē inflexione re-
fert dicit: q̄ semp̄ iaculando arcu uehemens est . seruius autor trina apollini idita noīa a tribus
potestatib̄: Inferno certe: apollini nom̄. Terrēo gripēneū: cælesti phæbo: & p̄xani. plato fustis &
Inq̄sitius. Apollo pharmacis purgans: & medicus dī ab ἀπολουων και ἀπολυων . i. abluens a
malis: soluensq̄: qd̄ apollon ipse significat. Secūdu uero diuinationē uerūq̄ & ἀπλωv. i. simplex
qd̄ idē ē recte more thessalicorū nom̄iare hūc possumus. si nempe oēs dæum hinc ἀπλωv uo-
cāt. Secūdu uero musicam de hoc est cogitādū: quēadmodū de eo: qd̄ dicitur acoluthos: & ac-
Lirtis. i. pedis leq̄: comes: & uxor: ī quibus. a. ut & ī aliis multis idē: qd̄ simul significat . In hisq̄
a. & poleo significat uersionem: quæ simul & una pagit̄: quam cōuersionem: dicamus . p̄ hæc in
cælis significatur conuersio: quæ p̄ eos fit: quos polos uocamus: & in cātu harmonia: quā dicitur
symphoniam: quia ī his ut tradūt musicæ & astronomiæ p̄iti harmonia quadam simul oīa cōuer-
tunt. hic autē deus harmoniæ p̄æsudet ωμοπολων. i. simul uertēs hæc oīa & apud deos. & apud
homines. Queadmodum iḡ ωμοχελευτων: & ωμοχιτην. i. simul euntē: & simul tacētē uo-
cauimus acholutoe & achitin oīa p̄mutantes: ita apollinē noīauimus eū: q̄ erat ωμοπολων al-
tero. i. interiecto: q̄ æquocū fuisset duro cum noīe. plurima macrobius ex latinis autor celeberr-
mus ī utrāq̄ sn̄iam quæ prudens omitto. Sol. non dissonē nec refragrat̄er sentiunt nostri philo-
sophi asseueranter scribentes ea q̄dem ratione solem dici a solitate: nō tamen q̄ non possint esse
multi soles: haud quāq̄ solari naturæ refragat̄ multos esse soles: si: quod non ī rerū natura cōstat:
materia reperiret formæ solis idipiscēdæ cōsentanea. ηλιοσ græce uocatur: quam uocem ī nomē
suū traxit gabalus romāus imperator: ut heliogabalus diceret̄ honorificentis ηλιουτραπεζα

quontā ī sublimitatem
latitudiem & : p̄fundi-
tatem uariat̄. lāpadū
quas uicissim: & p̄ ma-
nus sibi tradebant: hic
dies est dicatus cereri:
ut docet didor: quæ
ab æthna mōte succē-
sa facula iques & irre-
geta uagabat̄ amēs: &
oīa circuibat Docet tñ
higinus ex instituto p̄
methet cursores cōcur-
rentes sibi in uicem lā-
pada tradere: solitos .
hominū successiōē &
impulsū simlē: cum
alter alterum tradit lu-
cretius signare uoluit
libro .ii. & q̄ cursores
uitat lampada tradūt
historiæ p̄ herodorus
libro. viii. mēorat ap̄
græcos ī uulcāis sacris
has faces ferre iugiter:
itatim: & continerent

mensa solis inde: quod dabitur compleretur & deplebatur cōtutus & discophoris inuisis. de qua hierony-
 mus: Solius in collectaneis: pomponius: & ceteri. Græce. nō hunc etymō habet. plato. helion ma-
 nifestius id fore uideretur si dorico nomine quis utatur. Dorici. n. halion uocant: atque ita uocatur
 secundum. αλιζέιν. i. ex eo quod congregat in unum homines cum exortit. Item ex eo quod circa terram
 αλιζέιν. i. semper reuoluit. præterea quia uariat circuitu suo: quod terræ nascitur: Variare autem & εωλειν
 idem est. lingua. plectrū lingularū: quo corda plectuntur organica. Decacordon: musicū orga-
 nū tribuit apollini pri-
 sca illa prudens & opti-
 doque circumcumspecta
 ætas decem cordarū quā
 scilicet tot sunt hūanæ
 harmoniæ uarietates.
 Non. n. ulterius musica
 & organica mulcedo
 progreditur decenali nu-
 mero si fulgentio credi-
 mus: et si prodatur mile-
 sium undecimam exco-
 gitasse. simplicis concē-
 tus uox primū fuit. Nō
 dum quidem tam infle-
 xa anima sono: nec tam
 pluriformi modo: nec
 tam multiformi Tibia
 septem tinnuum uocis
 discrimina notabant:
 ex septem erroribus:
 nois: & sono mutatis
 quāobrem Callenter:
 & impedito scienter ma-
 ro cecinit. obloquitur
 nūeris septem discrimina
 uocū. Ab his: Simplicem
 principio fuisse musicā
 nicomachus adeo: ut
 quattuor neruis tota cō-
 staret. Idque usque ad or-
 pheum durauit: ut pri-
 mus quidem neruis &
 quartus diapason con-
 sonantiā resonaret ad
 imitatioem scilicet mu-
 sicæ mundanæ: quæ ex
 quatuor constat elemē-
 tis: cuius quadricordi
 mercurius dicitur inuē-
 tor: quātam uero chor-
 dam post chorebus at
 his filius adiunxit: qui
 fuit lydorum rex. hya-
 gnus uero phryx sextū
 his apposuit neruum.
 sed Septimus neruis a
 terpadro lesbio iūctus
 est secundū scilicet pla-

tibus anni circulū peragat: aut quod quadrifido limite diei metia-
 tur spaciū. unde & ipsius equis condigna sic nomina posuerūt
 idest eritreus: Acteon: lampos: philogeus. Eritreus græce ru-
 bens dicitur: quod a matutino sol lumine rubicundus exurgat.
 Acteon splendens dicitur quod tertiæ horæ momentis uehemens
 insistetur: lucidior fulgeat. Lampos uero dum ad umbilicum
 diei centrātū conscenderit circulū. philogeus græce terram
 amās dicitur: quod hora nona perliuio uergēs occasib⁹ prius incubat:

Fabula de coruo

In huius etiam tutelam coruū ponūt: siue quod solus cō-
 tra rerum naturā in mediis ipsis æstiuis feruorib⁹ ou-
 paros pullulet fætus. Vnde & petronius.

Sic contra rerum naturæ munera notæ

Coruus maturis frugibus oua refert: siue quod in horoscopi-
 cis libris secundum anaximandrum: siue etiam secundum pin-
 darum solus inter omnes aues significationes habeat uocum.

Fabula de lauro

In huius et tutelā lauræ ascribūt: unde et eū amasse da-
 phnen dicunt penei fluminis filiā: & unde laur⁹ nasci
 posset: nisi de fluuijalibus aquis. Maxime quia & eius-
 dem penei fluminis ripæ lauro abundare dicuntur. At uero
 amica apollinis ob hanc rem uocitata est: quia illi: qui de inter-
 pretatione somniorum scripserunt: ut antiphon philocrus: &
 artemon: & serapion ascalonites promittant in libris suis lau-
 rum si dormientib⁹ ad caput posueris uera somnia esse uisuros.

Fabula De nouem musis.

Ivicetiam apollini nouem deputant musas ipsumque
 decimum musis adiciunt: illa uidelicet causa quod huma-
 næ uocis decem sint modulamina: unde cū decacor-
 da apollo pingit cythara: Sed & lex diuina decacordon dicit

netarum similitudinē. Inq; hīs: quæ grauissima quidem erat uocata est hypate quasi maior atq; honorabilior: uñ iouem et hypaton uocant: Consulem quoq; eodē nūcupant noīe. pp excellen-
 tiam dignitatis. eaq; saturno est attributa pp tarditatē mot⁹ & grauitatem soni. parhypate uero
 secunda quasi. Iusta hypaten posita & collocata. Lichanos tertia Iccirco qm lichanos digitus dī
 quem nos indicē uocamus. Græcus a lingendo lichanon appellat: & qm i canēdo ad eā chordā
 quæ erat tertia ab hypate: index digitus: qui est lichanos inueniebat iccirco ipsa quoq; lichanos

psalteriū. Fit ergo uox quatuor dentib⁹ e contra positis: quos
 lingua percutit: e quibus si unus minus fuerit sibilum potiusq;
 uocem reddat necesse est. Duo labia uelut cymbala uerborum
 cōmoda modulātia lingua ut plectrū: quæ curuamine quodā
 uocalem format spiritū palatū cuius concauitas profert sonū.
 Gutturis fistula: quæ tereti meatum spiritalē prebet excursu
 Et pulmo: qui uelut aceruus follis concepta reddit ac reuocat

appellata est. Quarta
 dicitur mese: qm inter
 septem semp ē media.
 Quinta aut paramesse
 q iuxta mediā est collo
 cata septima aut dī ne
 te: quasi uoιατῆιδ ē in
 ferior: Inter quā & ne
 ten: & paramesen ē sex
 ta: quæ uocatur para
 nete: quasi iuxta neten
 Locata. paramese uero
 qm tertia est a nete: co

dem quoq; uocabulo trite nuncupať. est heptachordū. quod dicit synemenon. Octacordū zeug
 menon: ad hoc phrophraſtus p̄otes ad grautorē pra unā addidit chordā: ut faceret totum enne
 acordon: quæ qm sup hypaten est addita hyperypate ē nūcupata: quæ prius qdem dū nouē chor
 darū tm̄ esset cythara hyperhypate uocabatur Nūc aut lichanos hypaton dī aliis supadditis. De
 cacordū estiacus colophonius coaptauit. Contra opinonē fulgētii legimus Timotheū undeci
 mā excogitasse ut fieret endecordū. Cordas interpretatur cassiodorus in epistola ad beotiū q; cor
 da lenimine harmonico mulceant & teneāt: pariter & ambrosius fidesq; instar fidei orthodoxæ
 recte canāt & salubriter cōcinant. Psalteriū. quo diualibus p̄conſis: & gaudialib⁹ hilarisq; psal
 mis incūbentes myſte utuntur. psalterio modulatori melo cātrix assueta psaltria dī. est & psallo
 cystria: cum uoces hæ ut edocenter & lepidissime cassiodorus indignabundus asserit in pruriosa
 tripudiosa ppudiosaq; Saltatiū lubētias deurgerit exitu pudibūbo: p̄cepto ludibūdo: si nō ex
 oī pte uirginali. Cantus. n. & melicæ uoces ad icētua suscitabulaq; uirtutū repte sunt: & excogi
 tata nō uitiorum. Ambrosius de utilitate ieiunii libro. iiii. psalteria docet adhiberi cōuulsis ut libi
 dines icitentur sūt q; lingua hebraica neuel dicit putāt: uoce sane latinide nablū & naptū siue nab
 liū idifferenter: de quo naso cōmemnit libro. iiii. de arte amādi. Disce eē duplici gentalia nablia
 palma uertere cōueniunt dulcibus illa modis psalteriū latie laudatoriū dī sicuti hieronymus ait
 docēs i clypei modū eē formatū: chordarū decē: q̄q; emāuel utrē iterptet: quē græci uocat ἄρκον
 uñ & utricularius ascaules. hieronymus cū fulgentio cōspirat autumās decē chordarū eē psalteriū
 Suidas psalteriū iqt organū ē: qd naua et uocat. Labia. ex aristotelica: eruditorumq; Snia pe
 trushispanus adnotauit modulamēto uocis: quæ scriptilis eē debet: Statūq; & qd cōstitutū signi
 ficantis: cū belluorū sit sonus necesum eē hoc organū. pulmo: labia: trachia arteria hoc ē spiri
 talis canalicula: dētes: & palatū. Fistula. τρᾶχιαν ἀρτηριαν significat. plato dixit diuisas eē uias
 deuorandis cibatur & potui: & cibum quidem ad stomachum trahi: potū uero p ἀρτηριαν: quæ
 τρᾶχεια dicitur fibris pulmonis illabi: qd tm̄ utrum uel extimasse uel in libro retulisse mirandū ē
 uel potius dolēdū: uñ erasistratus medicorū ueterum nobilissim⁹ i eū iure iuctus ē: dicēs illū retu
 lisse lōge diuersa q; rō deprehēdit. duas. n. eē fistulas istar canalium: easq; ab oris faucibus pficiscit
 deorsū: & per eorū alteram induci delabiq; in stomachū esculenta oīa: & poculēta: ex eoq; ferri
 in uentriculū qd græce appellat ηκατωκοιλια: atq; illic subici digeriq; ac deide aridiora ex iis
 retrimēta i aluū cōuēire: qd græce κολος dī: humidiora aut p renes in uesicā trahi. & p alterā de
 duab⁹ superiorib⁹ fistulā: quæ græce appellat τρᾶχεια ἀρτηρια spiritū a sūmo ore i pulmonē: atq;
 inde rurū i os & in nares cōmeare: p̄ eūdē uocis fieri meatū. At ne potus cibusue aridior quē
 oporteret i stomachū ire: p̄cederet ex ore: laboreturq; i eā fistulā: p quā spūs r̄ciprocāt: ex eaq; of
 fensioe intercluderet aiā uia: impositā eē arte qdā & ope naturæ επιγλωτιστα qī claustrū mutuū
 utriusq; fistulæ: quæ sibi sūt coharētes: eāq; επιγλωτιστα: inter edendū bibēdūq; opire ac prote
 gei τῆν τρᾶχεια: ne qd ex esca potu ue icideret i illud qī astuātis aiā iter: ac pp ea nihil humo
 ris influere in pulmonem ore ipso arteriæ cōmunito. Aspam hāc arteriā lactantius in libro de

opificio spiritalē uocat: alterā cibalem. Tum si quid paulo densius ī pulmonē utolentia spiritus trahere deciderit mox nasci ptuissim & alias quassatōes usq; ad uexatiōem salutis. Theologumē non. ī libro: ī quo de dis mentio hēbat: & genealogia deorū cōtinebat. Tū plinius theologumēa ferē: catenā: stēma & originālē stēmatīs traducem uocat libro saturnaltum primo. macrobius autor ē aristotilē theologumēa scripsitasse. ΗΜΕΙΣ homerica libro secūdo ad musas iuocatio sic uertes si melli fuerit. Nos certe solā famā audiuius: nīl sequius p̄cipiētes. ΤΟΥ ΚΛΕΟΣ. Inodysea te

lemachum pallas alloquitur: quæ uerba pro p̄modum ī ausonidē linguam sic inferes. huius gloria fama q; famigerabilis p̄ grāciam: mediūq; argos. Pro telet contendendo: elaborando: eutgilando proferat: effundat: & diffundat. Meleten piōene. μελετη cogitatio dicitur: un̄ tertia musa pausantē melete dicitur secūda mneme: quæ dictio memoriā significat. Tertia acadē. qd̄ cātilenā uertes: & modulamē quas elegido cōplexi sumus ī hęc uerba. sic faueat uobis musarū maxia mneme: & melete: & suauit dulcis acadē melo. secundum uarronē ipse sunt nymphae q; & musæ: nec īmerito. Nam aquæ motus musicam efficit: ut in hydria uireia uidemus. sane sciendum q; idem uarro tres tm̄ musas eē cōmemorat: unā quæ ex aquæ nascit̄ motu. Alterā quæ aeris ictu efficit sonū. Tertiam: quæ mera tm̄ uoce cōsistit. Musæ ex autoritate platonica dicunt̄ a mothe uerbo: qd̄ significat īngere sentit̄ tm̄ cassiodor⁹ musas q; om̄tas dicit: eo q; simul sint cū astra uox nihili sit & concentus modulatio. θαλειαν explicat nomē thēta: cēsētq; deflecti a dictio ne græca: θαλον: id. n. ueteres oē germinans dixerunt: attici aut̄ p̄ excellētiam de oliua dicunt: In flexum a uerbo græco θαλεω: qd̄ significat utresco p̄ in taleas scissiones lignorum uel p̄ segmia Varro de re rustica libro priō. Nam et̄ nūc rustica uoce itertaltare dī diuidere uel excidere ramū ex utraq; pte æquabiliter præcisum: quas alii thaleas appellant. hacten⁹ uarro. hinc fluxū p̄ssim uernacula lingua thaltare p̄ferri p̄ eo qd̄ est icidere. Diphilo. qd̄ nomē Iouis amicū resultat: posses & disphilo scribere p̄ deterrimo amico sale mordaculo taxante poeta nescio quē infidelitate male audientē: ut ī satyro nō aliter censeā legi aut disphilus aut alabandes. Comædiæ ferme oēs scomatibus & taxationibus scatebāt: peculiariter hæ: quæ uocatae sunt archeæ: ad quarū Imitamina satyram latii uates excogitarūt. In hac primas obtinuerūt eupolis: cratius: & aristophanes In tm̄ uirulētia: & ut ait appius cantinæ faciūdiæ p̄mouerūt ut uerbū græcum sit κωμωδειν p̄ uellicare: carpere: utilitigare. q; cotyn scripsit eupolis ī alcibiadem mola uinctus imare p̄lectus ē. hanc acerbitudinē qn̄mo potius uesantiā proceres atticos impetētium comicoꝝ carpit: & incefit cicero in libris: quos de re publica scripsit ubi scipio in quarto. s. disputans ait. Apd̄ græcos fuit et̄ lege cōcessum: ut qd̄. uellet comædia nominatim uel de quo uellet diceret. Esto populares hoīes improbos in re publica seditiosos: cleonē. cleophātē hypbolum læsit: patiamur īngr: & si huiusmodi ciues a censore meli⁹ ē q̄ a poeta notari: sed piclem cū iam suæ ciuitati maxia autoritate plurimos ānos domi & belli p̄fuisset utolari uersib⁹: & eos agi īscæna n̄ plus decuit q̄ si plautus īngt noster uoluisset aut natus. p. & Cn. scipioni: aut Cecilius marco catoni male dicere.

habes ergo nouē musarū uel apollinis ipsius redditā rationem sicut in libris suis anaximāder lampfacen⁹: & leophantes eracleopolites exponunt: quod & alii firmant: ut pisander physicus & euxemenes in libro theologomenon. Nos uero nouē musas doctrine atq; scientie dicimus nodos: hoc est prima clio quasi prima cogitatio discendi. Cleos. n. græce fama dicitur: unde & homerus. ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΚΛΕΟΣ ΟΪΟΝ ΑΚΟΥΟΜΕΝ ΟΥΔΕΤΙ ΙΔΜΕΝ. i. solam famā audiui⁹. & ī alio loco ΤΟΥ ΚΛΕΟΣ ΕΥΡΥΚΑΘΕΛΛΙΑ ΔΑΚΑΙ ΧΕΣΟΝ ΑΡΥΟΣ. & quoniam nullis scientiam querit nisi in qua fama suæ protelet dignitatem: ob hanc rem prima clio appellata est. i. cogitatio querendæ scientiæ: secunda euterpe: quod nos latine bene delectans dicimus: q; primū sit scientiā querere: secūdū sit delectari quod quæras. Tertia melpomone quasi meletenpiomene: id est meditationem faciens permanere: ut primū uelle: secūdū desiderare quod uelis: tertiū instare meditando ad id quod desideras. Quarta thalia id est capacitas: uelut si dicatur Τιθεισθαλειαν. i. ponens germina. unde & epi

nam aquæ motus musicam efficit: ut in hydria uireia uidemus. sane sciendum q; idem uarro tres tm̄ musas eē cōmemorat: unā quæ ex aquæ nascit̄ motu. Alterā quæ aeris ictu efficit sonū. Tertiam: quæ mera tm̄ uoce cōsistit. Musæ ex autoritate platonica dicunt̄ a mothe uerbo: qd̄ significat īngere sentit̄ tm̄ cassiodor⁹ musas q; om̄tas dicit: eo q; simul sint cū astra uox nihili sit & concentus modulatio. θαλειαν explicat nomē thēta: cēsētq; deflecti a dictio ne græca: θαλον: id. n. ueteres oē germinans dixerunt: attici aut̄ p̄ excellētiam de oliua dicunt: In flexum a uerbo græco θαλεω: qd̄ significat utresco p̄ in taleas scissiones lignorum uel p̄ segmia Varro de re rustica libro priō. Nam et̄ nūc rustica uoce itertaltare dī diuidere uel excidere ramū ex utraq; pte æquabiliter præcisum: quas alii thaleas appellant. hacten⁹ uarro. hinc fluxū p̄ssim uernacula lingua thaltare p̄ferri p̄ eo qd̄ est icidere. Diphilo. qd̄ nomē Iouis amicū resultat: posses & disphilo scribere p̄ deterrimo amico sale mordaculo taxante poeta nescio quē infidelitate male audientē: ut ī satyro nō aliter censeā legi aut disphilus aut alabandes. Comædiæ ferme oēs scomatibus & taxationibus scatebāt: peculiariter hæ: quæ uocatae sunt archeæ: ad quarū Imitamina satyram latii uates excogitarūt. In hac primas obtinuerūt eupolis: cratius: & aristophanes In tm̄ uirulētia: & ut ait appius cantinæ faciūdiæ p̄mouerūt ut uerbū græcum sit κωμωδειν p̄ uellicare: carpere: utilitigare. q; cotyn scripsit eupolis ī alcibiadem mola uinctus imare p̄lectus ē. hanc acerbitudinē qn̄mo potius uesantiā proceres atticos impetētium comicoꝝ carpit: & incefit cicero in libris: quos de re publica scripsit ubi scipio in quarto. s. disputans ait. Apd̄ græcos fuit et̄ lege cōcessum: ut qd̄. uellet comædia nominatim uel de quo uellet diceret. Esto populares hoīes improbos in re publica seditiosos: cleonē. cleophātē hypbolum læsit: patiamur īngr: & si huiusmodi ciues a censore meli⁹ ē q̄ a poeta notari: sed piclem cū iam suæ ciuitati maxia autoritate plurimos ānos domi & belli p̄fuisset utolari uersib⁹: & eos agi īscæna n̄ plus decuit q̄ si plautus īngt noster uoluisset aut natus. p. & Cn. scipioni: aut Cecilius marco catoni male dicere.

Deinde paulopost. Nra iqust. xii. tabulae cum per paucas res capite sanxissent i his hac quoq; san-
ciendam putauerunt: si quis actitauisset: siue carmen condidisset: quod infamia faceret flagitium
ue alteri praclaf. Comicos autores qua alibi: tu apud plautu mordaces ee pala e. Is certe sape nu-
mero cocitat9i mores & excandescēs isurgit: qd facile noscere licet i aulularia: cu senex exclamat
uideo hic fures sedere q plurimos. graecanicu sellē nostri poetae declinarūt: uerteft. n. modū for-
midine sustis ad benedicendū collaudādumq; parati. Sed epicarmus nō archaē: uetusteq; comae-

carinus comicus in diphilo comædia ait θαλον ωσθυ βλεπει
βουλιμοσ επεταφεν. i. germen dum non uidet fames cōsumit :
Quinta polimnia quali πολυνημην. i. multa memoriā faciēs
dicim⁹: quia post eapacitatē est necessaria. sexta erato. i. ευρω
ομοιον: quod nos latine inueniens simile dicim⁹ quia post sci-
entiam & memoriā iustū est ut aliquid simile & de suo iuēiat .
septia terpsicoi. i. delectās instructionē unde & hermes in opi-
mandre libro ait ακουροτροφοσ & κουφοσωματοσ . idest absq;
iſtructiōe esca & uacuo corpore. ergo p⁹ iuētione oportet te
ēt discernere ac diiudicā qd iuēias . octaua urāia idest celestis

diae sectator extitit : ue-
rum menandricæ festi-
utoris: & hilarioris : nō
hæc dixi uti credas fice-
lon epicarmū menan-
drū iſequutum eē : sed
modulam comicū ami-
ctus: & sale inocuo gra-
tius: ad Cui⁹ exemplū
genialis plautus loco:
uener: uenustate: gra:
& lubentia salis oſaria
ptuberat : ut uere i pri-
mo pægyrico eecine-
rit apollinaris : Quo-
gento plaut⁹: quo flūie
qntilianus. Archaē co-
mædiā scaterere maledi-

ctis & oratus adnotat. successit uetus his comædia non sine multa laude: sed in uitium libertas ex-
cidit: & utm dignā lege rei lex est accepta: chorusq; turpiter obtulit sublato iure nocendi . ωσ.
ut eo momto quo. βουλιμοσ enormis: nobilis iſignis: excedēs fames: qd iudiciū ē causariore
famelicorū: & ualeudinariorū: sicuti βουπεινō excelsus potādī supfluēs: sup his adfatim pōpei⁹
bulimā graeci magnā famē dicūt: affueti magnis & amplis reb⁹ p̄pōdere bu a magitudine scilicet
bouis: quō grades pueros: & paretatos bu pedas appellāt: & mariscā sicū bussicon: et si uox nihil
tritis intrusa fuisset: exemplaribus: mare scanficum . Cæteris βουλιμια morbus hic appellatur:
quando laborantes etiam post cibum esuriunt: quauis & λιμοσ fames sit unde bulimion non
bulimian scripsit epicarmus. βου nihil perse significat. auget tamen in compositione. p̄tim auto-
rū eruditiorū: & pleraq; ois uetustas epicarmo cōsetiūt: p̄fertī erasistratus uī quādā famis n̄ tole-
rabilē. q̄ graeci βουλιμον καὶ βουπειναν. i. esuritionē: & anxīā edēdi siti appellāt: i dieb⁹ frigi-
dissimis multo facili⁹ acceidē ait: q̄ cū serenū atq; placidū ē. Atq; ei⁹ rei cās cur is morb⁹ i eo ple-
rūq; tpe oriat: nōdū sibi eē cōptas dicit. πολυνημην. si unica uoce uerteē cupis meorosa uer-
tes: quo uerbo usus ē architrēi⁹. hic error illoꝝ patet manifestari⁹: q ab hymno nō mneme: quod
memoriā significat inflectunt: uñ mnemosinon dī monumentum: exhic catullus mnemosinon
ait mei sodallis. Charitū quoq; mī mnemosine qbusdam uocā. Memoria. quæ thesaur⁹ oium
rerum: & eorū quæ pcepta sunt a marco tullio uocā. gymnosophistas memoriā secundum deos
coluisse testis ē philostratus i uita pithagorici phi. Erato. Dissentāeus & obluētās ē fulgētio peli-
gnus poeta: q ab amore deflecti censuit alens siue erato . Nā tu nomen amoris habes. quis Igno-
rat ερωτ̄ amorē dici . Saltatriculā & prorsus amatorculā poeta quicūq; fuerit is & ludibundam
descripsit. plectra gerens erato saltat pede: carmine uultu. Terpsicore. τερπω delecto. τερψις
delectatio quapropter τονχορον τερπει tersichore uocata ut uocaltori uocabulo sit afflatus
i pēultia ablat⁹ maro terficoi affect⁹ cytharis mouet: Hermes trimegisti⁹ ille maxius: q suauē &
dulci colloquio docet ascleptū philosophas snias qui ob ubertatē & falcitatē factūdiæ nō minoris
q̄ eruditionis nomen trimegisti cōmeruit hoc est ter maxim: quod inuit epigrammaticus poeta li-
bro quinto hermen gladiatura strenuissimū laudans: hermes oia solus: & ter un⁹. In cuius laudis
elogium antiochianus isurgit libro secundo: ut famus sentit: sapit ut plato: qrit ut hermes . hic
prius i ægypto excogitauit horas . ακουροτροφοσ. ab a deflectit: q̄ lra. p̄ sine sape nūero sūmi so-
let: & κουροσ: q̄ uox puerū declarat ieruditū haud qua q̄ magistratū: rudē simplicē. hic pueruloꝝ
alūinator κουροτροφοσ appellat. τροφη quoq; dī esca τροφειον merces educatiōis. τροφοσ nu-
trix: κουροσωματοσ latine setunū uocabis uacuis lactibus: cui itestia p̄æ esurigiē murmurēt .
κουφοσ. n. leuis: & cōseq̄nter uacu⁹. κουφοτησ leuitas. σωμα corp⁹ ueluti σιδε: qd aīa sepulcrū
sit: ut plato testatur: platonis obiurgatio censoria extat in malos: & pallatos phos appellantis

mō p̄ philosophis philosophatos hoc est corporis amatores: mō philocrimatos hoc est pecuniarum
 amatores & lucriferos mō philotimos hoc est honoripetas. Despuas. negligas: amoliaris: auerū
 ces ab assuet dīne priscoꝝ: qui morbū abominabilem abhorrentes despuere consueuerant: qua
 figura loquendi plautus latinæ linguæ delictum usus est in asinaria in hunc ferme modum. Teq̄
 oblecto hercle ut quæ locutus despuas. Claudianus in consulatum honorii. Triste rigor nimius.
 torquati despuere mores. persciꝝ quoq̄. Despuit in mores: & penē archanaq̄: lumbi rucantē Quæ
 oīa cur instituta sint &
 obseruata pliniꝝ docet
 libro. xxviii. nalis histo
 riæ. Oīum uero in pri
 mis tetunā saluā cōtra
 serpētes p̄sidio esse do
 cuimus. Set & alios effi
 caces eiꝝ usus recogno
 scat uita. Ita despuimꝝ
 cōitiales morbos: hoc
 est contagia regerimꝝ
 sili modo & fascinato
 nes: reperiimꝝ sinistra
 dextreꝝ claudicatis oc
 cursu. Ventam quoq̄ a
 deis sp̄et alicuius auda
 ctoris petimus in sinū
 spuendo. etiā eadē rōe
 terna despuere dep̄ca
 tiōe i oīa medicia mos ē
 atq̄ effectus adiuuare.
 Cōptius mō: qd̄ sinuo
 siꝝ p̄cebas itelliges in
 captiuis plautinā s̄nā
 q̄ppe: cū adfatī didice
 ris comitialē morbū:
 herculaneū: & infantile
 regeri desputamto iu
 gi. plautia uerba subte
 cimus. & illic isti: q̄ spu
 tat morbꝝ iterdū uenit
 R̄ndet aristophontes
 ain uerberō eū morbū
 mihi eē ut q̄ me opꝝ sit
 insputarier: subiect
 egio Ne uerere: multos
 iste morbos hoīes ma
 cerat. q̄bꝝ insputari sa
 luti fuit: atq̄ iis profuit
 Iugalitate iugali cōpetētia: cōuētētia: cōcinētia. Typhū. nōnulli typhonem uocāt: uñ atha
 nasis i arsi. In ægypto nūc & lamētio: de osiridis & ori & typhontis: & alioꝝ amissioe celebraē
 hūc addit appollini cū soli ceteri iūgāt cuiꝝ rei cā hac ē q̄ osiri colebāt ægypti radius circūam
 etū rutilatissimis p̄ solis nūme. Idē num̄ osyri & solē eē credētes. Diodorꝝ libro priō scribit priōs
 illos homines duos esse deos arbitratos solem uidelicet & lunam: & hanc quidem osiridem hanc
 isidem certa nominis ratione appellarunt: & osiridem græca interpretatione: ut qui suis radius
 ueluti pluribus oculis terram ac mare lustraret: multos oculos habentem dixere. Verum ex uetu
 stis sacerdotū arcantis: qui osiridis tēpore fuerant postea cōpertū est osiridem ægypto iuste regnā
 tem a typhone fratre implo atq̄ nefario interēptum: quē ille isex ac uiginti p̄tes dissectum cui
 bet eorū: q̄ secum tanti sceleris particeps fuerant: partem dedit ueluti eius facinoris conscis: &

post diiudicationem. n. est eligis quid dicas quid despuas. eli
 gere. n. utile caducumq̄: despuere cæleste ingenium est. Nona
 calliope. i. optimæ uocis: unde & homerꝝ ait. θεασοπαφω
 ρησασησ. i. deæ uocem clamantis. ergo hic erit ordo. primum
 est uelle doctrinam. Secundum est delectari quod uelis. Terti
 um est instare ad id quod delectatus es. Quartum est capere
 id: quod instas. Quintum est memorari quod capis. Sextum
 est inuenire de tuo simile ad id quod memineris. Septimum est
 iudicare quod inuenias. Octauum est eligere de quo iudicas.
 Nonum bene proferre quod elegeris.

Fabula phaetontis.

Hic etiam cum climene nymp̄ha coiens phaetonta dici
 tur genuisse: qui paternos currus affectans sibi atq̄
 mundo concremationis detrimēta conflauit. Semper
 ergo sol cum aqua coiens aliquos fructus gignat necesse est:
 qui eo q̄ terris exilientes appareant phanontes dicuntur phæ
 non enim græce apparens dicitur: qui quidem fructus ad ma
 turitatem sui solis ardorem querant necesse est: quo accepto
 omnia feruoris incendio consumantur. huius etiam sorores
 arethusa: lampetusa: quæ gemmeis ac trāslucentibus fraterna
 deplorant guttis incendia: succinaq̄ diruptis iaciunt in auro
 ta corticibus. Soror etiam totius germinis arbor est: quæ
 una eademque feruoris humorisque iugalitate gignuntur.
 Itaque istæ arbores: quæ succinum sudant dum maturis

simul ut ipsos defensores custodesq; haberet regni fidos Isis fr̄s: eiusdemq; utri mortē auxilio filii. (horos ei nomen erat.) ultra: typhone: & qui cædis cōscii fuerant iteremptis: ægypti regnū capit Augustius insigniter & luculēter quid de his sentiat dis ægyptiis explicuit libro de ciuitate dei duo deingessimō. his tēporibus: aut: arguorū rex ap̄is nauibus trāsuectus i ægyptum: ibi cum mortuus fuisset factus ē serapis omnium maximus ægyptiorum deus. Noīs autem huius cur non ap̄is etiā post mortē serapis appellat⁹ sit facillimā rōem uarro reddit Quia. n. arca: i qua mortu⁹ pontur. quod oēs tā sārco phagum uocant soros dicit græce. & ibi eum sepultum uenerari cæpunt priusq; templum ei⁹ eēt exstructū: uelut sorosapis uel sorapis primo: deinde littera ut fieri aīsolet cōmutata: serapis dictus ē: Cōstitutū ē etiā de illo: ut quisq; eū fuisse hoīem dixisset capitalē pēdēt panā. & quoniam fere i oīb⁹ templis ubi colebantur & serapis: erat etiam simulacrum: qđ digito labris impresso: ad monere uideretur: ut silentiū fieret: hoc significare idē uarro extimat ut hoies eos fuisse tacere Num̄ id silentiosum: qđ digito salu

frugibus colis feruor torrentibus ipsis iunio iulioq; mensibus incendiosior cancri atq; leonis tetigerit metas tunc istæ arbores æstu ualido fissis corticibus succum sui liquoris in eridano Flumine aquis durandum emittunt.

De Tripho: sagittis: & pythone:

Is triphū quoq; apollinis adiciunt: q; sol & preterita nouerit: & presentia cernat: & uisur⁹ sit futura Arcū uero huic sagittasq; conscribūt: siue q; de circulo ei⁹ radii in modū sagittarū exiliant: seu q; suorū radiorū manifestatione oēm dubietatis scindat caliginē: unde ēt pithonē sagittis interemisse fert. pitho. n. græce credulitas dī: & quia oīs falsa credulitas sicut serpentes luce manifestante deprimit pithonē eū interemisse dicunt.

tari ob os admoto taciturnitatē signabat: harpocrates erat: ueneris & mercuri filius: de quo suppresso: tñ nomine cōmemnit ouidius: quiq; tenet uocē: digitoq; silentia suadet: Catull⁹ similiter corneli & sc̄m me eē puta harpocratem. Consimili cultu romani uenerabant angeronam aut or̄ plinio notātes proprium urbis nomen suppressendum: ea rōe: ut aliq; cēsēt ne hostilib⁹ p̄ctibus unq; possēt elici. Isis litteras ægyptiis reppit: cui tātū honorē p̄stiterunt: ut capitali crimine re⁹ extiteret: si q; eā fuisse hoīem dicerēt. horarū aut duodeci hæc eē origo mēorā. Quodā tpe triegistus eū eēt i ægypto sacrū qđdā animal ego ap̄i bouē siue io hoc ē isidē puto qđā horū serapidī dicatū eū i toto die duodecies urinā fecisset p̄ semp̄ iterposito tpe p̄ duodeci horas diē dīsum eē cōiecit & exiñ hic horarū nūer⁹ custodit. Dein alii dicūt ex q̄dratura calī q̄ secundū musicā rōem i duodecim ptes dī eē diuisa horas duodeci eē noiātas. Aquā. n. p̄ totū diē excepunt tenuissima cauerna deflūt: & hæc maiores n̄ri i duodeci ptes diuiserūt. Pythonē. Nō cōsentit fulgētio macrobi⁹: cui⁹ hæc uerba sūt ex p̄rio saturnaliū. hæc ē aut de nece dracōis rō nalis: ut scribit antipater stocus. Nā terræ adhuc hūidæ exhalatio mēado i sup̄na uolubili iperu: atq; ide sese postq; cadefacta ē istar serpētis mortiferi iseri isertora ruoluēdo corrupēbat oīa ut putredis: q̄ n̄ nisi ex calor: & humore generat: ipsumq; solē densitate caliginis obtegēdo nebulā uidebat quodāmō lum̄ ei⁹ extimere. sed diuio feruore radiorū tādē uelut sagittis icidētib⁹ extēuata: exsiccata: enecta interēpti dracōis ab apollīne fabulā fecit: ab his subdit rōes itidē duas: ad q̄s te relego. Pitho. nec obstat πυθωνος scribi: & πιθων: iut cē certe qñq; cædūt. plinius adnotauit libro nalis historie trigessimō quarto Tificratē pitho mulierē bigæ imposuisse. qđ suadella pp̄ facilitatē: & titubās fundamētū bigis: hoc ē axi mobili iueherēt: Nec obstat i ulgaris exemplarib⁹ p̄isto p̄ credulitate subici: qđ n̄ p̄ct⁹ improbo. pitho suadā deā: suadellā: & suauemedullā latini uocāt: q̄ psuadēti deā utmq; psuastricē i pictis labris sedisse græcia pleraq; oīs eminiscit: a quo scitu dignū refert deos. s. i orōis ip̄o uestibulo p̄cari Solitauisse ne qđ uerbū icautē: & ip̄ospectiēter elaberēt. hoc nos i encōtastico ad sigismō dū gōzagā marchonē: qm̄ honoris & amoris grā noiātim⁹ significauis hīs Credulitas q; iest i brata certa loquelæ munus habet pistus: q; labris sedit amantis mellifluēs nectar: dulci & suadellatore sacra dedit pitho. quam quondam græcia fatur ore periclaō cunctos sudisse lepores. Isocrates dicit rhetoricen esse πιθωνος δημιουργον idest persuadendi opificem.

Furatriniū. furē clādestinū: furtū ipsum lucius furatriniā uocat. Mercurium. Aliter & fufius augustinus libro septimo de ciuitate dei. Nā iō mercurius q̄ medius currēs dī appellatus: q̄ sermo currat iter hoies medius. Iō hermes grāce q̄ sermo uel interpretatio: quæ utiq; ad sermōem pertinet hermenta dī: iō & mercibus præesse: quia inter uēdētes & emētes sermo sit medi9. Iō alas ei ī capite & pedib9 ponūt: uolētes significā uolucrē fieri p̄ aera f̄monē. iō nūtiū dictū: qm̄ p̄ f̄monē oīa cogitata enūtiānt. filia diodor9 libro primo: & plato quoq;. Gallū. tanq̄ excubitorē: & ipsi9

auroræ sedulum: nauū
Sollicitūq; monitoriū
& anteambulo: a quo
gallitium temp9 sci
licet añlucanum ἀλεκ
τριοφωνιαν graci di
cunt nonnulli certe
gallum gallinaceū tra
dūt esculapio quonā
scilicet medicus præul
dere debet: quæ sunt:
quæ fuerunt: quæ mox
uētura trahant: Inquā
sententiam moribun
dus socrates illam sen
tentiam: quā in phedo
ne leges: ptulit. ωcrito
esculapio gallum debe
m9: quem reddite neq;
negligatis Nō me præ
terit allegorice: symbo
licos & operte uerba
socratica enodari: Cre
derem tñ masculino aīo:
imperterrita mente: ui
ribus haud quāq; suc
cumbentibus significa
re connitens socrates
pugilē se: & mortis in
defessum pancraciastē
extitisse uouisse gallum
æsculapio medico deo
q̄ agonalem certādo
coronam adeptus me
della oīum terrestriū
labium depuratiua de
fæcat9 ī cælos euolaue
rit: Qñ qdē ex autoritate plutarchi. cū utrib9 hostē p̄ligassent lacedæmonii gallū uetamabant.

Inuicē pugnātes & digladiātes gallos πύκτες ἀσπυροπαιονος plutarchus uocat ī apophtheg
matis: sup̄ qua re Collumella: plini9: ceteri. hui9 exp̄gicā: & obstrepam cātilenā leōes p̄ptorie
formidāt: qd̄ p9 cæteros lucreti9 enarrat. Gallis nocte explaudētib9 alis hi nequnt p̄uidi cōtra
cōstare leones: Inq; tueri. plinius libro decimo. Itaq; terrori sunt etiam leonibus generosissimis
ferarum. Magistratus romanos quotidie regebant: si iubebant actes a pulario esca subministra
ta uescebantur fortunatus & auspiciatus si eius ore quid strigmenti deflueret. Vocabatur id so
listimum tripudium: quasi terripautum dicas q̄ pauiret hoc est feriret: unde pauiculæ pro rutris:
ipsum solū: Atq; si forte Cibū respuerēt & auerterēt ifaustū habebāt: & tū fasces ipatorios ulte
ri9 p̄gredi phibebāt. Inuentū ī ānalibus ī arminēsi agro. M. lepidō: Q. catulo. cōf. ī uilla galerti
locutum gallinaceum semel quod equidem sciā. Salsum id appi nisi calamitosus euentus insul
sum fecisset: & insertum: cui in p̄anos expeditionem classicam paranti cum pulli non addicerēt
cibartum pullariū refugientes iussit in mare prolici risu subiciens si nolunt esse bibant.

Quare sine barba dicitur cum pater dicatur.

Quia occidendo & renascendo semper est iuuenior: Si
ue q̄ nunq̄ in sua uirtute deficiat: ut luna: quæ crescit
& minuitur.

Fabula mercurii.

Si furtis præfuere di non erat op9 criminib9 iudicem
ex quo culpæ habuere cælestem auctorē. Mercuriū
dicunt præfuisse negociis uirgam ferentem serpen
tibus nexam: pennatis quoq; talarib9 prædictum. hunc etiam
internuntiū furatriniūq; deum. Quid sibi uero hui9 nominis
atq; imaginis significatio differat edicamus. Mercurium dici
uoluerē quasi merciū curā. Omnis ergo negociator dicit pōt
mercurius.

Quare pennas.

Dennata uero talaria q̄ negotiantium pedes ubiq; per
gendo quasi pennati sint.

Quare uirgam.

Uirgam uero serpentib9 nexam ob hoc adiciunt q̄ mer
catoribus det aliquando regnum ut sceptrū & uuln9
ut serpentium.

Quare galerum & gallum.

Galero. n. cooperto capite pingitur: q̄ omne negociū
sit semper absconsum. Gallum quoq; in eius ponunt
tutelam: siue q̄ omnis negociator semper inuigilet:
seu quod ab eius cantu surgant ad peragenda negocia.

Stilbos .cognomen hoc propterea credimus adeptam q̄ fulgida sit & coruscans. Stilbo quoq̄ significat reluceo; resplendeo; Anticlaudianus quoq̄ Stilbon iudus cilenii uocat: & plinius idem asserit libro secundo naturalis historiae. Curuamine. ense recuruato: falcatoq̄: qui uocatur harpe: Culus historiam recensens & retexens ouidius harpen enses falcatum uocit aut libro primo metamorphoseon. Nec mora falcato nutatem uulnerat ense qua collo est confine caput. Argus: uelocem: & quod contrarium est desidem graece resultat hoc uerbum: quod exprehit epigrammaticus eo uerliculo

Quare hermes.

Hermes quoq̄ dicitur graece ab eo q̄ est ερμῆρευς αἰ quod nos latine differere dicim: illa uidelicet causa q̄ negociatori linguarū sit disertio necessaria: utraq̄. n. regna permeare dicitur superna: atq̄ inferna: q̄ modo uēris in altum nauigans currat: modo demersus inferna tempestatibus appetat.

Quare fur: quare celer dicitur

Hinc etiam deum furti ac presulem uolunt: q̄ nihil interterit inter negociantis rapinā: atq̄ periuriū: furātisq̄ deierationē ac raptū. Stellā uero: quae stilbos graece nuncupat: quā ei pagani ascribunt: ex quo ēt diei nomen inuenere: tantū celerior planetis oibus currit: ut septima diei suos p̄meet circulos: q̄ saturnus. xxiiii. annis: & iupiter. xii. possunt unde etiam lucanus ait. Motuq̄ celer cillenius hæret.

Quare argum occidisse dicatur

Quoniam ēt argū luminū populositare cōseptum interemisse fert: dū oculos imensā unius corporis segetem ubiq̄ uiua circūspectiōe florentē singularis uulneris recursū falcifero meluisset curuamie. Quid sibi ergo tā fabulosum graeciae cōmētū uelit: nisi q̄ ēt centū custodes totidēq̄ astutos sine negociatiōe uagos: unde & arg⁹ graece uag⁹ dicitur: & furātis astutia: & negociantis circūuenit astuta: falsataq̄ cautela. Solet igr̄ alludere his speciebus & honeste mēdax graecia: & poetica garrulitas semp de falsitate ornata phaleratior: ut & daīnae hymbre aurato corrupta est: non pluuia sed pecunia.

Fabula de ganymede.

T raptū ganymedē aqla nō uere uolucris: sed bellica preda. Iupiter. n. ut anacreon antiquissimus autor scripsit: dum aduersus titanias. i. titani filios qui frater saturni fuerat bellum assumeret: & sacrificium cælo fecisset in uictoriae auspiciū aquilæ sibi adesse prosperum uidit uolatum: pro quo tā fælici omine presertim: quia: & uictoria consecuta est: in signis bellicis sibi aquilam auream fecit tute

phalecio. nautas non puto uox sed argo nautas. sunt qui a celeritudine uolunt argo nauum cantatissimam declinari. sunt qui ab argo opifice. superquare ad fatim: tarreus: & lucillus in primo comētario i apollonium Naturalem rationem adfert macrobius aurelius libro saturnalium primo. argiphontes preterea cognominatur: non q̄ argū peremerit quem ferunt per ambitum capitis multorum oculorum luminibus ornatum custodisse. Iunonis imperio Inachi filiam eius deapellitem. conuersam in bouis formam. sed sub huiusmodi fabularum argus est cælum stellarum luce distinctum: quibus inesse quædam species celestium uidetur oculorum. Cælum autem argum uocari placuit a candore & uelocitate πορρο λευκον και ταχυ. & uidetur terram desuper obseruare: q̄ ægyptii hieroglyphicis litteris: cum significaḡ uolūt ponunt bouis figuram. Is ergo ambitus cæli stellarū luminibus ornatus: tunc existimat enecat a mercurio sol diurno tpe cum obscurado sidera enecat ut lumis sui cōspectū earū auferedo mortalibus

Nauigium isidis hoc planius: & expressius apuclius enarrat unde cimo libro de asino aureo. Tunc ceteri populi tam religiosi quam profani uanos onustas aromatis: & huiusmodi supplicis certatim congerunt: & insuper fluctibus libant intritum lacte conlectum: donec muneribus largiti: & deuotionibus faustis completa nauis: absoluta strophis achoralibus: peculiariter serenoque flatu pelago redderetur. Ad hac diodorus libro secundo bibliothecae ad hanc sententiam huiusmodi. Sesostris nauem ex cedro fecit octuaginta cubitorum longitudine deauratam exterius: intus uero deargentatam: quam dono obtulit deo: qui maxime thæbis colitur. hunc autumo deum isidem intelligit: cui peculatiu dedicatio προτοπλοος nauis demandabat.

læque suæ uirtuti dedicauit: unde & apud romanos huiusmodi signa tracta sunt. Ganymedem uero bellando his signis preuentibus rapuit: sicut europam in tauro rapuisse fertur. i. in nauem tauri picturam habentem: & is idem in uacca similiter nauim huiusmodi picturæ. Denique hoc certius esse cognoscas nauigium isidis ægyptus colit.

Fabula persei & gorgonon

Perseum ferunt medusæ gorgones interfectore. Gorgones uoluerunt dici tres quarum prima steno: Secunda euriale: Tertia medusa: quarum quia fabulam lucanum & liuius scripserunt poetæ grammaticorum scholaribus rudimentis admodum celeberrimi hanc fabulam referre superfluum duximus. Theocritus antiquitatum historiographus refert phorcum fuisse regem: qui tres filias locupletes dereliquit. Quarum medusa maior quæ fuerat locuples: regnumque incolendo: fructificandoque ampliatuerat: unde & gorgon dicta est: quæ georgon. Nam georgi græce agricultores dicuntur. Serpentino uero capite iō dicta est quæ astutior fuerit: Cuius regnum opimum perseus inuadens ipsam quædam iteremittit. Iō uolaticus dicitur: quæ nauibus uenerit: Cuius capite. i. substantia ablata ditior factus non pauca regna obtinuit. Deique & atlantis regnum inuadens: quæ per gorgonis caput. i. per substantiam eius in motum fugere compulsa. Vnde in motum conuersus dicitur esse. Tamē quod hac sibi tam subtili sub imagine ornatrix græcia sentire uoluerit edicamus. Gorgones dici uoluerunt tres. i. tria terroris genera. prius quippe terror est: qui mentem debilitat. secundus: qui profundum quoddam terrore mentem spargit. Tertius quod non solum mentis iterum: uerum et caliginem ingerit uisus. Unde & noia tres gorgones acceperunt. steno. n. græce debilitas dicitur unde & asteniā infirmitatem dicitur. secunda euriale. i. lata profunditas: uulgo & hōer. πολυεὶς ὑπὸ τῆς εἰαμ. i. troiā latas uias hēntē. Itaque medusā quasi μηδουσῶν quæ uideri non possit. Hos ergo terrores perseus adiuuante sapiētia interfecit. Iō auersus uolat quæ uirtus terrorem nunquam aspicit. speculum ergo ferre dicitur quod omnis terror non solum in corde sed et in figura transeat. De sanguine eius nasci fertur pegasus in figuram famæ constitutus. Virtus. n. dum terrorem aputauerit: famam generat unde uolare dicitur quia fama est uolucris. unde & tiberianus. pegasus hiniēs transuolat æthra. Iō & musis fontem ungula sua rupisse fertur. quæ musæ ad describendum famam heroum: aut sequantur priorum aut indicent antiquorum.

Fabula admeti & alcestes

Sicut nihil benigna superius coniuge: ita nihil infesta crudeli⁹ muliere. Quanto. n. sapiēs p uiri sui salute suam opponit animā pignori: tanto maligna ad mariti mortē ēt suam reputat nihili: Ergo coniunx q̄tū iure cōiunctior tantum est aut morū dulcedine mellea: aut felle malitæ toxica: est q̄ppe aut ppetuale refugiū: aut p̄ne tormentū. Admetus rex græcie alcesten in coniugio petiit: Cuius p̄ edictū proposuerat: ut si quis duas feras sibi dispares suo currui iungeret: ipse illam in coniugio accepisset. Is igit admetus apollinem atq; herculē petiit & ei ad currū leonē: & aprū iūxerūt. Itaq; alcesten in coniugio accepit. Cūq; in infirmitatem admetus decidisset: & mori se cōperisset apollinem deprecatus est. Ille uero dixit se ei aliquid non nosse prestare: nisi si quis se de ei⁹ propinguis ad mortem pro eo uoluntarie obtulisset: quod uxor fecit. Itaq; hercules dū ad tricerberum canē abstrahendū descenderet: etiam ipsam de inferis leuat. Admetum posuere in modum mentis: ideo admetus nuncupatus est: quasi quem adire poterit metus. Hic itaq; in coniugio alcesten desiderat. Alce enim græce presumptio dicitur. unde & homerus ait αλ λαουκ εστι βιηφρασιυ. ουδε τις αλκη non est aliqua uirtus in mentibus: neq; aliqua presumptio. Ergo mens præsumptionē sperans sibi coniungi duas feras suo currui subiungat. i. suar uitæ duas uirtutes asciscat animi & corporis. Leonem: ut uirtutem animi: aprum ut uirtutem corporis. Deniq; & apollinem & herculem sibi propiciet. i. sapientiam & uirtutem. Ergo presumptio semet ipsam ad mortem pro anima obicit: ut alceste: quam præsumptionē quis in periculo mortis deficientem: uirtus de inferis reuocat: ut hercules fecit.

Liber primus finit.

Furii publi fulgentii lib. ii. incipit

Studens mi domine tuo reuerendo impio meā stultitiā uelut naufrago cōmisi iudicio bifida ambiguitate suspēsus utrū ne lector qlibet laudet cōstructa: aut d̄struat laborata. Sed qa nul laten⁹ hæc n̄um aut nomē extollūt: aut crimē officiunt illo uidelicet pacto: q; si ab his lector

Admetum. sciens & prudens delinquit fulgentius nec tñ delictū appellandum: quoniā ut phalerator sit interpretatto fabulæ græcū nomen latine pronunciat: græce. n. scribitur αδμητος qua uox idomitum nobis resignat secunda scilicet intēta uel eo testimonio. phæbus & admeti uaccas pauisse phæras ferē. Incurret in erroris incile placidates ni: quod eiusce propugnaculū ē: mysticum p̄iteretur interpretamentum: qñ quidem non semel honoratus serutus donatum carpat uerbis græcis latinum etymon impingentem. ei⁹ uerba sunt hæc libro georgi con secundo. lenæus aut̄ απο τοῦ λῆνος. i. a lacuna: q; donatus dicit ab eo q; mentem leniat non procedit. nec. n. p̄t græcum nomen latinam atymologiam recipe. αλλα. uerba sunt hectoris ipari. iii. iliados rapsodia.

melius sapit deū preferat: qui meliora cōcessit. Sin uero ab his
min⁹ aliquid desipit ipsum præferat: qui ista cōtribuit. ergo &
hæc nō nostra sunt. Sed eius donū: & quæ ampliora eueniūt
non hoīs: sed diuinū est largimentū. Sicut. n. liuoris nota est
silere quod nouerā. ita crimen nō est enarrare: quod senserā. er
go si his amplius sapis: lauda mentē purissimā: quæ quod ha
buit non regauit. sed si hæc ante nescieras habes arenam no
stri studii ubi tui exerceas palestram ingenii.

Fabula de iudicio paridis

Philosophi tripartitā humanitatis uoluerūt esse uitā
ex quib⁹ primā theoreticā: secundā practicā tertiam
philargicā uoluerunt: quas nos latine cōtemplatiuam
actiuā: uoluptariā nuncupamus: ut ēt propheta ait Beatus uir
qui non abiit in consilio impiorū: & in uia peccatorū nō stetit: &
in cathedra pestilentiae nō sedit. i. non abiit: nō stetit: nō sedit.
prima igit cōtemplatiua est: quæ ad sapientiā: & ueritatis inq
sitionē p̄tinet: quā apud nos episcopi: sacerdotes: ac monachi:
apud illos philosophi gesserunt. Quos nulla lucri cupiditas:
nulla furoris insania: nullum liuoris toxicum: null⁹ uapor libi
dinis. sed tantū indagandæ ueritatis cōtemplādæq; iustitiæ cu
ra macerat: fama ornat: pascit spes. Secunda actiua est: quæ tā
tum uitæ cōmodis anxiat ornat⁹ petax: habendi insatiata: rapi
endi cauta: seruandi sollicita gerit. Plus. n. quod hēat cupit: q̄
quod sapiat quærit: Nec cōsiderat quod expediat: ubi interca
dit quod rapiat. Deniq; ideo nō p̄stat stabile: quia nō uenit ho
neste. hanc. n. uitam penes antiquos aliqui tyranni: penes nos
mundus omnis gerit. Voluptaria uero uita est: quæ libidini tā
tummodo noxiā: nullū honestū reputat bonū: sed solam uitæ
appetens corruptelā: aut libidine mollitur: aut homicidiis cru
entatur: aut rapina succendit: aut liuoribus rancidat. Sed hoc
penes illos epicurei ac uoluptarii: penes uero nos huiusmōi ui
ta natura nō crimen est. & quia bonū nemo gerit: nec nasci bo
num licet. Id itaq; considerantes poetæ triū dearū ponūt certa
mina. id est mineruā: Iunonē & uenerē de formæ qualitate cer
tantes. Ideo uero Iouē nō posse his iudicār dixere: siue q; præ
finitum mūdi iudicium ignorabant: siue quia in libertate arbi
trii constitutum hominem crederent. Quod itaq; si uelut deus
iuppiter iudicasset damnando duas unam tantummodo terris

uitam dimitteret. Sed ideo ad hominē iudiciū transferunt: cui liberū deligendi debet arbitriū. Sed bene pastor: quia non ut sagitta certus: & iaculo bonus: & uultu decorus: & ingenio sagacissimus. Deniq; brutū quiddā desipiuit: & ut ferarū ac pecudum mos est ad libidinē limaces uisus intorsit: q̄ uirtutē aut diuitias inquisiuit. Sed quid sibi tres deæ de tribus uitarum ordinibus uendicent edicamus.

Fabula mineruæ.

DRimam uitam theoreticam: quā nos in cōtemplandē sapientiæ honore dicimus. Ideo de iouis uertice natā dicunt: quia ingeniū in cerebro positū sit. Ideo armatam q̄ munita sit. Gorgona etiā huic addunt in pectore: quasi terroris imaginē: ut uir sapiens terrorē contra aduersarios gestet in pectore. Crista cum galea ponunt ut sapientis cerebrū & armatū sit & decorū. Vnde & plautus in trinūmo ait. Fungino genere est: capite se totum tegit. Triplici ēt ueste subnixa est: seu q̄ omnis sapientia sit multiplex: seu etiā q̄ cælata. Longam ēt hastam fert q̄ sapientia longo uerbo percutiat. Triplici etiā ueste: q̄ omnis sapiētia tecta extrinsecus rari⁹ agnoscat. In huius ēt tutelā noctuā uolunt: q̄ sapientia ēt in tenebris proprium fulgorem possideat. Inde ēt & conditricē athenarū eam uolunt. Minerua deniq; & αθηνη græce dicit quasi θανατυπαθηνη. i. immortalis uirgo: quia sapientia nec mori poterit: nec corumpi.

Fabula de Iunone.

Iunonem uero actiuæ præposuerunt uitæ. Iuno. n. quasi a Iuuando dicta est. Ideo & regnis præesse dicitur: q̄ hæc uita diuitiis tantū studeat. Ideo ēt cū scaetro pingit q̄ diuitiæ regnis sint proximæ. Velato. n. capite iunonē ponunt: q̄ omnes diuitiæ sint semper absconsæ: deam etiam partus uolūt q̄ diuitiæ semp prægnaces sint & nōnunq̄ abortiant. huius quoq; in tutelam ponunt pauū q̄ omnis uitæ potentia petax in aspectum sui semper quærat ornatus. Sicut enim pauus stellatū caudæ curuamen concuans anteri⁹ faciē ornet: posterioraq; turpiter nudat. Vnde & theophrast⁹ ait in moralibus τα αλλα περι γνωτι. i. reliqua considera. & salomon in obitu hominis nudatio operū eius. huic etiam irim quasi ar

Limaces. expono cō
tinetos: coharentes:
inescatos: siquidē: lima
re p̄ter ceteras signifi
cantias: quas multitu
gas hēt id uerbū signi
ficat ēt coniugere dicē
te plauto nunq̄ cū illa
limauit caput: etiam si
plautus ī bacchidibus
limaces parasitos dixit
rit q̄ alienum panem
atterant De multiplici
huluce uerbū signifi
cantia diximus in sido
nians commentariis.

Subtilē. Censeo uoces has adulterinas: & hoc pacto legi par eē q̄ oīs gr̄a exit subtilis: accedit onerata: ut hęc omni eruditorū scholę cōueniant: a nobis gratiā exeuntē simplā duplicem uberrimo fānore prouenire. In basi uetustissima nymphę tres alternis brachijs inter se cōnexę: his uersibus eloquentissime graphiceq; conscriptis.

Sunt nudę charites niueo de marmore: at illas

Diuā columna suis adibus intus habet

Par tribus ē factes qualem decet esse sororū:

Par tribus est ætas: par quoq; forma tribus. Grata thalia tamē geminā conuersa sorori

Implicat alterne brachia: blanda soror. Euphrosynē dextra stupeo aglaianq; sinistra

Miror: & implicitis brachia nexa modis. Iuppiter est genitor peperit de semine cęlli

Aenomta: & ueneris turba ministra fuit. Inde alitur nudus placida sub matre cupido

Inde uoluptates: ide alimta det. subditq; sic Gratia.

Am alteras pretere uides. Duę & .n. connexę primam consecuntur gr̄a: porrigentq; unicum Duo reddunt poma uelut factę ex prima ubertores: sine quā nō sunt modo bacchi uenerisq; filia. Sine .n. lætitia & facilitate hęc uolunt cōsistere. Quę prolixius & uberius de gratis: deq; statu charitum scribuntur a melicis gręcorum poetis a seneca libro primo de beneficijs: ab ausonio: iurisperitis i octo sam procrastinatōem distulimus ad hoc facit puerbium gręcum αἱ χαριτες γυναι. ητοι οτι δει αφεδωσ και φανερωσ χαριτες αι ηοτι οι αχαριστοι των εδωτων κοσμων αφηρηται. latine sic.

cum pacis adiungunt: q̄ sicut et ille ornatus uarios pingens arcuato curuamine momentaliter refugit. Ita etiā fortuna quīs ad presens ornata tamen ē citius fugitiua.

Fabula ueneris.

Ertiam uenerē uoluptarię uitę i similitudinē posuerunt. Venerē dici uoluere aut secundū epicureos bonam rem: aut secundū stoicos uanā rem. Epicurei .n. uoluptatē laudāt: stoici uoluptatē dānant. Isti libidinē colunt illi libidinē nolunt. unde & αφοδιτη dicta est: αφοσ .n. gręcę spuma dicit: siue ergo q̄ sicut spuma libido momentaliter surgat: & in nihilū ueniat. Siue q̄ cōcitatio ipsa seminis spumosa sit. Deniq; ferunt poetę q̄ exfectis falce saturni uirilib: atq; in mare pietis exinde uen? nata sit. Illud nihilominus respōdere uolens poetica uanitas q̄ saturn? gręcę cronos dicit. Cronos .n. gręcę tēp? uocat. Abscisę ergo uires tēporis. i. fruct?: falce quā maxie atq; i hūorib? uiscerū uelut i mari pietę libidinē gignāt necesse ē. Saturitatis .n. habūdātia libidinē creat. Vñ & tereti? ait. Sine cerere & libero friget uen?. hęc et nudā pingūt siue q̄ nudos sibi affectatores dimittat: siue q̄ libidinis crimen nūq; cęlatū sit. siue q̄ nō nūq; nisi nudis cōueniat. huic et rosas in tutelā adiciūt. Rosę .n. & rubēt & pūgūt ut et libido rubet uerecūdię obprobrio. pūgit et peccati aculeo. & sicut rosa delectat qdē: sed celeri motu tēporis tollit ita & libido libet momentaliter & fugit pēniter. In hui? et tutelā colūbas ponūt illa uidelicet cā q̄ huius gūis aues sint i coitu feruidę. huic et tres charites addiciunt duas ad nos conuersas: unam a nobis auersam: q̄ omnis gr̄a nescit subtilem sed ornatum. hanc et in mari natantē pingunt: q̄ oīs libido rex patiat naufragia. Vnde & porphiri? in epigrāmate ait. Nudus: egens: ueneris naufragus in pelago. Concha etiam marina pingitur portariq; huius generis animal toto corpore simul aperto in coitu misceatur:

sicut iuba in phisiologis refert
Fabula herculis & omphales

NArcite queso iudices humanis ardorib⁹: qd. n. pueri
 lis aut muliebris sensus in amore efficiat: ex quo in li
 bidinis pugna herculea defudat uirtus. Mulieris .n. il
 lecebra maior est mundo: quia que mundi magnitudo uince
 non potuit libido cōpressit. Inuasit ergo uirtutem de crimine
 fæmia quã mereri non potuit de natura. hercules. n. amaũ om
 phalen: quæ eum persuasit & colli delicatos eneruare cōtract⁹
 & lasciuenti pollice fusi teretem rotare uertiginem. hercules
 enim ΗΡΑΚΛΗΣ græce dicitur. i. ανδρων κλεος: quod nos latine
 uirorum fortium famam dicimus. Vnde & homerus ait κλεος
 οισ νακουομεν. i. solam famã audiuius. Iō & alcei nepos dī. Al
 ce. n. græce presumptio interpretat. Nam & almenã matrem
 habet quasi αλιοδεσταν: quod græce falsugo dicit. Nam ex
 igne igneus: ut ex ioue: & ex presumptione ut ex alceo auo: &
 ex falsedine sapientia: ut ex almena quid nascit nisi fortitudi
 nis gloria: & tamen a libidine superatur: ομφαλοσ .n. græ
 ce dicit umbilic⁹. Libido. n. in umbilico domina⁹ mulierib⁹ si
 cut lex diuina dicit. Non est precisus umbilic⁹ tuus. Quasi di
 ceret. Non est peccatum tuũ amputatum. Nam & matrix illic
 catennata constringitur: unde & epinephridia eodem loco fir
 mandis fatib⁹ opponũtur. Ostenditur ergo q^d libido: quĩs et
 inuictam possit superare uirtutem.

Fabula Caci & herculis:

SI fumũ fures eructuant quis inuolantẽ dum negat ag
 noscat: ergo aut caliginẽ aut fumũ obicit: ne agnosci
 possit: aut in fumũ uanescit substantia q^d furtiue suc
 cedit. Cacus. n. herculis boues furat⁹ esse dicitur: quos cauda
 in spelunca tractos abscondit: quẽ hercules presso gutture in
 terfecit. κακοσ .n. græce malũ dicimus ergo ois malitia fumũ
 eructuat: idest aut q^d cōtraria sit ueritari: idest luci: aut q^d acer
 ba sit uidentib⁹: ut fumus oculis aut q^d semper occultas obscu
 rasq^d cauillationes obiciat. Ideo autẽ & duplex q^d multiformis
 malitia nõ simplex sit. Triplici et mō nocet malitia: aut in eui
 denti ut potetior aut subtiliter: ut falsus amic⁹: aut occulte ut
 impossibilis latro. Ideo etiam subtractos boues transuersis du
 cit uestigiis: q^d omnis malignus aliena ut inuadat: transuersa

græ nudæ: ut dicit q^d
 oportet siñ p̄fimõia &
 splendide gratificari:
 uel q^d ingrati propriũ
 ornãmẽtum amittũt.
 Phisiologis enarra
 tionibus: rōcintis: con
 putisq; naturalib⁹. phĩ
 siologos serutus: & cæ
 teri uocant historia na
 turalis cōmentatores
 qualis extitit auicena
 pariter & hiero: atta
 lus: mago: iuba: cæsar
 dīctator: & cæsarum
 q̄ plurimĩ: q̄ litteris me
 morabiliores fuere q̄
 regno. siqdẽ ut hesio
 dicum preceptum cir
 cūfertur. Calliope re
 gum comes est ioue
 nara parente: a ioue
 nutritos reges comita
 tur: honorat. bractea
 tum extat alexandri dī
 etum: doctrina se mal
 le profitentis excellere
 q̄ opulẽtis. ΗΡΑΚΛΗΣ
 eadem aureliũ macrobi
 declinatio nomĩnis: ue
 rum non idem sensus.
 heracles inquit quid
 aliud est nisi heras. i. ae
 ris cleos: quæ porro
 alia aeris gloria est nisi
 solis iluminatio: cuius
 recessu: & profunditate
 spiritus occultatur tene
 brarũ. αλιοδεσταν
 alibi codicũ αλιην le
 gitur: falsuginẽq; per
 inde signat. uñ græce
 sententialiter dicitur.
 αλη ουκ εβεστι αυ
 τω. επι του αλυκουσ
 και σιδουσ κατ αιρρω
 νιαν ειρηται. Epine
 phridia. greci uocant
 epinephridiõ abdomẽ
 & pingue quid circa
 renes speculariter. Cæ
 terum a similitudĩe uo
 cat placides epinephri
 dia turundam quãdã:
 linamẽtũ: & malagma

Stuparum in pinguitate renalis figuram: quod umbilico superponatur in doloribus matricis: se-
 bacea quoque ex alerino abdomine instrumenta umbilico ad leuandum dolorem consarciri docet
 usus: quae forte metaphorice uocat epinephridia: νεφροσ. n. ren appellatur: & νεφριτις renum
 morbus: ut renum inspergimina recte uoces epinephridia. Codex alius epinephridia reseruat: ut
 haud quaquam incohaerenter exponeres ex nebridum pellibus offerumenta: & umbilici leuamenta.
 Nebrides quis ignouit pelles ceruinis appellari: quae graeca uox latinitate donata est consensu
 tacito litteratorum.

In
 panos multiformi pe-
 ctori ad imaginandam
 & representandam aethe-
 ris similitudinem tra-
 dit nebrida seruis.
 Claudianus in consu-
 latum honorii. Talis
 erythraeis intextus ne-
 brida gemmis liber
 agit currus. fidonius. ro-
 tat entheathyrsum bas-
 faris: & macul' erytreae
 nebridos horrens exci-
 tat odrisios ad marci
 da tympana mystas.
 θερινατων. uox com-
 pita ex θεροσ hoc est aeta-
 te & ατων hoc est aeuu
 quod pro tempore ca-
 pitur. Vnde sententia
 lis: & catholicos disti-
 chos.

ατων παντα φερει. δο-
 λιχοσ χρονοσ οιδεν
 ααι βειν ουνο ακαι
 πορην. και φουσηνδε
 τυχην. latine sic. aeuu
 cuncta rapit: furtiuaque
 tra mutant Naturam:
 sortem: nominaque & fa-
 ciem. Ioannes equidem
 scotus in explicacione
 magistri sententiarum
 asserit constare discri-
 men iter athenitate
 aeuu: & tempus quonia
 scilicet illa uocatur: que
 itininitatem antierius p-
 scribit: & posterius peni-
 tatem quoque. aeuu po-
 sterius tinnu. Tempus
 utriusque. athenitate ui-
 get: & pollet intermi-
 nus deus: auo angeli.
 Tempore homines & cae-
 tera aiata hoc nos iam
 olim acersiti in magi-
 steriu litteraru ab illu

defensionis utitur uia. Ideo & bona herculis concupiscit: quia
 omnis malignitas contraria est uirtuti Denique in spelunca absco-
 ditur: quia nunquam malignitas aperta liberiore fronte sit: sed uir-
 tus & malos interficit: & sua uindictat.

Fabula anthei & herculis.

ANtheus. n. in modum libidinis ponitur. unde & antion
 graece contrarium dicimus. Ideo & de terra natus quod sola
 libido de carne concipitur. Denique tacta terra ualidior
 exurgebat. Libido. n. quanto carni consenserit tanto surgit iniqui-
 or. Denique a uirtute gloriae: quasi ab hercule superatur. Nana
 denegato sibi terrae tactu moritur. altiusque eleuatus materna non
 potuit mutuari suffragia: quo euidetur suae rei fabulam demonstras-
 set. Omnem. n. mentem dum uirtus in altum sustulerit: & carnalibus
 eam est denegauerit aspectibus uictrix statim exurgit. Ideo est
 & diu in certamine dicitur desudasse: quia rara est pugna: quae
 cum cupiditate: uitiisque congregitur sicut plato in moralibus ait.
 Sapietia uiri maiorem cum uitiis quam cum inimicis pugnam gerunt. Nam
 & diogenes cynicus cum dolore ramicum torqueret: & uidisset
 homines ad amphitheatrum concurrerentes dicebat. Qualis hominum
 stultitia. currunt spectare feris homines repugnantes: & me
 praetereunt cum naturali dolore certantem.

Fabula thyresiae.

Thyresias duos serpentes concubentes uidit: quos cum uir-
 ga percussisset in faeminam conuersus est. Iterum post tempus serie
 eos concubentes uidit. similiterque percussis iterum est in pristi-
 nam naturam conuersus. Iocum dum de amoris qualitate certam iuno &
 iupiter habuissent eum iudicem quaesierunt. Ille dixit tres uncias hinc
 uirginitatis: & nouem faeminam. Iuno irata ei lumem adiecit: Iupiter
 uero ei diuinitatem concessit. Graecia. n. quantum stupida mendacio: tam-
 tum est admiranda comento. Tyresiam. n. in modum temporis posuere
 quasi θερινατων. i. aestiua penitas. θεροσ. n. dicitur aestas. ergo

strissima marchionissa mantuae isabella : quoniam per ingenuas animu coluisse per artes preci
puu censer:discriminauimus epicedio in obstu margarit eius filiae carmiato huiusmodi modulo.
Infelix quicunq; gemis factius auum

Aetate est: mutat saecula : non moritur .

Commertiales. Portitores: pararios: internuntios: forculos : & rimulas: quibus quasi deductori
bus commertia extrarii alimenti suggit interior anima. Transennas multi foratilia spiracula

ex uerno tempore: quod masculinu est: quia eodem tepore cla
usura soliditasq; est germinu: dum coeuntia sibi affectu anima
lia uiderit: eaq; uirga. i. feruoris aestu percussit in faemineum
sexum conuertit .i. aestatis feruorem. Ideo uero aestate posuere
i modu faemie: q; omnia patefacta eodem tepore suis emergat
folliculis. & quia concipiendi duo sunt tepora: ueris & autuni
Iteq; concepu prohibito ad pristina redit imaginem. Autumnus
n. ita masculino corpore omnia constringit: quo constrictis ar
boru uenis uitalis succi comertiales transennas interior strin
gens folioq; marculentam detundat caluitatem. Deniq; duobus
dis idest duobus elementis arbiter quarit igni atq; aeri de ge
nuina amoris ratione certantib;. Deniq; iustum profert iudici
um. In fructificandis. n. germinibus dupla aeri q; igni materia
suppetit. Aer. n. & maritat in glebis: & producit in foliis: & gra
uidat in folliculis. Sol. n. maturare tantum nouit in granis. Nam
ut hoc certu sit: caecat a iunone illa uidelicet causa: q; hyemis
tempus aeris nubilo caligante nigrescat. Iupiter uero occultis
uaporibus conceptionem fatim ei futuri germinis subministrat
i. quasi praesentiam. Nam ob hanc rem sanus bifrons pingit:
q; & praeterita & futura respiciat .

Fabula promethei.

NVlla quaerantur ultra terris munimina: dum usq; in
caelum peruenerint furta : aut quae securitas erit ar
genti & auri: ubi flama potuit inuolari: prometheum
aiut hominem ex luto finxisse: quem quidem inanimatu atq; insen
sibilem fecerat : Cuius opus minerua mirata sponndit ei: ut si
quid uellet de caelestibus donis ad suum opus adiuuandu inq
reret. Ille nihil se scire ait: quae bona in caelestib; haberent. sed
si fieri posset se usq; ad superos eleuaret : atq; exinde si qd suae

herbido loco sterilecente caluescenteq; quodam ueluti caluttium contrahat .has agrorum calui
tates: & glabreta: quoniam ita doctis uocare sentio graeci φαλακρας appellant. Fatim. lar
giter superfluenter: fatim gnatonum sidonius libro epistolarum primo dixit seruius fatiseunt abun

& cancellata foratilia spiracula
quae suggeritur alime
tum intrinsecae arbo
reae medullae. Diximus
explicatius in primo si
donii comentario tra
sennas a traiciendo de
ducti: q; per eas intrin
secus in extrarium ae
rem lumen traiciat. p
prie dici ligneas sene
strulas cancellatis pla
gulis orbiculatas: per
quarum imperceptile
deforis operculum: &
cittimum uisorium: &
furtuum matronae ut
antes arbitrantur:
& aspiciunt: nec aspi
ciuntur: Iureconsulti
cancellos uocant: tra
sena plauto cancella
tus est laqueus. Cete
rum per elegantem si
militudinem fenestellas
interuenosas arboris:
per quas nutrimentu
traicit & migrat in ar
boris graphice concin
niterq; uocat placia
des transennas. Mar
culentam. exsucca: exhau
sta effata suppresso uiri
danti succo: cum foliis
aquo decussit hono
rem. Caluitatem gla
bretum: aream: nudita
tem. dicuntur. n. ab ho
mine sumpta germani
tate arbores ipse calue
scer quotiescunq; par
tim foliorum cadente
relinquitur foliis ue
luti crinibus uiduata:
unde scite caluescere
uineam profertur cum

erat nulla uero mortaliū genera Sed cū tēpus fatale generationis appeteret ipsa dī i terrā uisceribus ex igni terraq; sinxerūt: Interuentētib⁹ his: quæ igni terræq; miscēt. Cū uero educes illa i lucem uellēt: pmetheo: epimetheoq; mādarūt: ut cōpetētib⁹ utrib⁹ singula prāmuntret: prometheū itaq; rogauit epimethe⁹ distributionis illius offm̄ ipi cōcederet: diūptietēq; cōsideraret. Cōsensit promethe⁹: distribuit ille. qbusdā robur absq; celeritate ididit: quædā ibecilliora uelocitate donauit: armaū nōnulla. Inermibus aut̄ aliud quoddā ad salutē excogitauit: quæ. n. exiguo corpore clauserat: prim⁹ p aerē pēns attolli: prim⁹ sub terrā subrepe iussit

possit. Deniq; pandoram dicitur formasse. pandora. n. græce omnium munus dicitur: q; anima mun⁹ sit omnium generale.

Fabula de adulterio ueneris:

Histe uel sol ueneris depalat adulterium: quatenus luna solet eius cælare secretum. Venus. n. cū marte cōcubuit: quā sol inueniens uulcano prodidit. Ille adamante catēnas effecit: amboq; religans dis turpiter iacentes ostēdit. Illa dolens quinq; filias solis amore succēdit. idest enī pasiphaen: medeā phædrā circen: dircen. Quid sibi de hoc poetica alludat garrulitas inquiram⁹. perstant nunc in nostra de hac fabula uita: certa admodū testimonia. Nam uirtus corrupta libidine: sole teste apparet. unde ouidius in methamorphoseon ait: Videt hic deus omnia prim⁹. Quæ quidē uirtus corrupta libidine turpiter catēnata feruoris constructione tectur. hæc itaq; quinq; solis filias. i. quinq; humanos sensus luci ac ueritati deditos: quasi solis fat⁹ hac corruptela fuscet. ob hanc rem etiam huiuscemodi nomina quinq; ipsis solis filiabus uoluere primā pasiphaen: ut uisū quasi $\pi\alpha\sigma\iota\phi\alpha\mu\omicron\upsilon$: quod

nāctsceretur q; uel ēt uteret. eam itaq; sic hominū generi pmetheus ē largitus: atq; sapiētīā. quæ uictū suppeditat cōsecuti sumus: expl̄sa deliniataq; de platonico penu hæc claudiant uerba ieu tropium libro secundo quis ambigit?

Namq; ferunt geminos uno de semine fratres
Iapetiontadas generis primordia nostri
Disimili sinxisse manu: quoscunq; prometheus
Excoluit: multumq; innexuit æthera limo:
Hi longe uentura notant: dubiisq; parati
Casibus occurrunt fabro meliore positi.
Deteriore luto prauus quos edidit autor
Quem merito grai perhibent epimethea uates.
His nihil ætherii sparsit per membra uigoris:
Hi pecudum ritu non impediētia uitant
Nec res ante uident: accepta clade queruntur
Et sero transacta gemunt.

Deucaliō itaq; pmetheogenit⁹: epimetheo pyrria qd̄ oñdit ouidius libro. i. metamor. In pmetheides placidis epimethida dēis m̄cet. Themis: quod sup̄est explicādū sortitū dea fatiloqua: cui⁹ ora culti sedes in mōte parnafo frequētabat i tm̄ præscia ut apud lucianū: & ceteros ioui præscientia futurorū antistit: de qua ouidius. Coricidas nymphas: & numia mōris adorat: fatidicāq; themin:

24
pore clauserat: prim⁹ p aerē pēns attolli: prim⁹ sub terrā subrepe iussit Cū uero n̄ cēt admodū sapiēs epimetheus: doctes oīs inlecius effudit i bruta: neq; aduertit nihil ex tāta sibi elargitōe sup̄fore: quo gen⁹ n̄m donaret. Restitit ergo hoīum gen⁹ imune: uñ quosē uerteret ambigebat. Dubitātī pmethe⁹ adstittit p̄tītōnis illi⁹ cōsiderator. Viditq; cætera aīalia suis q̄sulta muneribus: bonisq; referta. hoīem at̄ nudū: inermē: calceorūq; stramētorūq; indigum Iā uero iminebat fatalis ipse dēs: q; in lucem terra exte cogebat. Cūq; ēt salutis hūanæ uā cōsultās pmethe⁹ non iuentret surripuit uulcāt mineruæq; arti fictosā eū igne pariter sapiam. neq; n. fieri poterat: ut eā sine igne

quæ tunc oracla tenebat. pōpei⁹ .themIn deā putabāt eē: quæ p̄cipet hominibus id petere : quod
fas eſſet: eāq; id eē exiſtimabāt: quod & fas ē. Pandorā, cui ſinguli deorū manus aliq̄d obrulerūt
ſunt q; mercuriū creaffe ferāt. heſiodus ī poemate: cui titulus ē ἐργὰ καὶ ἰατρὰ de pādora fermæ
ſic huic etiam charites: etiam celeberrima pitho aurea candenti poſuere n: onilia collo: effuſaq;
cō. as horæ de flore co

ronā uernali tribuere
dex: ſubditq;. qñ qdē
q̄derat ſua mūera q̄q;
deorum mercurius me
rito pandoram nomie
dixit exitiale malū mor
talibus: & fera peſtis hy
ginus hanc a uulcano
factam manifeſtare p̄
dit quam deorum uo
luntas omni munere
donauit. Itaq; pādora
ē appellata. Glauco
mata, non cecitas uerū
morbus ocularis: quē
albuginem uocamus:
plumbeum colorē refe
rens: de quo ſeren⁹ ſi ue
ro obſcuram referunt
glaucomata plumbū.
eos non probo qui uo
cant albuginem: cum
plumbago potius dica
tur caliginoſos oculos
facit: de qua comodia
plautina cui titulus eſt
miles.

Et nos factitūſ fabricis
& doctis dolis.

Glaucomā ob oculos
obiciemus: cumq; ita
Faciem⁹: ut qd uiderit
non uiderit

Lupis præcipue q; lu
pi quemadmodum lu
pæ ſcortatores dicunt
ut carmē uetus eſt, ad
meam lupam ultro ci
troq; multi cōmeāt lu
pi. Lupari uerbum eſt
qd ſignificat ſcortari:
q; acca larentia lupa
fuit hoc eſt meretrix p̄
pterea fictum eſt lupā
laſtaſſe remū & romu
lum expoſitos ī quam
ſniam canit pigrāma
ticus: occultāt ſpurcas
hæc monumēta lupas.

nos latine omnibus apparentē dicimus. Viſus. n. reliquos qua
tuor ſenſus inſpicit: quia & eum: qui clamat uidet: & palpādo
notat: & deguſtādo aſpicit: & odorando intendit. Secundam
medeā: quaſi auditū hoc eſt μὴ δὲ ἰδεῖν: quod nos latine
nullam uifionem dicimus. Quarta phedra quaſi odoratus: ue
lut ſi dicat φεροσ ἡδονῆ: quaſi afferēs ſuauitatē. Quinta dir
ce: ſaporis idex quaſi δειροκρίτη: q; nos latine acie iudicās dici
mus.

Fabula ulyxis & ſirenum.

Sirenes græce tractatorix dicuntur. Trib⁹. n. modis
illecebra amoris trahitur: aut cantu: aut uifu: aut con
ſuetudine. Amant. n. quædā ſpetiei uenustate: quæ
dam etiam lenocinante conſuetudine. Quas ulyxis ſocii obtu
ratis auribus tranſeunt. Ipſe uero religatus tranſit. ulyxes. n.
græce quaſi ὀλωρξυμοσ. i. omnium peregrinus dicit. Et quia
ſapientia ab omnib⁹ mundi rebus peregrina eſt: ideo aſtutior
ulyxes dictus eſt. Deniq; ſirenas. i. delectationum illecebras &
audiuit & uidit. i. agnouit & iudicauit: & tamen tranſit nihilo
minus. Ideo quia auditæ ſunt: mortuæ ſunt. In ſenſu. n. ſapien
tis omnis uoluptatis affectus emoritur. Ideo uolatiles quia mē
tes amantiū p̄meant celeriter. Inde gallinaceos pedes: quia li
bidinis affect⁹ omnia: quæ hēt ſpargit. Deniq; & ſirenes dictæ
ſunt. σὺρω. n. græce traho dicitur.

Fabula ſcyllæ.

Scyllam ferunt uirginē pulcherrimā: quā glauc⁹ ante
donis fili⁹ amauit: quem circe ſolis filia diligebat: ira
taq; ſcyllæ: fontē: in quo lauari ſolita erat uenenis in
fecit. Vbi illa descendens ab inguine lupis canibuſq; marinis
inſerta eſt. Scylla. n. græce quaſi σκυλλοσ dicta ē: q; nos lati
ne cōfuſionē dicim⁹. & qd cōfuſio niſi libido ē? Quā libidinē
amat glauc⁹. Glauc⁹. n. græce luſcitioſus dī. ūde & glaucōata
dicim⁹ cæcitātē. ergo ois: q; luxuriā amat: cæc⁹ eſt. Nā & ante
donis fili⁹ dict⁹ ē. Antedō. n. græce: quaſi antidō: q; nos latine
cōtraria uidēs dicim⁹. ergo lippitudo ex cōtraria uifioe naſcit.
Scylla. n. in modū ponit meretricis: q; ois libidinofa: canibus
lupiſq; iuguina ſua neceſſe ē miſceat. Iuſte ergo lupis & canib⁹
mixta q; neſcit ſua alienigenis deuoratiōibus ſaturare ſecreta.

Libidinosa. Circe meretricio noie male audire testis e pleraq ois ars poetica aea ut interpre-
tatur seruis appellata a uoce aspernatiu: Ideo socios ulyxis uerboru delenefico nepenthe & niti-
lacu prurioso: pharmaceutriaq poculoz q ipsa libido repit per uerborum mollitie: & dulcedinis
inuolucru: cu subsit amarities ois: & aspnabilis insuauitudo: un canit scienter & leptide plautus.
amor amaradat. Ire amor dulcia dat gestum: amaritudinem ad satietatem usq aggerit. simili bel-
lusnos homines reddere uesantam amoridem ostendat. amor mores hominum moros facit.

Sed hac circe odisse dicitur. Circe ut antedictu e man^o diiudicatio
uel opatio nucupat. quasi χειρωκρητου. Labore. n. manu
& opationem libidinosa mulier no diligit: sicut tereti^o ait a labo-
re pcliue ad libidine accipit conditioem de hinc quaestu occipit.
hac et ulyxes inocu^o transit: quia libidine sapientia cotemnit.

Fabula mydae regis & pactoli fluminis.

MYDA rex appolline petiit: ut qcqd tetigisset aurum fie-
ret. Cuiq pmeruisset mun^o in ultioem conuersum est
Capitq sui uoti effectu torqueri. Na qcqd tetigerat
aurum statim efficiebat. erat ergo necessitas aurea: locuplestq pe-
nuria Na & cyb^o & pot^o rigesauri materia marmorabat. Itaq
apolline petiit: ut mala desiderata conuerteret. Resposq acce-
pto: ut tertio caput sub pactoli fluminis undas subderet: Quo
facto: pactol^o deinceps arenas aureas trahere dicit. Sed euiden-
ter poeta alluxerunt argutiam: illa uidelicet ca: q ois appetitor
auaritia: cu oia pretio destiat: fame morit: q & myda rex erat
Sed collecta pecuniarq suma: ut solocrates cizzen^o in libris hi-
storiae scribit: q oi censu suo myda rex pactoli fluminis: q in ma-
re currere solit^o erat: p innumerabilis meat^o ad irriganda puin-
cia deriuauit: Suarq expesa auaritia fluminis fertile reddidit: My-
da. n. graece quasi μηδενιδωμ. i. nihil sciens. Auar^o. n. tantu
stultus est: ut sibi prodesse non norit.

Marmorabat cornescebat i marmorosa duricie. Aluserunt. Iusu poetico pscripterunt. puto le-
ctio e pbatioe esse si legis illuserunt hoc est ludibudo inuolucro detexerunt pants eloqui. uerfico-
lorib: quo modo loqndi uergili^o utt^o libro georgicon. Illusasq auro uestes. ephyreiaq ara. fuit^o
Illusas. iqbz artifex ludas auro aliqua depigit: Fame. nuq itermorientem radicit^o morbili agri
monta: Catera ut de hydropico semet insolate aqua calfacit. Semp Inops qcuq cupit: Curta ne-
scit qd semp abest ret: Cuius glomeri nec terminu crisippus sorites explicator iponeret: qnqdem
ta deest auaro q habet q q no habet. Sed dada est ellebore merito ps maxima auaris: q itinere iam
admodu pacto utaticu augent: quando omnis homo bulla e: eo magis senex. paradae sarcinulae
& instar prouidi remigis contrahenda uela a libidinibus ab auaritia: caterisq animi deuenusta
mentis receptui tandem i senectute: canendum est oculo corporis deflorescente floreat ocul^o
mentis: illud philosophi notissimi probantes: qui a uitiorum incentiuis liberatus ueluti ob imma-
ni. & teterrima bellua gratiam senectuti referebat. Quid fecid^o: & detestabilis: ut id crassi recen-
seam his multucupidis uetulis ueruectibus & silcerntis: qui in duodecima hora uitae positi sola ne-
quitia pubescunt: adulescentiantur: repuerascunt: bipueri: in quorum animo libidinofitas axe-
stuat: tepet in corpore: debilisq tepet cum ramice neruus. Dic bone Iupiter quis feret hoc cato
natum supercilium: uerba tetrica: stolicam rigiditatem: cum dispalescat animus uulpsma pelle?

Circe meretricis per
suasionib^o & amorabu
dis illectamētis morta-
les. incapistrasse docet
eruditissime claudian^o
in consulatu honoris.
Luxurtes pdulce malū:
qua dedita semper cor-
poris arbitris hebetat
caligiae sensus mbracq
circis effaminat acris^o
herbis. ulyxes moly uir-
ga hoc est sapia a mer-
curio sibi tradita secu-
r^o se ipolutu a ludibrio-
lo contactu reseruans
euasit pstitias icolus.
fabulosa uirga fuisse lu-
dibude refert i obscuro
carmine poeta sic ppe-
modu. hinc legit radix
de qua flos aureus exit:
qua cu moly uocat me-
tula moly fuit. De hac
ulyxea uirga fabulose
tn homerus ριζη μεν
μελαν εκκεγαλακτι
δε εκκελον ανθος. ω
λυ δεμιν κελευσθι
θεοι. hac expsit ouidi-
us libro. xiiii. metamor-
phoseo. Moly uocat su-
pt: nigra radice tenet.

delitescens: Intercutibus vitis madet. Neuos aliorum dispiciunt: sua ipsorum carcinomata despiciunt: Ignorantes claudunt uersus preclarissimos. primus iussa sibi tunc obseruatio atq; sit populus: nec ferre negat eum: uiderit ipsum auctorem parere sibi. Padora. ex opinione aliorum pduntur hac a fulgatio ouidio non padora: sed padrosos hac appellat libro secundo metamorphoseon in hunc modum. pars secreta domus ebore & testudine cultos tres hant thalamos: quorum tu padrole dextrum aglauros leuum: medium possederat herse. Cistellatrices erant haec uirgulae palladis καραφοροι propterea uo

citata: mos transcripto ab aegyptiis: qui sacris ignorabilibus oppletam in sacro deportabant cistulam: de qua & tibullus libro primo, & tyrtae uestes & dulci tibia cantu: & leuis occultis consecrata sacris. Apuleius quoque meminit his. libro undecimo. profert cista secretorum capax. Catullus de hac pariter intellexit. par obscura cauis celebrabat orgia cistis orgia que frustra cupiunt audire profant. In honore palladis hac cistellaria gestatio celebrabat quae dea athensae tutelaris est: quam poltada uocant: cui faberrime artifices aeseus & helicon primi pepulum operati sunt elegantissimum: uero in his

quae admiratione digna sunt dici solet ἀκεσθεωσ και ελικωνος εργα. hic quidem aeseus genere est patareus: helicon autem carystius. sicuti quae tutulina fuit atticozum nomen hoc adeptam est pariter ab eodem tutameto ἀστυκβυση peculiari cognomemto uocata: quae haberet urbem: & tutaret: qualiter ut palam est uocatur ab aristophane: & sic apud suetonium intelligendum: non autem ad Iouem referendum quo obseruato catullus eruditissimus poetarum ad graecum nomen alludens: & mineruae suum nomen attulans: non autem amicae ut quidam trivales: & caeci doctores allucinantur ait.

Quare habe tibi quicquid est libelli.

Quaecumque quod o patrona uirgo.

Plus uno maneat peremne saclo.

Nescio quae ardelio: & honorum mala carminum lauerna iussit legendum quaecumque quae ora per utroque. sed hoc ad acre lectorum iudicium relictum. Tranquillus in uitellio. αινιδα πολιουχου scribit patinam uocasse uitellium: ubi noscitur apertissime mineruam tali decoramento nominis appellatam: & patronam urbium dictam quod in arce templa ueteres palladi sacrarunt: causam martianam in hymnis assignat hanc quae pauidum stupidum stupidat sapiens sollicita uulgas. similiter alexander aphrodiseus Seruius eloquenter asserit gorgona in clypeo gestare mineruam quod scilicet sapientia omnes stupefacit a nullis stupefit. Vergilius oppido quae scienter explicauit cur pallas in arcibus coleretur ita ferme loquens in bucolico ludicro. pallas quas condidit arces ipsa colat. Seruius ad libellam hac interpretatus. Ideo dea artium minerua dicitur: quia de capite iouis nata est. Sed quia dea est artium & ingentis: ideo ista finguntur. Nihil enim est excellentius ingenio: quo reguntur uniuersa. Tranquilli uerba hac sunt hanc quoque exuperant ipsae dedicatione patinae: quam ob immensam magnitudinem αινιδα πολιουχου hoc est clypeum mineruae dicitur. Sic enim deluxata suetonii uerba in hunc textum reconcilia & reforma. καπνοσ. fumus ita uocatur: unde acapna ligna dicuntur: quae nullatenus fumo obnubilant.

Fabula uulcani & mineruae.

Vlcanus cum ioui fulmen efficeret ab ioue promissum accepit: ut quicquid uellet praesumeret. Ille mineruam in coniugium petit. Iupiter impetrauit: ut minerua armis uirginitatem defendisset. Dumque cubiculum introirent certando uulcanus semen in pavementum eiecit: unde natus est erichthonius eris enim graece certamen dicitur χθων χθωνος uero terra nuncupatur quae minerua in cista abscondit: draconeque custode apposito: aglauro: & padora comendauit: qui primus currum repperit: Vulcanum dici uoluerunt quasi furiae ignem unde & uulcanus dicitur: ueluti uoluntatis calor. quasi βουλικά πνοσ. Denique ioui fulgura facit. i. furorē concitat. Iouero eum mineruae coniungi uoluerunt: quae furor est sapientibus. subrepat. Illa uero armis uirginitatem defendit: hoc est omnis sapientia integritatem morum contra furiam uirtute animi uindicat

26

Inuidia salutariū ē casus: qđ apparet ex græco. φθονος inuidia uocat: ex in φθονερος inuid? forte priscus autor ille thales chthon i hac inuidētia significatione posuit: & certe inuidia fulmine penetrabilior ē: acyos telo: nocētior igne: & incendio calamitosior: sed bñcessit qđ i autorē pana redūdat: Inuidia siculi nō inuenere tyrāni mai? tormētum. In corde .est. n. cor ipsum hōi ut sui

unde quidē erichthoni? nascit. eris. n. græce certamē dī θωρ uero nō solū terra q̄tū ēt inuidia dici potest: unde & thales mi lesius ait. ω χθον υδξυσ κοσμικυς υπερυσισ. i. inuidia mūda nā gloriā cōsumptio. & qđ nā aliud surripiens sapiētia furor generare poterat nisi certamen inuidiā: Qđ quidē sapiētia. i. minerua abscondit in cista. i. in corde cælat. ergo minerua draconē custodē apponit. i. perniciē: quē quidē duab? cōmendat uirginib?. i. aglauro: & pandoræ. pandora. n. uniuersale dī munus. Aglauro uero quasi α χολυροφ. i. tristia obliuio. Sapiēs. n. dolorē suū: aut benignitati cōmendat: quæ oīum mun? est: aut obliuioni: sicut de cæsare dictū est. Qui obliuisci nihil ampli? soles q̄ iniurias. Deniq; cū erichthoni? adolosceret qđ iuenisse dī: nihilomin? currū: ubi inuidiā semp certamē est. Vnde uer gili?. prim? erichthoni? curr?: & quattuor aususiūgere equos Inspicite q̄tū ualeat cū sapientia iūcta castitas. cui flāmag; nō ualuit. Deus.

Fabula Dionysii.

Iupiter cū semele cōcubuit: de qua nat? est liber pī: ad quā cū fulmine ueniēs crepuit. Vnde pī puer; tol lens in femore suo misit. Maroni postea nutriēdum dedit hic indiā debellauit: & inter deos deputat? est. Itaq; cū semele quattuor sorores appellatæ sunt. Ino: autonox: semele: & agaue. Quid sibi hæc fabula sentiat exgram?. Quattuor sūt ebrietatis genera. i. prima uinolentia. secūda re; obliuio. Tertia libido. Quarta insania Vnde & nomina hæc quattuor bac chæ accepunt. bacchæ dicte sunt quasi uino uacantes. prima Ino. οινος græce latine uinum dicim?. Secūda autonoe quasi αιτουση. i. se ipsā nō cognoscēs. Tertia semele quasi σωμα λιοφ: qđ nos latine corp? solutū dicim?. Vnde & ipsa genuisse liberum patrem dicitur. i. de libidine nata ebrietas. Quarta agaue: quæ ideo insaniæ comparatur: quod caput filii uiolenter abscondit. Liber uero pater dict? est: quia uini passio liberas mentes faciat. Indos uero uicisse: quod hæc gens ualde sit uino dedita: duobus scilicet modis: siue quia feruor solis eos faciat potare: siue quia ibi sit seraptenum uinum uel

ut prodit aristotiles: & oīs medicorum schola obnuptū & circumuel latum carnis qbusdā tegumētis: ut ab offē diculis occurrentib? sit hoc munimine securū: ut recte cista uocitetur & cōceptaculū qđ ē sanguinis & uenarū semit nariū: ut aristotiles autumat: refragantibus tñ medici primū nasci cor ipsum sunt qđ cense ant: oculos nonnulli.

Infemoꝝ. Iouis nutricatu solum bacchum fabulæ narrant a: qua duplici nutritiōe dit hyrambos a græcis a nris & peculiariter ab ouidio bamater appellat. hoc Idem proditeo uersu. Insuitur semori: maternaq; tpa cōplet: p̄inde martial' ioculari distycho: qđ potuit bacchi matrē dixisse tonā tem ille potest semelen dicere iure patrē. Seraptenū phanisciū: siue phaniscio similia: molle & liberale. serapta ciuitas phaniscia tradit a geographis: quæ uino scateat exquisitim approbato: uñ seraptenū deflectit: de qua plini? naturalis historia libro quinto commēnit: Si doni? pariter. Vina mihi n̄ sūt gazetica: chia: falerna: qđ qđ serapteno palmite missa bibas. Nec obstat seraptē: & i dicū tractum seq̄stari. Nō eqđē discouēt seraptea: mereoticaq; bonitatis in india repert utnū: p̄ semiarū fortasse uel traducem.

omnia ebrietatem.

f.

Meroitanū. dīminutiū a meroe ægyptia: ubi p̄ciosum uinum nascebat. Quo. ut Mitz qd̄ ait fulgentius: cū legamus nouellū mediolanensem tricōglum uocitatum qñ tres uno momento cōgios uinarios ingurgitaret. Feritati. Nō alii q̄ uino uicio dat̄ alexandri uesania: qui sup̄ mensā ferociens amicos iugalauit. Demum cum uinum edormiuisset sero sed serio resipiscens: flebat: erumnabat: angebat: unde androcles sapiētia professor cēsorie castigatum uoluit hac morali & bracteata sn̄ia: rex: inquit: cum uinum bibis mēto te bibere sanguinē terræ. hoī. n. uenenum. cicutā: cicutā uinum.

Anacharsis & aſopti super mēsam celebre dīctum fertur: prima cratera ad sitim: secunda ad uoluptatem: tertia ad infantiam. pliniana uerba quis nō suspicit & admiratur. Is. n. ait prorsus ut iure dici possit: neq; utrib; corporis utilius aliud neq; aliud uoluptatib; p̄niciosius si modus absit. Nō licet barīd̄ fāmīnī romæ bibe. Inuēim; iter exēpla egnati metentini

uxorem q̄ uinū bibisset e: dolio interfectam fuisse a marito. Cato iō propinquos feminis osculū dare: ut scirent an temetū olerēt: hoc tū nomē uino erat: uñ temulentia appellata. Tūc audi mātronam oculi licentur. Tūc graui prodūtur marito. Tūc aī secreta proferunt. Alii testamenta sua nuncupant. Alii mortifera loquunt: reditura; p̄ iugulum uoces nō continent: q̄ multis ita interemptis. Vulgoq; ueritas iā attributa uino ē. Interea ut optime cadat: solē orientem non uident: ac minus diu uiuunt: hīc pallor & genæ p̄dula: oculorum ulcera: tremulæ manus effundētes plena uasa: & quæ sit p̄na p̄sēns furiales sopni: & iques nocturna: p̄amitūq; summū ebrietatis libido portētoſa ac iucūdum nefas. postera die ex ore halitus fetidi: ac fere rerum oīum obliuio: morsq; memoria. Liæus. decoriter & luculenter lieū tradit appellatū: qm̄ gaudibundo lenit mīne curas sedet exanimales: serenat aīum: & nubila humana denubilet a græca dictōne λυω qd̄ significat soluo: & libero iōe sane liberi p̄ris cognomē adeptus ut ait ouidius q̄ uestis libera p̄ te summit: & uitæ libertoris iter. serulus eminētissimus haud dubie grāmaticorum refert ī ciuitatibus liberis colī marsyam bacchī iugē asseclam. hoc non omittendum ī thracia apud līgyreos esse adytū libero cōsecratum: ex quo reddunt̄ oracula. sed in hoc adyto uaticinant̄ plurio mero sumpto: uti apud clarū aqua pota effant̄ oracula. Iuuenis. ī altam translationem macrobius trāffert ita scribens liberi patris simulacra partī puerili ætate: partī iuuenis fingūt: præterea barbata specie senili quoq; uti græci eius quā bacchapaean: item qm̄ brysea appellant: & ut ī campania neapolitani celebrāt ebona cognominantes: hæc at̄ ætatum diuersitates ad solē referuntur ut paruulus uideat̄ hyemali solstitio: qualē ægypti; proferunt ex adyto die certa: q̄ tunc breuissimo die uelut paruus & ifans uideat̄. Dionysius. ita dictus ἀπο τοῦ διυεδα και περιφεροται q̄ circumferat̄ in ambitū: uñ Cleanthes ita cognominatū scribit ἀπο τοῦ διουδσται: quia quotidiano ipetu ab oriente ad occasum diē noctēq; faciendo cæli conscit̄ cursum. physici: dionyson διος του quia solem mundi mentē esse dixerunt. Liber a romanis appellat q̄ liber: & uagus ē ut ait neuus: hac rōe qua sol uagus igneas habenas imittit p̄pius: iungatq; terræ. Matura tempestiua: serua: cōposita nil maturatū: sed atūq; perficiens: semper ferociens: inardescens: exaſtuās

Interuertēdo dū inuergit: igurgitat amphorarias scaturigies: & pluies uinarias spoliāt opibus. Illud est peculiare uerbum uertere significans id q̄ inuergere plauto ut liquet eo carmine. & calices iussit maiores uertere pallor. Interuertere quemadmodum interbibere significat cunctim bibere. Nudus. spoliatus: expilatus: exclusus ab omni fortuna: & extrarsa opulentia.

Secreta. simile illud. Archanum demens detegit ebrietas. In hanc sententiam catholicos iquit in symposio plato. Vinum & cum pueritia: & sine pueritia ueridicum est. explicatius ouidius. libro primo de arte amandi.

meroitanum: Cuius uini tanta uirtus est: quo uix quilibet ebrius sextarium toto mense bibat: Vnde & lucanus ait. Indomitum meroe cogens spumare falernum. aqua. n. omnino domari non potest. Maroni etiam dionysus nutriendus datur: quasi meroni. Mereo enim omnis nutritur uinolentia. hic etiam tigris dicitur sedere: quod omnis uinolentia feritati semper insistat. Siue etiam quia uino efferatae mentes mulceant: unde & liæus dicit quasi lenitatem præstans. Iuuenis uero iō pingit dionysus quia nunq̄ ebrietas matura est. Ideo et nudus quia ois ebrius interuertendo nudus remaneat: aut mentis suae secreta

Vinaparant animos: faciuntq; caloribus aptos:
 Cura fugit multo: diluiturq; mero.
 Tunc ueniunt risus: tunc pauper: cornua sumit:
 Tunc dolor. & curæ: rugaq; frontis abit.
 Tunc aperit mentes æuo rarissima nostro
 Simplicitas: artes excutiente deo.

ebriosus nudet.

Fabula de cycno & læda.

Quamuis in omnibus libidinis amor turpior sit nunq̄
 tamen deterior erit: q̄ cum se honorato miscuerit. Li
 bido enim honestatis nouerca: dum quid expediat
 nescit: semper est maiestati contraria. Qualis enim diuinitas
 eius qui sit: quod esse uelit: ne quidem quod fuerat esset con
 uersus in cycnum cum læda concubuit: quæ peperit ouum.
 Vnde nati sunt tres. Castor pollux: & helene. Sed hæc fabula

quæ sp̄ta numinis maiestate cælestis: cū diuini sint quo nil em̄nētus: & preclarus nec ē: nec esse
 potest: captiūt i terrenā formā trāseffigiari lutulentis amoribus diuinā apotheosin prostituētes:
 quo nec sādus aliqd: nec idiūni⁹ excogitari pōt. Quæ oīa detorta sunt ex ea nasōnis sn̄ia. n̄ bñ
 cōuēiūt nec i una sed morant maiestas & amor sc̄pti grauitate relicta ille p̄: rectorq; deum:
 cui dextra trifidulis ignibus armata ē: q̄ nutu cōcentit orbē. Induit faciē tauri: mixtisq; iuuectis mu
 git: & iteneris formosus obābulat herbis. Iouē cretæ regē emasculatorē & mulierosum detestantē
 cōspiranter augustin⁹ i libris de ciuitate dei: & tertullianus in apologetico. Qd fuerat. quartit
 ingt fulgētius iupiter cadere ab deo ne sit noua sc̄licet i mortalē & succisiuū uultū trāfiguratiōe
 deus: quem prius q̄ hoc igne detestando corripere: agebat. & profecto nullum cor ita lapit: mar
 morat: & cornescit ut ignitabulo cupidinis non regeletur: edureturq;: eo ad. n. puer is acidalus
 mentibus ingenuis illabitur: ut quandoq; ut scribit eloquentissime plato: cur ardeāt: a stuent: an
 gantur amatores lateat tñ: quæ lactat animum uerticordia illa uenus: quæ ex tota gente tributa
 petit. effluūt. n. & emicant: ut autor ē alexander aphrodiseus ignei radii ex amicæ flammigātib⁹
 ocellis pectus mētem: depulantes & ingentiū: & amoris extremis pedicis alligantes: p̄inde uersus
 amor nullum nouit habere modū interminus extat & p̄petuus: & ubi radices a primis stipēdis
 egerit apio put dici solet est opus: festiuissime & huic rei congruētē ita canit græcus autor.

ἔρωτα παυεὶ λιμοσ. εἰδ' αὐτὸν χρόνος εἰς ἀεὶ μὴ δεῖται αὐτὰ τὴν φλόγα σβεσθ' ἑραπίει αἰοὶ το λο
 ἱπὸν ἠρτῆσθω βροχοσ. hoc est.

sedat alligerum fames amorem:
 Hoc si non superat: domabit ætas:
 Quæ si non rapidum fugabit ignem:
 Nodatum superest medela collum.

Castor. ceteri putatiuum potius q̄ genuinū. Iouis filiū castorem dixerunt. Is. n. ex tyndaro. Læ
 daq; genitus est: hic appellatus est hippodamus: cum floruerit equorum nobilitate: pixagathos
 autem pollux hoc est castibus em̄nens: hi ut. Interpres apolloni refet in primo argonauticon
 cōmētario abduxerūt æthran. quos i expeditionem colchicā profectos autumat apollonius his.
 καὶ μὴν σιωλισ κρατερον πολυδευκεα λησθη καστορα τω κυποδων ωρδεν δεδαμει ον ἱπ
 πων σααρτηθεν. Cōueniēter ætolis leda dicitur: qm̄ ætholus thespius: & appellauit a regiōe.
 Veluti si qs syracusiū ficulū: ibycus pleuronā uocat: hellāicus autē calydoniā: fuit aut thespii filia
 regis ætholæ m̄ris filii: & androices: glauci sisyphi filia: ex p̄re i corinthiacis ingt eumel⁹: & p̄atidea
 matre: recensens sicuti perditis equis uenit in lacedemona glaucus: & ibi panthidea pudorem
 iminuit: quam rursus nupsisse thespio: ledam autem esse glauci: uocari thespii: ul' dicatur ætholis

d iii

Ebrios⁹. οἶνο βαρῖσ
 græce. latine quoq;
 ebrius: & ebriacus: hic
 fluxit elegans laberit
 sn̄ia: ebriacus sopno sa
 nari solet. Ceterum
 hæc similiter excuntia
 noīa multitudinem &
 plenitudinem rei: quā
 significāt: ferūt: ut bi
 bosus: uinosus: & mille
 alia huiusmodi. Qui
 sit. hic sensus est: quæ
 nā ego dicā hæc eē sa
 cra ne dicā sacrilegia:

a regione: uel ab atholo heroe. pherecides aut in secundo ex laophote pleuronis leda & althea nata refert: quod aut glauco nascit & althea concepit dicens: hos peperit filia glauco beata polluce Iouis castora tyndaro. Vocati sunt Διοσκουροι tanquam fatus iouis appelles: quod est a fulgore. leucippidas filias scilicet leucippi inflammantur amarunt. Castor pro puellam certamine perit necatur a lynceo.

Λοιδη. pro iurgio: & cauillo dicacitateque reperimus apud lucillum: et si frequentius Λοιδοριαν dicant: unum & Λοιδοριαν. i. graece quod κακολογειν. Λοιδορια κακολογια. κυδος cum graeci dicebant

cauillabant. και κυδα ζαεν maledicere significat. ηδε πρωτησουλ λαβη βραχεως εκφερεται. και οταν Λοιδοριαν εκτιση τις εως μηδενι αξιωσ ουκοφαν του μενος παροιμιωδως λεγεται κυδου εκτετικεναι. Ceterum sent eruditi nomen non habere latinum laedoriam.

Aut emphaticoterum & enucleatum cum pro bene uerit utrumque significare: eiusque utrumque latine uerbo non explicari facile. Λοιδορος graece pariter conuicator dicitur. Generositatis. quae leonum similis

limacilia non curet & abiecta obiecta. Decet. n. ut consultissime seneca monet a uisitationibus manus continere: ut a sputis aiantibus: & uermiculis. quos si perculcare niteris manus ignabunt. bractea ta claudiant snia est. ardua concipias: calcataque mors leonum despicias. ovidius pariter. Corpora magnanimo satis est prestare leoni proda suum finem cum tacet hostis habet. Dicebat alexander regium esse bene facere: & male audire. Augusto satis erat si non male facere posset obiurgator: quod nauicatore calumnioso sic faciam lingua me habere sentiet. Conuictus. nullus de: quod eadem nouerit scriptorum nec classicorum nec proletariorum melius consentit quod unanimiter & consone scribunt autem cynum esse modulata uocalitatis nulli aiantium noxium quibus haec plato in phaedo. Deterior cynis ad diuinandum esse uideor. Illi. n. quoniam se braui praesentiu morituros: tunc magis admodum dulciusque canunt quam antea consueuerint: congratulantes quod ad deum sint: cuius erant famuli: iam migraturi: profecto haud animaduertunt nullam esse amentem: quae ceterum quam exuriat aut rigeat: aut quouis alio afficiat incommodo. Non ipsa luscinita: nec hirudo nec epops: quas ferunt per quoniam rimoniam ceterum lugentes. Albertus magnus in sua uis saporis: & illiberalis ceterum esse carnem cynaem: & duram quoque. Carmina iam moriens canit ex equalia cynum: ut passim opinantur: plinius falsum esse putat. In eius loci maroniam explicatione: & longa caneros dant per colla modos: id accidere seruis opinatur ex meandris: spiris: & plerisque colli oblongulis: per quod obambulans uox fit uocalitoris harmoniae: aduocatque plinium: apud quem nil super hac re legitur. panes quem olores mutua carne uesci proditur. Taceant. fortassis principatum recognoscentes olorem: & ob cantus suauitatem suspicientes: quemadmodum basiliscus sibilo ceterum serpentes musant oppido quam formidantes: & impotentem tyrannidem: Dicitur enim basiliscus autore pompeio quod omnium serpentum sit βασιλευς hoc est dominus: & rex: qui priorem dedignatur: nec parem fert unde doctus uale lucanus: In uacua regnat basiliscus arena: nam ut inquit homerus: unus sit dominus unicus princeps: quod ab aristotele repetitum est in. viii. phisicorum seu taceant uoce modulatore obumbrata & abiecta ex epigrammatographi sententia namque ubi cecropia resonat sacer attide lucus improba cecropias conpescit pica querelas. Inter ledaeos ridetur corum olores. Presto fuerint. accinxerint sese ad organicam cantilenam. In alia significatione presto esse significat parere: & obedire sardulitate morigera: & ad demerendum fauorem citatori: unde tibullus pauper erit presto: tibi presto pauper obibit: fixus & in tenero semper erit latere. Oligoria. latine non proprie dicitur iniuria: sed contemnitio: ab ολιγορευω quod significat contemno parumpedo suscipere de quo habeo: sed cum ex contemnitio nascatur iniuria: merito consequenter ita dicitur.

mystici saporem cerebri concipit. Iupiter. n. in modum potentiae ponitur leda uero dicta est quasi Λοιδη. quod nos latine: aut iniuriam: aut conuictum dicimus. ergo omnis potentia iniuriam mixta speciem suae generositatis mutat. Ideo uero in cynum conuersus dicitur: quod ferunt phisilogi quam maxime melistus euboicus: quod omnium phisilogorum sententias disputauit. huius generis auem conuictis ita esse plenam: ut ipsa aue clamante reliquae aues taceant: quae praesto fuerint. unde & olor dicitur: quasi ab oligoria tractum quod nos latine iniuriam dicimus. ergo quotiescunque nobilitas in iniuriam uergit conuictis misceatur necesse est. Sed quid ex hac re concipitur uideamus. Nihilominus ouum: quia sicut in

Geminū. latū: diffusilē: qua figura loquēdi usus est in georgicis maro: & duplicet assurgūt dentata dorso. Serui duplicē p lato interpretat. Castorū sunt qñq; inter se pbi scriptotes in tm distitentes: ut nulla pre cōcinant: quēadmodū erroris exps asserit ex aliorū opintone fulgenti9 incurfacēs: & inimicos nauigantib9 esse castores: cū cōmuni eruditōz oīum cōsensu salutare sint: & auxiliatores: q p romanis depugnātes uisitati sunt: helena autē pdi9 inimica & hostilis: scribit lactāti9 papinian9 interpretēs helenā urantā uocatā esse nauis infensissimā. sicut papini9. cū tā damnata

ouo omnis sordities: quæ purgari potest in ignem continetur intrinsecus. Ita etiam in effectu iniuriæ omnis est imunditia. Sed ex hoc ouo generant tres. Castor: pollux: & helene. Nihil ominus seminarium scandali & discordiæ: sicut antea diximus. & geminum luctum concussit adultera mundo. Castorem uero & pollucem: quasi in modum perditionis ponunt. unde & in mari castorum signa dixerunt: quæ periculum creant. Nam ob hanc rem etiam ambos alternatim resurgere: atq; occidere dicunt: q; superbia nonnunq; uiuat: nonnunq; occidat. Unde & υπερφωμια græce superbia dicitur. Sed υπερφωμια proprie superapparitio dicitur: quia in istis duobus signis quæ eorum uocabulo fratrum nuncupauere: unus super apparet: alter uergat sicut lucifer: & antifer. Nam græce pollux. απο του απολλειω. i. a perdendo: & castor quasi κακοφωστρον idest malum extremum.

nerē mergētēsq; nauigā: & si in carinæ ima uenerint exurētēs. Geminæ autē salutare: & pspi cursus prænuçia: quæ aduētū fugari dirā illā ac minacē: appellatāq; helenā ferūt: & ob id polluci: & castori id num assignant: eolq; in mari deos inuocāt. hoīum quoq; capita uelptinis hortis magno præfagio circūfulgēt. oīa incerta rōe: & in naturæ maiestatae abdita. eo ad. n. salutare: & bñfici sunt existimati castores: ut amollitores maloz iugruentiū crediderit antiquas: quēadmodū auerūcū romanū: sup his de ancylis loqns in numa plutarchus hæc. eas autē peltas ancylia pp figurā uocāt. Circul9. n. nō ē: neq; ueluti pelta circūferētia reddit. sed ex cūsurā habet lineā helitoidis: cui9 apices curuaturā hñtes: & dēfite in se cōuerse figurā ancylis faciūt: aut pp ανκων. i. cubitū: ad quē circūferunt hæc. n. Iobas inqt cupiens nom a græco deducere posset et primū hoc cognom ab eo uel motu uel impetu descendere: qui ανεχων. i. supne factus sit: siue ab agrotatiū curatione: quæ ακαισμοδι: aut ab ανχιωνου λυσεος hoc est ficitatū solutiōe: p̄terea a tristitiū amotione: quā anaschelin uocāt: ex quo castorē & pollucē anachas atheniēses appellāt. hæcten9 plutarchus. Nodus ē apud psciū adhuc ienodatus. euge puer: sapias dis depellētibus agnā p̄cute: ego deos hosce græca uoce noiatos anachas hoc ē auerūcos suspicor latine psciū uocitare depellētēs: q; iugruēs damnū auertāt. sūt q; intelligūt deos depellētēs anterota numē amorī refractariū eūq; fugās: sed id obstat q; deos nūero multitudis: n̄ at deū dixerit. Fuit qñ sacrificādū machariæ credideri: cui ut plato i pulchro mēnit hercul' filia sacrificabāt ad expiādū scel9: ut adulescēs scelerosū amorē execrat9: & m̄tē bonā exoptās cōsulat p̄cipuū eē placar machariā de q; sit & i puer bils græcis m̄tio. p̄bo tñ ut d. Castorib9 dis malū auertētib9 intelligas: q; pdigia: pdigiosaq; rege reit: & abiceit iuppiter pdigialis appellat. q̄madmodū græci sacrificabāt απολλωνι κατ αι βασιω mala d̄pellēti Sacrificiū qd fiebat nūni ad arcēdū infortiū dī αποτροποιον παρατου τροπειν: hoc est auertere. In amphitryone plautina fabula. Ioui prodigiali sacrificet fuit quando nō legi: uer9 polideuci Iouis ēt reclamāre marcello. ob pdictā cām q; cerita: & nipholepta alcu mēa sacrificet polluci hor9 dispendioz amolitori. ut plautinis uerbis his polideucis iouis subitel ligas filii: q; græcis peculiatis ē elocutio: quo mō apollonitū molōis: n̄ at molonē dixit trāqll9: quē locū nos primi d̄clarauis. friuola hæc fortassis. & nimis leuia eē uideāt sed curiositas nihil r̄cusat.

fororis igni tanare iu uerunt carbaria frēs. Claudian9 in gildonē cæca sub nocte uocati naufraga ledai susten tāt uela lacōes. Catez locut9 ē sorte placidēs ut itelligeret p̄ntiosos esse castores itelligēdo si singuli apparent: nō aut simui: quo mō salu tares sunt: De quib9 in hæc sniam plini9 i sc cū do libro nalis historiae. Vidi in nocturnis mili tū uigiliis in harere pl lis p uallo fulgurū effi gies. ea & antēns nauī gātū: aliisq; nauī pri b9 ceu uocati quodā so no isistunt: ut uolucres sedē ex sede mutantēs. Graues cū solitariae ue

Persij Locus

Antifer, fulgentius e re nata cōposita dictione uocat antifex sid⁹ appellatū uesper: q̄ solē sub sequit̄ ad uespascentib⁹ horis diei: quē admodū lucifer⁹ uocitām⁹: q̄ sup̄ apparitiōe sua fert matu tinū aīlucū. Est antifer semigræca: & semiromana dictio: ex αvτi hoc ē cōtra quo exēplo autoꝝ fabio dicūt epitogū: eptihedia: & id gen⁹ reliqua. Tū uespugo uesp stella dī: uñ plaut⁹: nec uesp ugo: nec uergilia: occidūt. hinc uespæ & uespillones dñr: q̄ funerādis corporib⁹ officiū gerūt: nō a minutis illis uolucib⁹: sed q̄a uespino t̄p̄e eos efferūt: q̄ funebri pompa ducti pp̄ iopiā neq̄unt hi etiā uespillones dñr.

Martialis . q̄ fuerat me dicus nunc est uespillo dtaulus: Lucifer is a fe rēda luce phosphoros uocat̄ . epigrāmatista . phosphore redde diē . qd̄ gaudia n̄ra morari⁹ q̄os . n . lux: exinde q̄ & hodie bononiēses anti quitatū retinentissimi obseruant: in illatione lucernarū salutates græ ci dicunt q̄os αvτi hoc est bōa lux. De ues pei hęc & hespo uarro scitenter libro tertio de lingua latina: Nox cū stella priā exorta græ ci uocat̄ hespon: nostri uespugnē. Id tēpus di ctū a græcis hespa. lati ne uesp: ut aī solē ortū q̄ eadē stella uocabat̄ tubar q̄ tubata: pacuut us dicit: pastor exorto

subare noctis decurso itinere. enni⁹. Atax lum̄ tubar ue in cælo cerno. Doctus & eloq̄nti⁹ plini⁹ libro secūdo nalis historæ. Infra solē ambit ingēs sidus appellatū ueneris: alterno meatu uagū . ipsiq̄ cognominib⁹ æmulū solis & lunæ. præuentēs q̄ppe & aī matutinū exoriēs: luciferi nomē accipit: ut sol alter: diēq̄ maturās. Cōtra ab occasu refulgēs nūcupat̄ uesp: ut progās lucē: uicē ue lunæ reddēs. Quā naturā ei⁹ pythagoras sains prim⁹ deprehēdit olympiade circiter. xxxxi. qui fuit urbis romæ aī . c . xlii. largiorī magnitudine extra cūcta alta sidera ē claritatis qd̄ tātæ ut unū hui⁹ stellæ radiis umbræ reddant. Itaq̄ & in magno nūminū ambitu ē . Alii . n . lunonis: alii Isidis: alii matris deorū appellauere. Urbicario mimologo. sensus ē beatini⁹ dicit̄ bractea te sēterialiterq̄ solebat honores hos ridicularios: & mōrtarios similes eē mimologo urbicario q̄ p̄sonā tyranicā purpuratā trabeā: gēmatū diadema: & reliquā regiā supellectilē: sumū: hono res. supelctum agit: Verum ab hęc pōpa cū p̄sona . sicuti tyaneus apollontus asserit tyanos cō filēs eē mimorum regibus qui mō summi sunt: mō imi: & cōputatorum digitis simillimū modo ducenta: & millena faciunt: mō unum & nihil congruenter his lucius apuleius libro primo florū dorū sed ferret æquo aīo hęc nominum cōmunionē: si mimos spectauisset. Ai aduertet̄ illic pe ne sili purpura alios præsidere: alias uapulare. Itidē si mūera n̄ra spectaret. Nam illic quoq̄ uide ret hoīem præsidere: hoīem depugnā. Mimologi uocātur histriōes & recitatores carmina plau sibilis: Ioculariaq̄ in scena agere soliti. q̄ eis propria dos erat mimis hoc ē Imitatio inde mimi uocati sunt. Mimographorum celeberrimus fuit is labertus: de quo macrobius gellius: quintilia nus: ceteri. præterea In numerū mimologorū redigunt̄ hi. Itiphal⁹ quē p̄ priapi falso formidami ne columella sentit: Cynedilog⁹: & multi alii: De quibus sit a strabōe post ceteros m̄tio. Urbicariū ab urbe deriuatiū: mouentē & tenētē fabellæ dulcore latā urbē. qd̄ si legis rubricario a rubrica m̄ltho: & m̄tio: quo liti factē mimi fabulas agebāt. Si qd̄ legam⁹ in sol. m̄tib⁹ solitos faciē m̄tiare Iouis optumū maxumū sacrificulos: uñ Cicerōi minianus Iup̄. Serui⁹ quoq̄ tradit ad athe

Fabula ixiōnis.

Vi plus quærit q̄ liceat esse minus erit q̄ est. Ixion iḡr coniugium iunonis affectans: illa nubem ornauit in speciem suam: cum qua ixiō coiens centauros genu it: Sicut nihil latina gratiosius ueritate: ita nihil græca falsitate ornati⁹. Deniq̄ ixiōnē dici uoluerē: quasi axionem . αξιων enim græce dignitas dicitur . Dea uero regnorum Iuno est ut pridem diximus. ergo dignitas regnum affectans nubem mere tur . i . similitudinem regni. Regnum . n . illud est: quod perenni ter duraturum est . At uero cui temporis fugitiua uis inuidet: pinnatisq̄ celerrima raptibus momentaneæ fælicitatis figuras poti⁹ q̄ ueritatem ostendens: uentositatis inanem speciem pre sumit . Deniq̄ beatinius augur dicere solitus erat diuersarum urbium honores somnialiter peragi urbicario mimologo: & quamuis utraq̄ nihil agere dixerit: tamen hoc romæ prestare uisus est: q̄ ex parte quidem ueros honores: sed risorios: sed ci

ris ignisui similitudinē solitos triūphantes frontē minfaceo color flāmare. Rubricatū coloru
bricario similem poeta in priapeis inquit. Rubricato furibus minare mutino. Risortos, ridicu
larios: uanos: Irridendos. ni quod censerē cōmodius legeres rixorios: quæ Iunsi columellæ uox ē
pro tumultuariis: In quib⁹ adiscendis rixæ: seditioes: & oīgenus tumultus interuentū. Rixator
gall⁹ appellatus: q̄ quodā ueluti gladiatura in spectaculis cū cōparti decertat. Mimos figenda
penetralibus animi sententia. quid. n. hæc uita est nisi mimica quædā ostentatio. Vbi Nil iubere

tius fugitiuos. Credo. n. quod de theophili philosophi snia le
gerat dicētis. μίμνος βίος. i. mimus uita. Nunc ergo fabulā
repetam⁹. Dromocrides in theogonia scripsit ixiōnem in græ
cia primū regni gloriā affectasse qui sibi centū equites prim⁹
omnium acquisiuit. Vnde & centauri dicti sunt quasi centum
armati. Deniq; centhippi dici debuerē ex quo etiam equis mix
ti pinguntur. Sed ideo centum armati: qui quidem ixiōn puo
tempore celere regnum adeptus: de hinc regno expulsus est.
Vnde & eum ad rotam dannatum dicunt: q̄ omnis rotæ uerti
go: quæ superiora habet modo deiciat. Ergo ostendere hic uo

coctum. absolutum: fir
mū stabile constat: oīa
ridicula. Vanitates oīa
& uanitudines ut Id lu
cretianū libro tertio. d̄
rerum natura bona le
ge fiat. tenētq; pocula
sæpe homies: & inum
brant ora coronis: ex
animo ut dicāt breuis
est hic fruct⁹ homullis
Iā fuerit: neq; p⁹ unq̄
reuocār licebit. Theo
gonia. libro in quo de
deorū origie: serieq; di
sceptat quale uolumē
est hesiodicū. Ixiōnē

Macrobi⁹ libro primo insomniū scriptoris. Illos radis rotarum penderē distictos. qui nihil consi
lio præuidētes: nihil rōne moderātes: nihil uirtutib⁹ explicātes: seq; & act⁹ suos oēs fortunæ pmic
tētes casibus: & fortuitis semper rotant. Cōmenta Inferorū ex hominū sceleribus nata esse scribit
lucretius: Cui⁹ hæc uerba sunt. qui neq; sunt usq; nec possunt esse profecto. Sed met⁹ in uita pæ
nax pro malefactis est insignibus insignis scelerisq; luela Carcer & horribili de saxo tactus eorū
uerbera: Carnifices. robar: pix: agmina: tædæ: Quæ tñ & si absunt. at mens sibi conscia factis pre
metuens adhibet stimulos torretq; flagellis. Gloriam. hoc lucretius sisypho ascribit: nō Ixiōnē
Cōsueuerat rotare parasitos suos heliogabalus: quos amicos Ixiōnē appellabat: Centauri di
ctum ex imensa erga latinatē reuerentia: ut subinde græcis nominibus latinā tribuat etymo
logiam: quod añ fulgentiū factitauit marcus uarro undecūq; doctissimus: ut in fure petulans sit
gelliana obiurgatio: Nō ex inscitia hoc euenerat. Quis. n. uarrōe doctor: sed ut romani eloqui
pomertū proferet. hoc & donatus obseruauit obstrigillate tñ seruso. Cæterū nō a latina dictiōe
centū centaurus ifleētitur. Sed ab hac historia: quæ describit a seruiō libro georgicon tertio. pele
tronū oppidū ē thessalæ ubi primū domādorū equorum usus inuētus est. Nam cū qdā thessalus
ex bob⁹ astro exagritatis satellites ad eos reuocādos ire iussisset: illiq; cursu nō sufficerēt ascēderūt
equos: & eorum uelocitate boues secuti: eos stimulis. ad tecta reuocauerunt. Sed. hi uisi aut cum
trent uelociter: aut cum eorū equi circa flumen peneon potarēt capitibus inclinatis. locū fabulæ
dederūt: ut cētauri esse crederentur q̄ dicti sunt centauri απαστὸν κεντρεῖν τὸ ὄσταν ὄσταν αἰτί
aut dicunt cētaurorū eē fabulā confictā ad exprimendā humanæ uitæ uelocitatē: quia equum
constat esse uelocissimū. Refert aristoteles centauros nusq; fuisse: nō hydrā: nō chimerā nō trage
laphū: nō cynocephalum: & his proxima. Ratio est in facili. Repugnat & dissonat bicorpor hō:
q̄ ignorarēt quæ nam anima: an uerbigrā belluina: an humana inesset: quæ medullit⁹ & p̄son
dæ rimatus lucretius ita Cecinit. Nam neq; centauri fuerunt: neq; tempore in ullo esse queunt
duplici natura: & corpe i uno ex aliēgens mēbris cōpacta potestas. Armati. fortassis q̄ auro pri
sco illo sæculo: & euo rudi arma ibraçteabāt auro: ex auro solido piter fiebāt: uti glauci fuerūt illa
q̄ cū chalcæis menelai pmutauit: un̄ false martialis stupidū uocitat utpote: chalcea donātī chrysea
q̄ dderat latia aductio sit a cētū & auro illo suparmati: quo supfluxerūt priscei ul' co satyrographi
uersu argētī qd erat solis fulgebat i armis. Cēthippi. ul' a nūero cētārio: & hippo hoc ē equo ul'
potius a cētro & equo: stultis. n. boues p̄secuti thessali nom̄ dderē cētauris. stulū boū graci bucē
trō appellāt: qdā e n̄is iscitiores nullā: dcepti māifestario lapsū. ē. n. nulla plinto ad adhesū uōeris
& aratri dimouēdū ferrū accomodat⁹ i sine crassiori hastulæ collocatū: in spēm palmulæ: rēq;
patescēs. Rotā: p̄clutor fabulæ fuit ifinuatio: q̄ rota fuit. orbiculare ligneū supplicium celeri

uertigine cructabili : ab hac deneruatis: & auulsis corporis humani neruis rotabant assidue rotæ
morficatione: & laniena noxi: hoc exemplū humanitatis parū memor hodie galli cū germanis
obseruāt. Tum græci uitiorum oīum genitores uti cōsueuerāt ad fontes excruciatos hoc testate
locupletissime lucto libro tertio de asino aureo. Nec mora cū ritu græciēsi ignis & rota: tū oē fla
gitioꝝ genus inferunt. Quin plutarchus i uita photiōis: Iubebātq̃ iduci rotā īspectate theatro:
& ipos cū flagris: & securibus carnifices expediri. Rotulā hāc luculenter & graphice sub noie tñ
trocleæ: quæ nō multū
forma dissentit: euse
bius libro octauo histo
riæ ecclisiasticæ delini
at his post tergū alti iū
ctis manibus appende
batur: & trocleis distēti
mēbratim diuellebant.

Aliqñ. cū scilicet ab
opifice tornario: uel si
gulino cōcitat. Figul⁹
ille togatorum doctif
simus: cuius roēm figu
linam improbat augu
stinus in septimo de ci
uitate dei horoscopan
tia mūdīq̃ uertiginem
rota percussa pbabat.

Titillantis. motun
culis: pertractantiūcu
lis: & irritantis. Similt
ter titillationes orato
rū achilles marchus tul
lius appellat pruritus:
& pruriosa ueneris in

citānta. hinc fit titillare uerbum: unde lucretius. Titillare magis sensus & q̃ ledere possunt. Non
titillāntum: non titillationem plin⁹: uerq̃ titillatum uocat: ita ferme prodens in undecimo libro
naturalis historiæ. In eadem præcipua hilaritatis sedes: qđ titillatu maxie intelligitur alarū: quas
subit: non alibi tenuiore cute humana: ideo scabendi dulcedine ibi pxima. ob hoc in præliis: gla
diatorūq̃ spectaculū mortē cū risu traiecta p̃cordia attulleit. γαρφαλιζειν græci titillare dicūt.
γαρφαλισμοσ titillatio uocatur itidē. Cinerescētia. poma quacūq̃ fame crudescēte: extimu
lar⁹ tātalus: aut fugiūt: aut re uera puluerescūt fastidiliter: odibili sapore. Esuriat. audi quæ sup
tantalo ex penitis ægyptiis sanctuaris tradiderit philostratus in uita appollonii thyanari: ubi sol
lenter explicat appollonium profectum ad brachmanas diēta acceptaq̃ salute iarchas ex or
dine philosophico primarius ostendit ei statuam tantali programate decoratam: quattuor
cubitorum longitudinis: quæ similis propinanti phisalam porrigebat: in qua humor distilla t in
corruptibilis pottonis phisalam mensura nunquam excedentis. ex hoc tātali poculo bibere sole
bant idici philosophi anteq̃ sopno idulgerēt. & ita iarchas potādī p̃cipiū fecit ex phisala bibēs:
quæ largiter cūctos satiavit iugē humorē fundēs: nō secus ac si ex fonte scaturiret. bibit una cū
philosophis apollonius. ē aut amicitia firmāda cā huiuscēodi cōpotatio apud idos iuēta: q̃ cya
thifatorē: propinatorēq̃ statuūt tātalū: propterea q̃ hic amicissim⁹: māfuerissim⁹q̃ erga hoīes ē
hītus: q̃cūq̃ bibūt ex tātali phisala p̃cipēs piculoꝝ eē oportet. Addit p̃terea poetas esuriētē siriē
tēq̃ fecisse tātalū (qñ ut ait plato cauēdi sūt & discauēdi uates inimici) p̃pterea q̃ nectar diuinū
diulgauerit hoc ē rhetoricū & oratoriū melos: & saui loq̃ntiā faciūdiōsā docuerit mortales: quæ
id aut cōstabat apd paucos. Cæterū uirū iustū: piū: religiosum: & dis acceptissimū fuisse illū itaq̃
pocillatē nectar icessabile statuūt brachmanæ ut significēt de mortalibus bñ meritum: nectar in
iudiciam uatum propalantē. Nō ob aliā cām iducit statius papinius: ut duos tātalos pōere uideat
in historia thæbaidos ita canēs. Tantalus ille parēs: nō qui fugiētibus undis: Imminet: & tacitæ
tenerum capit aera siluæ. Sed pius & magni uehitur conutua tonātis. Tanq̃ ex conutuo tonātis
hoc est ex oratoriæ diuinitate cælitus hausta publicauerit apparatus adipatos: & lauta lauita.

Cōcoqr. strangulat: digerit: demullat: icludit: hic p̃ q̃ scitissime cōcoq̃re odia dicitur quotiēscūq̃

luerunt: q̃ omnis: qui per arma: atq̃ uiolentiam regnum affe
ctant subitæ erectiones: subito elisiones sustineant: sicut rota
quæ stabile non habet aliquando cacumen.

Fabula Tantali.

Tantalum dicunt in lacum inferni depositum: cui fal
lax aqua gulosis labia titillamentis attingit. pōa quoq̃
fugitiuis cinerescētia tactibus desuper facie ten⁹ ap
parent pendula. ergo huic locuples uisus & pauper effectus:
ita se illa unda fallax præbet ut siciat: ita se poma ingerunt ut
esuriat. hanc fabulam petronius breuiter exponit dicens.
Nec bibit inter aquas: nec poma carpit patientia carpit.
Tantalus infælix: quem sua uota premunt.
Diuitis hæc magni facies erit: omnia late.
Qui tenet: & sicco concoquit ore famem:

36
patiendo cōtumeliā pro tpe demissamus. Marchus . Tullius . odia uatini non cōcoxi: sed digessi modo. hāc fabulam macrobius ita ferme ueritati cōcitat i primo i sopnium scipionis. Illos autē epulis ante ora positos excructari famæ & inedia rabelce: quos magis magisq; acgrēdi desiderū cogi p̄sentē copiā n̄ uidere: & i affluētia iopes egestatis mala i ubertate patiunt: nesciētes p̄ta ref p̄cei dū egēt h̄ndis. filr & oratius. Tantalus a labris sitiens fugiētia captat pocula quid rides: mutato nomine de te fabula narrat. his dissimiliter lucretius libro tertio de rerum natura h̄f. Nec

Fabula proserpinæ & endymionis.

LVnam ideo ipsam uoluerunt etiam apud inferos proserpinam: seu q̄ nocte luceat: seu q̄ humilior currat & terris præsit: illo uidelicet pacto: q̄ detrimenta ei⁹ & augmenta: non solum terra: sed & lapides: uel cerebra animantium & quod magis incredibile fit etiā lætamina sentiant: quæ in lunæ clementis eiecta uermiculos parturiunt ortis ipsam etiam dianam nemoribus uolunt simili modo: q̄ arborum & fruticum succo augmenta inculcet. Deniq; clementis lunæ abscisa ligna furfuraceis tinearum terebraminibus fistulescunt Nemoribus quoq; adesse dicitur: quia omnis uenatio plus nocte pascatur: dieq; dormiat. endymionem uero pastorem amas sed dicitur duplo scilicet modo: seu quod primus hominum.

miser impedēs magnū timet acre saxū Tatal⁹ ut fama est cassa formidine torpēs. sed magis in uita diuum met⁹ ut get inanis. Mortales: casūq; timēt: qm̄ cuiq; ferat fors. his proxima scribit in cratulo plato sup̄ tatali noīe. Tatalo quin ēt nomen natura ipsa uidet̄ impositum si uera sunt: quæ circū ferunt: q̄ uiuēt̄ adhuc illi aduersa plurima: & graua contigerunt. Tandēq; patria ei⁹ oīs subuersa est. Desuncto præterea saxū i caput iminet: fors certe durissima: hæc prorsus cum

noīe congruūt. p̄inde si quis noiare talentaton idest infelicitissimū uolisset: sed paulo locutus obscuri⁹ p̄talato tatalū posuisset. Tale utiq; nom̄ fortūa ei⁹ aduersa ip̄o r̄iore gētū p̄buisse uir:

Noctæ. quæ plutoni dicatur: uñ cōgruenter q̄ p̄serpina noctiluca sit fingitur plutonis uxor. nocte p̄cipue tartaro domināte: unde p̄ptius. nocte uagæ ferimur: nox clausas liberat umbras.

Humilior. terris oīum planetarū pximior: & citima terris luce lucet aliena. ob hoc inferā uocant q̄ inferior terris proserpat: et si i superioribus cas̄ altas enarrauerim⁹. Detrimēta dāna lunæ diminutiones: decremēta. Augustinus libro quinto de ciuitate dei. sicut in solaribus accessibus: & decessibus uidemus et ipsius anni tpa uariari: & lunaribus incrementisq; detrimētis augeri & minui quædā genera rerū: sicut echinos & cōchas: & mirabiles æstus oceani. Legerē tñ apud augustinum: & fulgentiū cōsequenter p̄ detrimētis decrementis a decrescēdo. Lucius libro metāorphoseon undecimo: ubi in hanc seriē falsum exemplar entacula. Nec tñ pecunia: & serina: uerū inanima et diuino eius luminis numinisq; nutu uegetari. Ipsa etiam corpora terra cælo mariq; nunc incrementis cōsequenter augeri: nūc decrementis obsequenter iminui. hæc paucula uerba plurifaris errorib⁹ scatebāt: ubi pecunia reposuimus legebat̄ pecūia. ubi Inanima iātam: ubi diuio dño p̄perā substitutum erat. Luna p̄cipue cūcta uariari q̄ nō nouit q̄ diuinorum & caducorum confinitū est plinius hæc fulgentiū uerba cōpositissime scienterq; ut oīa fulcit i secundo naturalis h̄istoriæ. Lætamina. simeta: stercorations: ita uocitata q̄ lætas hoc est pingues terras efficiant.

Furfuracis. Cariosis: uermifosis: duluerulētis ut fursurem & apludam imitentur. Fistulescunt foraminant: p̄tūduntur: plagulis i fistularum similitudinem hiātibus: quod subtilis: & excusius plinius libro decio sexto naturalis h̄istoriæ: exequit̄. infinitū refert lunaris rō: nec nisi a uicesima in trigessimam cædi uolūt. Inter oēs cōuenit utilissime i coitu eius sterni quem diē alii interlunū alii silentis lunæ appellāt Quidā dicūt ut i coitu: & sub terra sit luna: qd̄ fieri nō potest nisi noctu. Ac si cōpetat coitus i nouissimum diem brumæ: illa ætherna sit materies secundo quoq; punico bello scipionis classis. xl. die a securi nauigauit: tñ tempestiuitas et in rapida celritate pollet. Sed qñ in plintū impegimus emacula peminosum eius ex eodē libro codicē. Tiberius idē & in capitolio cōdendo seruauit interlunia. Quæ cæcitas: an potius lectorū negligentia: & despicientia mortalium hermolaum corripuit ut nō p̄sculatus huic locum pensitauerit quid .n. lunæ con capitolio quis hoc fando audiat: Quis autor si nō summus: saltem proletarius unq; temporum

memoriae commendavit tiberis capitolium condidisse: propterea ex uetustis exemplaribus lego in capillo tondendo: quae sinceram & genuinam lectionem probant quae subtexunt. uarro aduersus de fluuiis praecipit obseruandum idem a plenilunio. Sententiam plinianam corroborat uarro in primo de re rustica sic inquit. ego ista est inquit agrasius non solum in ouibus tondendis: sed in meo capillo a patre acceptum seruo: ut decrescente luna tondens caluus fiam. Endymion. plinius libro secundo naturalis historiae. quae singula in ea deprehendit hominum primus endymion: & ob id amore eius captus fama traditus. Non

sum profecto ingrati erga eos: qui labore curaque lucem nobis aperire. latini sunt his endymion: hinc ouidius fac subeant animo latina saxatuo per quocumque de licatulo amasco satyrus endymiona posuit. hic tuus endymion matronae fiet adulter. Apuleius. hic est soror parthia charus endymion: hic caramitus meus: qui diebus ac noctibus illudit aetatula mea. et si per endymionem endosmion uox nihili legeret. Aporia exhalationes: scintillationes: humectae: caenulentae: sordidae: & de sputamenta. Η απωροτα defluxus is exhalationis appellatur. Neutro tamen genere protulit fulgentius. ουχρη. siluius ita latine. Turpe ducit totam somnum consumere noctem. uel puerbiallyter a plauto dictum: qui dormiunt libenter sine lucro quiescunt: Itidem inquit ille: Nocti consilia: nocti meditationes: nocti omnia mandato. libro aeneidos decimo Nympha reuisum aeneam sic alloquitur. uigilas ne deum gens aenea uigila. Seruius in tribus uerba sacrorum. Nam uigiles uestrae certa die ibant ad regem sacrorum: & dicebant uigilas ne

rex: uigila. Interrogauit philosophorum consultius quid nam esset somnus respondit: parua mors. Illo secundario perete quid mors esset: respondit magnus somnus. Censebat thyanus appolloni somnum eum laudari a philosopho: qui genas occuparet: non autem mentem. Atque philosophi nostrates: ne dicam philocopi & taeticuli somnum detestantur: cum urbis & marinis uitulis lethargo atissent: Quorum caput ceruice soluta oscitat externum dissutis undique malis. laudant historici: & filius pariter hanimbalē tanquam somno minime morosum. βουληφορον. Nonnulli: quod ueritati magis adiacet bellerophontem defecit

endymion cursum lunae inuenerit. Vnde & .xxx. annis dormisse dicitur: qui nihil aliud in uita sua nisi huic reptioni studuit: sicut mnaseas in primo libro de europa scribens tradidit: siue pastorem endymionem amasse fertur: quia nocturni roris humor: quem aporia siderum atque ipsi lunae animandis herbarum succis insudant: pastoralibus proferit successibus.

F. P. F. liber. ii. finit.

F. P. F. Mythologiarum liber. iii. Incipit.

Scientiae formidolosa suspectio semper excusandi quaerit suffragia: Quo quicquid ignorantia incursionum mater peccauerit: id ueniae absoluat peritio: quae culpas uestire consueuit. Sed quia nunquam de se male estimat sermo: qui ad amantem iudicem mittitur. Id circo meae simplicitatis negocium tuo domine purissimo commisi iudicio: fretus quia quicquid absurde digestum est. ut non inuidus detrahis: sed ut doctissimus corrigis.

Fabula bellerophontis.

Ræus rex uxorem habuit antiā noie: quae amauit bellerophontem: cui dum ob stupri causam madaisset: ille noluit: quem marito criminata est. Ille eum ad chimeram iter faciendam misit prolocerum suum: Quam bellerophon equo pegaso residens interfecit: qui de gorgonis sanguine natus fuerat. Bellerophonta posuerunt. quasi βουληφοροντα: quod nos latine sapientiae consiliatorem dicimus: sicut homerus ait: ουχρη παριχιου ευδελου βουληφοροντα. i. nec decet tota nocte dormire consiliatorem uirum. Nam & menander similiter in:

Interrogauit philosophorum consultius quid nam esset somnus respondit: parua mors. Illo secundario perete quid mors esset: respondit magnus somnus. Censebat thyanus appolloni somnum eum laudari a philosopho: qui genas occuparet: non autem mentem. Atque philosophi nostrates: ne dicam philocopi & taeticuli somnum detestantur: cum urbis & marinis uitulis lethargo atissent: Quorum caput ceruice soluta oscitat externum dissutis undique malis. laudant historici: & filius pariter hanimbalē tanquam somno minime morosum. βουληφορον. Nonnulli: quod ueritati magis adiacet bellerophontem defecit

disexapoto comædia ita ait. Βουλήφορε υμῶν ἐξ μου προῦ
λαβεσ' ὄρασημ. i. cōsiliarie nostrā de mea præoccupauisti ui
sionem. Nam ut hoc certum sit homerus in fabula eiusde belle
rophontis ita ait: ποιθαλαφροῦ Ταδαιφρονα βελλε
ροφουτην. i. bona cogitantū sapientissimū consiliū. spernit li
bidinem. i. antiā. Anticon. n. græce contrariū dicitur: sicut an
tichristum dicimus: quasi ἀντιου του χριστου. i. contrarius
christo. Vide itaq; cuius uxor antiā dicat' nihilominus præti.
prætos pamphila lingua sordidus dicitur sicut hesiodus in buc
colico ludicro scribit dicens. i. sordidus uuar; bene calcatarum
sanguineo rore. et cuius uxor est libido nisi sordidi? At uero
bellerophon. i. bona consultatio qualem equū sedet nisi pega
sum: quasi pegaseon. i. fontem æternū. Sapientia. n. bonæ con
sultationis æternus fons est. Ideo pennat' quia uniuersam mū
di naturam celeri cogitationū theoria collustrat. Ideo & musa
rum fontem ungula sua rupisse fertur. Sapientia. n. dat musis
fontem. ob hanc rē ēt sanguie gorgoneo nascit'. Gorgon. n. p
terrore ponit'. Ideo & mineruæ pectore fixa est: sicut homerus
in teritiodecimo ait

ergo hic duplex assertio est. Aut. n. terrore finito sapientia na
scitur: sicut de sanguine. i. de morte gorgonis pegalus: quia
stultitia semper est timida: aut initiū sapientiæ timor est: quia
& magistri timore sapientia crescit: & dum quis famā timuerit
sapienter erit. unde & chimerā occidit. Chymera. n. quasi κῦμ ε
ρωτος. i. fluctuatio amoris. Ideo ēt triceps chymera pingitur
quia amoris tres modi sunt. hoc est incipere: perficere: & finire
Dum. n. amor nouiter uenit: ut leo feraliter inuadit: unde &
epicarmus comicus ait. δομαστος ερωσ λεου τεταδινα
μειθαλερος. i. domitor cupido leontæa uirtute presumptior
Nam & uergilius in georgicis tetigit dicens. Catulor; oblita
leæna sæuior errauit campis. At uero capra quæ in medio pin
gitur perfectio libidinis est: illa uidelicet causa: q; huius gene
ris animal sit in libidine ualde procliuū: Vnde uergilius in buc
colicis ait: hediq; petulci. Ideo & satyri cum caprinis cornib;
depinguntur: quia nunq; nouere saturari libidine. At uero q;
dicitur postremum draco illa ratione ponitur: quia post perfe
ctionem uulnus det pænitentia: uenenumq; peccati. erit enim
hic ordo dicendi: quod primum sit in amore inchoare. Secun
dum perficere. Tertium uero pænitere de perfecto uulnere.

bellero: quē necauit q; igno
rat φονην morte uocitari? Disexapoto
expetito grato quasi
bis sex petitus: & expeti
t' Martialis libro quar
to decimo de comædi
cis pueris loquens.
Non erit in turba quis
quā μισουμενος ista.

Sed poterit quisquis
esse disexapothos.
Titul' erat menædreæ
comædia ubi fortassis
comit' hoc noie puer
introducebat. πηγα. hac
leges i sexto iliados.

Antiā. nō adamūsim
descēdet a græco si ue
ritatē spectes: antion
cū. i. scribius. αὐτοιαν
aūt nō silt. Pegaseō.
πηγασ. n. fontē dicit:
uñ & πηγαιος fonta
nus appellat'. αἰωνιοῦ
æthernus. αἰων αυῦ.
Ceterq; hesiod' in theo
gonia dictum putat q;
iuxta πηγᾶσ. i. fontes
oceāi nat' sit. Theo
ria. speculatiōe: cælesti
meditatione: & celerri
ma cōtemplatiōe: dicit'
& theoresis: & theoræa:
a uerbo θεωρεω cōtem
plor: & Indago in theo
reticos meditatiu' siue
ut dici solet contēplati
uus. & theatrū: & hypo
coristicos theatridiū i
repretat' cassiodor' la
tina uoce uisoriū Me
theora inscripsit librū
aristoteles de cælestib;
speculationibus. Pæ
nitere similis ē illa pha
uorini fauorabiliter: &
plausibiliter accipiēda
sentētia si qd per uolu
ptatē feceris abit uolu
ptas remanet dolor: si
demū qd per dolorem
honorificū: abit dolor
remanet uoluptas. De
mosthenes cognouit.

idē cum thaydis spreto cōcubitu ifit. hoc pāstere tanti non emo. Laudabiliter ille: q̄ meretricis decretū eē finē uoluptatis iqt. Partiliter. particulatī: p̄ partes: uox q̄ firmicus scater: sicuti ab eodem platice p̄ generatim: & late pontē. Serram ouidius libro octauo metamorphaseon. ille ē medio spīnas ī pisce notatas. Traxit ī exēplū: ferroq; icidit acuto p̄petuos dētes: & ferrā repperit usum. Ita reperta ferra est: ita manauit bentiuolea domus īsigne ferrulatū: qd̄ bononiēses oēs uno ore cōspirāter collaudāt: admirant̄ honorāt: & ob rei publicae regimē honorifice & p̄pe cālesti cōsilio sp̄ a p̄e tuo

Ioāne non sine honoris: p̄afatiōe nominādo administratum cordibus: oīum radicibus actis fixū ē penitus: ut p̄ patriae dicatur & dici bononienses: aequē uelint: ac debeāt plini⁹ libro septimo naturalī historiae ferrā dādalū excogitasse censet ut ī uobis grādia si magnis assimilare licet: ut illa: & dādalū: iurā hāre ditario: cesserit acūmē Qui chāedrys ē herba quae: latine trixago dicitur. Aliqui etiā chameroopen: alii teu rīā appellauere. Folia habet magnitudie mētae colore & diuisura querc⁹. Alii ferratā & ab ea ferrā iuentā eē dixere flore pene purpureo.

Cursor diarius qui die

ī diem currit Imero dromos appellat. est apud p̄sas cohors quaedam cursorū huiusmodi: Intercurrendū de lasatus cursorū unus litteras secundo tradit. Ille tertio: & ita p̄ manus celeratim defferūtur: quae forte nūciari expediat. hāc succisiuā, cursilitatē p̄sa angareon appellat. Cōthyroletas. Dicitio semi grāca: & semilatina: significans cōuenatores posses & scribere cōthyroletas. hoc ē cōmilitones ī affigēdis: & transfigēdis hoc ē feriēdis feris: & letoron exitū uocatibus grācis: unī ī thracia p̄tibus ex autoritate pliniana libro undecimo iuxta olinthū locus ē paruus: ī quo scarabe⁹ exanimat: ob hoc cantharolethr⁹ appellatus. ΘΗΡΕΥΩ uenor. ΘΗΡΑΤΗΘ uenator. ΘΗΡΑ uenatio. ΘΗΡ fera: Vñ p̄perā neoteri medici putāt thiriaca deduci: cū uerbū flectat a thyro serpente: cuius carnes subcultratae assulose thiriaca p̄stantiorē faciēt: Thyrus nō dicitio grāca sed aegyptia: latine ut pa dicit: q̄ ex p̄suasione deterrima uulgi ī partu disrūpi credatur: & ut parere fatu p̄rem ulciscente: cuius caput ore subātis insertū p̄a coitus dulcedie amputat uīpa. Vñ Nicāos. uīpa scaua caput latali dente mariti.

Mordicus abscondit: sed nata e semine proles.

Viscera consummit matris: stratamq; relinquit.

Sic patris Interitum sub primo ulciscitur ortu.

philostratū ī uita apollonii tyanaei falsum hoc totū putat: dicens uiperam uisam lingua filios lambentē: ut id probabile sit euripidis carmen: parentū filii sunt aīa imo oīum aīalium inqt. pulchra de uiperā cōgressu: & uenēt iternectiuo uomitu exputo ut sit securior cōgressus referunt ab ambrosio ī hexamero. Mittens repudiū dicens ualer: renūcians: metaphora e cā deuortiali deflexa ī q̄ mitebant libelli repudiū: q̄ ob aliqd ī signe nobileq; dicitā renūciabat uxorio uiculo a repu

Fabula perdicis :

Semper delicata consuetudo laborioso fert prauidium operi: & mollitur educatu: dum quod non optat euenerit penitentiam creat. Melius est. n. laborare pertuliter securius edoceri: q̄ ex necessitate ueniente repentaliter perterrerī. perdicem ferūt uenatorem esse: qui quidem matris amore correptus. dum utrinq; & imodesta libido ferueret: & uerecundia noui facinoris reluctaretur: consumpt⁹: atq; ad extremam labem deductus esse dicitur. prim⁹ etiam ferram inuenit: sicut uergilius ait: Nam primi cuneis scindebant fissile lignum. Sed ut fenestella martialis scribit. hic primum uenator fuit. Cui cum ferme caedis cruenta uastatio: & solitudinē uagabunda errando cursilitas displiceret. plusq; etiam uidens conthyroletas suos. i. acleonem: adomin. hippolitum miserandae necis functos interitu artis pristinae affectui mittens repudiū agriculturā affectat⁹ est. ob quā rē m̄rem quasi terrā oīum genetricē amasse dī. Quo labor cōsumpt⁹: et ad maciē puenisse fert. & q̄a cūctis uenatorib⁹ de pristinae artis obprobrio detra

dio sit repudiosus. plautus in persa. metuo ne Istaec res repudiosas faciat nuptias. Serram qua
semper exedit: serrulato: denticulatoq; morfu ligna deducens in peripfema: minutiq; minutilli
ma: congruenter assimilatae huc inuidetia exedens omnia: & morfu plurifaria dentiente currupens
obiter emenda pompeii codicem in quo sic leges. Sacra praeliari dicit cum assidue accedit: recedi
turq; neq; ullo committitur tempore. Tu obelo fodica nihili uoce sacra & substitue ferra. Curio
fitas. hanc damnasse iudeos in probatulo est ex augustini: & aliorum sententia: hanc male habuisse

hebat serram quasi maliloquium dicitur repperisse. Matrem
etiam polycasten habuit: quasi polycarpen: quod nos latine
multifrutam dicimus idest terram.

Fabula aceteonis.

Curiositas semper periculorum germana: detrimeta
suis amatoribus nouit parturire quam gaudia. Aceteon de
niq; uenator dianam lauante uidisse dicitur: qui in
ceruum conuersus a canibus suis non agnitus eorum morsibus
deuoratus est. Anasimenes: qui de picturis antiquis disleruit in
libro. ii. ait uenationem aceteonem dilexisse: qui cum ad maturam
peruenisset aetatem desideratis uenationum periculis. i. quasi
nudam artis suae rationem uidens timidus factus est: unde &
cor cerui habere dicitur: unde & homerus ait οἰσὸ βαρεὸς κῦρῶς

luctu apuleiu obiecta
menta ei9 edocent In
apuleiano uerbo ex li
minari pagina. Non ego
curiosum: sed q uelim
scire uel cuncta uel cer
te plurima: qda Curio
ne pro buccinatore in
telligunt. Caeteru hac
expositio sit licet hois
no gregari: sed fere in
lis nris antesignant: &
primipilatis n sat facit
ad gentu. Non. n. aristo
dem9 ille faciebat pluri
mi ut rem: oibus thessa
lis notissima huius & al
teri9 pracontio dispale
sceret. estq; nimis asc
ta: & morosa expositio
Non. n. quemadmodu
graphice & edocenter
plini9: caecili9 ait min9
no seruat modu: qui in
fra re: q qui supra. pra

fabimur in presentia apuleiu similia ferme plauti esse: & coniectaneos eloqui asiatici ambos esse
q maxime. platinu in aulularia carm est his uerbis. Volo ex te scire quid sit agnus curio: ubi mar
cellus no infra classem autor nec plectarius dixit curione pro curioso susceptu. Dices apuleium
tanq singulare no usurpasse. Liquido certu ostenda eode tm usum in floridis in hac ferme uerba
Num unguibus inuener: uel agnu icuriosum uel leporu meticulosum. exquisitam tanta pensitant
no ab re uisum est aberrare: & ut augustini uerbo utar exorbitare a priori sensu. Ait igitur non
ego curio sum: hoc est curiosus: Sed disciplinae studiosus. Nam curiositas famosa est & reprehen
sibilis. Affectatio discendi non famosa e & αγαθη δεπι ο no monstrabilis. sed amanda. Scitum. n.
apophthegma est: & bracteata sententia platonis in euthydemo. Neq; n. inquit turpe est: neq;
abhorrendu o clinta consequenda sapientiae gratia seruire cuilibet: & honestis obsequiis unicitq;
more gerere. haeten9 plato. porro cu dicturientu inuitet aristodemu: aitq; se uelle oia scire: no
ob hoc colliges illu se curiosum nuncupare. psychen eleuat ut curiosam: sese tradit in undeci
mo: qui extert hoiem curiositate nouerca. Illud huc rei no dissonu estote sapientes ad saturita
tem. Scita catonis. sententia nemo curiosus qn maleuolus. Luctan9 libro secundo de ueris narra
tionib9 ait aristide cognomento iustum statuisse ut daret penas curiositatis ad hanc sententiam
philostratus libro. vii. noli de consiliis deor9 esse curiosus. Curiositate uellicans donatus in ecyra
ait. Artificiose se dicit audire nolle: ut tactura credat si audierit. Curiositas signu loquacitatis.
sic orati9. percunctatoru fugito nam garrulus idem. In ecyra quoq; introducitur seru9 curiosus & pi
ger. In ceruu. cornutu quosda autumasse natu aceteone & cippu plinius autor est. un fabula or
ta. In historis roanis. & praeter ouidiu leges tradit a ualerio maximo subito cornua cippo enata
ei regnu portedetia: pliniana uerba sunt haec. Aceteone & cippu in historia roana fabulosos: eor
Mosen itide cornutum fuisse sacra lra testant: et si nonnulli ad mysticu cerebrum referat. Nuda.
expollata depeculata: & oibus bonis ai: & fortuna uacua. οἰσὸ βαρεὸς. hoc carm est in Iliados
prima rapsodia. quod exhibat & explodit plato: tanq dis. & heroibus hac minime conueniant.

Solutio uiri disolutio: corruptio utilitatis & animi: ex penita doctrina potuit intelligere soluti-
 tionem sermone: sequestratione: sequestratione a uero. Is .n. dicit a uero soluti: q fluxuris: & nequitiis
 inseruit nil uirile: nil caeleste: diuinumq; recogitat. Apuleii sunt haec uerba libro primo de asino
 aureo. Ia haec qdē uocis imutatio sciētia desultoriae stilo: quem accensim⁹ respōdet. hic sensus est
 meis uerbis nouis & nō romanis: quae nō solutus es a cicerōe audire pōtes agnoscere me esse exo-
 ticum: & hoc meum dicendi genus nuper a me excogitatum rīdet. i. consonat: & concors est cū

stilo hoc ē materia sciē-
 desultoriae .i. grāce: q;
 ex attide in latiū trāsili-
 uit: quem stilū dicendi
 nos accēsimus. i. auspi-
 cari sumus: & culus stilū
 affectari & lepidi: ego
 primus excogitator &
 inuentor fui. Quidam
 codices habēt acefim⁹.
 i. ad quem accessum feci-
 mus: quonā scilicet ex
 latio deueri in grāciā
 Desultorii equi uocant
 ex quibus homines per
 agilitatē corpis desilite-
 bāt: & i altos rēctes trā-
 sultabāt: q & ipi desula-
 tores dnr. pōpeius parti-
 bus equis. i. duobus ro-
 mani utebant in plio:
 ut sudante altero tran-
 sirent i siccū. paratum
 aēs appellabat id: quod
 equib⁹ duplex probitis
 equis dabat. In exposi-
 tiōe desultorum equo-
 rum georgius merula
 affantias meras effutuit
 sniamq; capularis se-
 nex bimā protulit. Nam ita expōit. Desultorii sunt equi: q; currūt ad brauitū: & si casiodorum ha-
 beat autorē: quē ex omni pre nō probo. Sed ut ad propōitū regrediamur scia ab apulei odesul-
 tortia dicit: quia quemadmodū desultores trāsiliūt ex equo fesso i rēctē pariter apuleius ex lingua
 & scia grāca trāsiliūt i romanam. ego platoncum apuleiū iuxtim platoni scripsisse cōtenderim
 plato. n. per uniuersalem sniam usurpat grāciū prouerbū hoc απο ουου πεσειν hoc ē ab aino
 cadere. Dicunt. n. ut pssius intelligas ab asino cadere: qui relictiis uoluptatibus: & iquinamētis qui-
 buslibet uoluptificis & belluinis ad meliorem mētē regrediunt. Necine praterit iterpretes plato-
 nicos deceptos esse q; accentūcula: uocationeq; nō obseruata a mente cadere sint iterpretati
 cum legerit απο ουου πεσειν. Ut scientiam desultoriae Iucius appellet illam historiam de asino: in
 qua legit quemadmodum in asinum hoc est uoluptates oīs uerius tandem abdicatis illis: & abiu-
 ratis ad hominem hoc est uirtutum refertissimam uirilitatē: cadens ab asino hoc ē. a uoluptate:
 reuenerit. Tum sacri scriptores: quod huic rei cōpetit: asserunt oēs humanas uoluptates: & asina-
 les ostendere uolentem calcasse: & suppeditasse christū asinum equitasse: abiectissimū animal: &
 postremissimum quales uoluptates esse cōsueuerūt. Quoscunq; .n. significare uolebant eruditi i
 belluinā uoluptatem incidisse: imo uer⁹ impēgisse: i belluas comitatos sīngebāt: ut post insinū
 numerū liquet in gryllo: i suem alterato: uñ grunnitū suis: rem nihil: dixit ab hoc aristophanes.
 ουδαγρυ. et si sint nōnulli: q; το γρυ. p presēgmītib⁹ unguū capiāt re nulli⁹ pti: quale plauto
 p uerbū: nō empitē titiullitio: cic⁹ affrānti: plauti nauici multis p culioca hoc ē nucū nucamto
 & putāine. Grēcū puerbū hoc ē απο ουου κατ απεσων. Ηπασοιμα Τετσκα επι τον μαεσο

ομματα εχω καρδ' υιδε ελαφοιο .i. ebriose oculos ca-
 nis habens & cor cerui. Sed dum periculum uenandi fugeret:
 affectum tamen canum nō dimisit: quos inaniter pascendo pe-
 ne omnem substantiam perdidit ob hanc rem a canib⁹ suis de-
 uoratus dicitur esse.

Fabula hero & leandri:

Mor cum periculo saepe concordat: & dum ad illud
 solum natat quod diligit: nunq; uidet: quod expedit
 ερωσ. n. grāce amor dicitur. Leandron uero dici uo-
 luerunt quasi λεισ' ιμαδωμ. i. uirorum solutionem. Solutio.
 n. uiri amorem parturit. Sed natat nocte. i. obscuro tempore
 tentat pericula. hero quoq; in amoris similitudine fingit lucer-
 nam ferre: & quid aliud amor nisi flammam fert: & desideranti
 periculosam uiam ostendit. Cito tamen extinguitur: quia iu-
 uenilis amor non diu perdurat: deniq; nudus natat: illa uideli-
 cet causa: q; suos affectatores amor: & nudare nouerit: & peri-
 culis sicut in mari iactare. Nam extincta lucerna utriusq; mors
 est procurata maritima: hoc in euidenti significans q; in utroq;
 sexu uapore atatis extincto libido commoritur. in mari uero

Nam ita expōit. Desultorii sunt equi: q; currūt ad brauitū: & si casiodorum ha-
 beat autorē: quē ex omni pre nō probo. Sed ut ad propōitū regrediamur scia ab apulei odesul-
 tortia dicit: quia quemadmodū desultores trāsiliūt ex equo fesso i rēctē pariter apuleius ex lingua
 & scia grāca trāsiliūt i romanam. ego platoncum apuleiū iuxtim platoni scripsisse cōtenderim
 plato. n. per uniuersalem sniam usurpat grāciū prouerbū hoc απο ουου πεσειν hoc ē ab aino
 cadere. Dicunt. n. ut pssius intelligas ab asino cadere: qui relictiis uoluptatibus: & iquinamētis qui-
 buslibet uoluptificis & belluinis ad meliorem mētē regrediunt. Necine praterit iterpretes plato-
 nicos deceptos esse q; accentūcula: uocationeq; nō obseruata a mente cadere sint iterpretati
 cum legerit απο ουου πεσειν. Ut scientiam desultoriae Iucius appellet illam historiam de asino: in
 qua legit quemadmodum in asinum hoc est uoluptates oīs uerius tandem abdicatis illis: & abiu-
 ratis ad hominem hoc est uirtutum refertissimam uirilitatē: cadens ab asino hoc ē. a uoluptate:
 reuenerit. Tum sacri scriptores: quod huic rei cōpetit: asserunt oēs humanas uoluptates: & asina-
 les ostendere uolentem calcasse: & suppeditasse christū asinum equitasse: abiectissimū animal: &
 postremissimum quales uoluptates esse cōsueuerūt. Quoscunq; .n. significare uolebant eruditi i
 belluinā uoluptatem incidisse: imo uer⁹ impēgisse: i belluas comitatos sīngebāt: ut post insinū
 numerū liquet in gryllo: i suem alterato: uñ grunnitū suis: rem nihil: dixit ab hoc aristophanes.
 ουδαγρυ. et si sint nōnulli: q; το γρυ. p presēgmītib⁹ unguū capiāt re nulli⁹ pti: quale plauto
 p uerbū: nō empitē titiullitio: cic⁹ affrānti: plauti nauici multis p culioca hoc ē nucū nucamto
 & putāine. Grēcū puerbū hoc ē απο ουου κατ απεσων. Ηπασοιμα Τετσκα επι τον μαεσο

ἄσιν καὶ ἀδύνατον. ab asino decidens Inquit dicitur in maxima: & impossibilia: hoc sensu. qui cunq; dicitur sic cecidisse ab asino intelligitur a maximis Infortunis: & a uoluptatibus: a quibus cecidisse uidetur p̄ne impossibile. Vternositas. sensus hic omnis calorata iuuetutis ardor: aduentente ueterno senectutis algescit. ætas enim & diutinum tempus amorem extenuat & debilitant. Reponeret. Sensus est. græcia dæmonibus adicta: & emancipata dum cupit matrem deum placere: fingit illam amatricem: qui amor illam dehonestauit. & bene cecidit: nec lex ulla

mortui ferunt: uelut in humore frigida senectutis. omniss. n. calorata iuuentutis igniculus tepida ueternositatis algescit in senio.

Fabula Berecynthiæ & attis.

Recepta græcia credulitate dæmonum potiusquam deorum nunquam deteri? suis dis reponeret quam ut eorum matrem ueternosam anum non solum puerilem amatu quantum etiam fingerent zelotipam. Tantum. n. zeli succensa anus inuidiosa flagrauit: quæ nec suis utilitatib? furiosa pepcit: ut unde fructu sperabat libidinis: illud ueterna succideret meretrix. Et quamuis apud muliebres animos libido obtineat regnum: tamen etiam inuicta libidine zelus obtinet dominatum. berecynthia enim mater deorum attin puerum formosissimum amasse dicitur quem zelo succensa castrando semina sculum fecit. Quid ergo sibi in his græcia sentire uoluerit edicamus. Berecynthiam dici uoluerit quasi mortuam dominam. Ideo matrem deorum quod deos nuncupari per superbiam uoluerit. Ideo eos in olympo habitantes quasi excelsos & superbos: Ideo & dæmonas nuncupant secundum homerum: qui dicit meta dæmona fallus idest cum deos alios. $\delta\eta\mu\omicron\sigma$ enim græce populus dicitur: is dicitur unus: & quia populos subdere cupiebant: & soli super populos esse: dæmones dicti

data: sibi soli ex detestatione reseruans amores adulescētuli. Semina sculum excedunt. n. sexum uirilem eunuchi: & pene emasculantur: ut i famineam naturam cadant: unde illis uox stridula: māmēnæ pendulæ: mustellinus color: facies lentiginosa: inuestieps pedes ipodagrosi: & si ceseat apollonius thyanus in amorem succendi quoq; eunuchos. $\pi\alpha\nu\kappa\omicron\rho\pi\iota\omicron\sigma$. pancarpia autore festo uocant coronæ ex uario genere florum factæ plectiles plauto in bacchidibus seruia seruioserta omnibus a corollis ut plinius inquit corollaria uocant: auctaria: Stephanoplocos corollas plectens: & implicans. $\alpha\kappa\tau\omega\nu$. $\eta\alpha\kappa\tau\eta$ græce littus appellatur: uox latinitate donata: ut maro in bulccolico ludicro actæum aracynthum uocet: & ovidius in. ii. metamorphoseon. acteo facta de uimine cista. $\chi\rho\upsilon\sigma\alpha\lambda\omicron\sigma$. Item plautinus seruus est: & comædicus chrysalus in bacchidibus: ab auro deductum nomen unde locus inoleuit apud plautum. opus est chrysochrysale: de quo nomine & alter locus emanauit. Timeo ne ex chrysalosiam crucifalul.

iustior: ut in illusorium dæmonem: qui sub ci beles effigie colitur impudicitiam obiectaret ut qui impudicos redderet mortales & impuros: is impudicus fingatur: & impurus. & interpretare reponeret redderet hoc est par pari redderet: retribuere: unde plauto reponere pecuniam satyro quoq; in eadem significatione reponere ponitur. Amatu. amatione: quæ pueriliter insanabat in pueriles amores. Zelotipam zelantem amorem sui pueri: quouis zeli rabie percuta caramidauit illu & detestauit. Dat augusti nuptio dis etnithicorū: ut pote qui uxores suas zelarent. est. n. zelus timor sa dulus ne amata corculum tuum a te ad alium nuperum: & ad uetitū amatorem mentem adplicet. Utilitatibus. uerendis: quæ timens: & fatagens ne in altam temeraret amputant: nulla utilitatis ueneræ cōtemplatione.

Veterna callida: cor

Abscindit. Talis est plautina sententia: qui e nuce nucleum esse uult frangit nucem. eadem Claudi-
diani quoque sententia paritas. non quisque fruitur ueris odoribus: hybleos latebris nec spoliat
fauos si fronti caueat si timeat rubos. armant spina rosas mella tegunt apes. Leonum currus.
Accuratius in secundo de rege natura lucreti causas oēs explicauit cibelis his luculentis carminibus.
Hanc ueteres gratum docti cecinere poeta.

Sedibus in curru biugos agitare leones:

Aeris in spatio magna
pendere docentes

Tellurem: neque posse
in terra sistere terram.

Adiungere feras quia
quamuis effera proles.

Officis debet molliri
uicta parentum.

Muralique caput sum-
mum cinxere corona.

Extimis munita locis quae
sustinet urbes.

Quo nunc insigni per
magnas predita terras

Horripite fertur diuinae
matris imago.

Hanc uariae gentes an-
tiquo more sacrorum.

Idaeam uocitant matrem
phrygiaeque cateruas.

Dant comites. quia pri-
mum ex illis finibus

edunt.

Per terrarum orbem fru-
ges capisse creati.

Gallos attribuunt quia
numen qui utolarint.

Matris: & ingrati genito-
ribus inuenti sunt.

Significat uolunt indi-
gnose esse putandos.

Uiam progeniem qui
in uitas luminis edant

Potentia quid si legas
impotentia pro tyranni

de ex his.

Cōsideras que subse-
cuntur lego conuicias

Detrahit. n. thersites
agamemnoni his uer-
bis in secundo. Iliados

sunt. Ideo & apud romanos indigetes. Ergo berecynthian mo-
tib' praesle dixerunt bernicynthos. Cynthos. n. attica lingua

flos nuncupatur: unde & Iacynthus dicitur quasi ἰοκίμθος:

quod nos latine solus flos dicimus quasi omnibus perfectior.

Nam & epicarm' ita ait παμκαρπίος ἀφάμοσ καὶ περὶ

ακτῶν προβαττῆν χρυσάλοσ. i. florigera corona: atque e-

littoribus procedit chrysalus. Itaque florem quamuis quilibet

amet tamen abscindit: ut berecynthia in attin fecit. Athis. n.

græce flos dicitur ut solides atticus in libro theologumenon:

quem appellauit scribit matrem deum in modum potentiae uo-

luit poni: unde cibeles dicitur quasi cidos baleon. i. gloriae fir-

mitas: unde & homerus ait .i. cui Iupi-

ter gloriam donauerat: ergo ideo turrata pingitur quae omnis po-

tentiae elatio sit in capite. Ideo leonum curru praesidens quia

omnis potentia regno ornata sit. Scaeptrum etiam fert quae om-

nis potentia uicina regno sit. ob hanc rem etiam mater deum

dicta est illud nihilominus ostendere uolentes: quae siue indige-

tes: siue di: siue daemones apud antiquos a diuitiis dicti sunt. er-

go potentia diuitem: mater est: unde & homerus agamemno-

nem considerans ait. ἀτρεδὴ θεοδὲ αὐτεπιμεμφεία

ἠδὲ χαλιξείσ. Nec non etiam euripides consimilans tantalu-

ioi in tragedia electre ait.

.i. beatus ille nec inuideo fortunas eius io-

uis aequalis: ut dicitur tantalus. ergo potentiae gloria semper

& amore torretur: & liuore torquetur: Citoque abscindit quod

diligit: dum tamen amputet illud: quae odit Denique omnis nunc usque

potentia nescit circa suos diuturnum seruare affectum: & quod

amauerit cito: aut zelando amputat: aut fastidiendo horrescit

& attin dici uoluerunt quasi ἔθος. ἔθος enim graece consue-

tudo dicitur. ergo quouscunque amor sit: potentibus stabilis esse

non nouit.

Metamorphoseon transmutationum sic. n. melius dicitur quam metamorphoseos. Lucianum amulabundus luctus duobus nominibus librum suum attulavit: metamorphoseon scilicet: & de asino aureo. sic appellatum quod mutatio in asinales induit ex homine narrat. μορφεω significat formo. morphosis formatio unum morpheus similator somni deus. meta tras latina ex aureo: tereti: cohibili. florido loquendi filo de asino aureo inscripsit: quod aurea fabulae concludunt plinius caecilius. assem para: auream fabulam audi: Amore. subintellige tam: quae figura loquendi graecis usurpatur: & plauto quoque non semel Magnificus. magna loquens &. Iactantulus tanquam omnia tangeret sagittulae uedine quae cumque destinasset. Non aliter a priscis usitatum hoc uerbum quam ut pro uanitate omnia sibi metascisciente poneretur. Tibulli sufficit exemplum. Magnifice mihi magna loquuto excutunt clausae fortia uerba fores μεγαλιτωρ hic graece uocatur: Cum honorificus: hoc est: quem falsi uerae significatiue passim: magnificum uocant graece se iuncte μεγαλοπρεπης dicitur: & perclaritas: munificentiaque μεγαλοπρεπια dicitur: quae in hoc significato: et si refragante francisco philelpho magnificencia uocatur Denunciatio: oraculo praemonente milesio his uerbis.

Fabula psiches & cupidinis.

Puleius in libris metamorphoseon hanc fabulam planissime designauit: dicens esse in quadam ciuitate regem & reginam: habere tres filias: duas natu maiores esse temperata specie: Iuniorē non tam magnificae esse figurae qui crederetur uenus esse terrestris. Denique duabus maioribus quae erant temperata specie connubio uenere: illam uero ueluti deam non quisquam amare ausus: quae uenerari pronus: atque hostiis sibi met deprecari. Contaminata ergo honoris maiestate Venus succensa inuidia cupidinem petit: ut in contumacem formam seueriter uindicaret. Ille ad matris ultionem aduentum uisam puellam adamauit. pena. n. in affectu conuersa est: & ut magnificus iaculator ipse se suo telo percussit. Itaque apollinis denunciatione iubetur puella in montis cacumine sola dimitti uelut feralibus deducta exequiis pennato serpenti sponso destinari. perfecto namque choragio puella per montis decliua zephyri flantis leni uectura delapsa in quadam domum auream rapitur: quae pretiosa sine pretio: sola consideratione laude deficiente poterat existimari. Ibi quoque uocibus tantummodo seruentibus ignota: atque mansionario utebatur coniugio. Nocte enim adueniens maritus ueneris praeliis obscure peractis: ut

Montis in excelsi scopulo desiste puellam.
Ornatam mundo sinereti thalami.

Nec speres generum mortali stirpe creatum:
Sed saeuum atque ferum: ut pereumque malum.
Quod pinis uolitans super aethera cuncta fatigat:
Flammaque & ferro singula debilitat.
Quem tremat ipse Iouis: quo numina terrificantur
Fluminaque horrescunt & stygiae tenebrae.

Sine pretio. quae nullo pretio emptae: & distractae sed aduentitiae corruscabat omnia. Lucius eadem pene eni muero pauimenta ipsa lapide pretioso caesim diminuto in uaria picturae genera discriminant uarteganter: Iam ceterae partes longe lateque dispositae domus sine pretio pretiosae. Mansionario. montario: furtiuo: subreptitio: quae propriis discrimina & partes cum coniugis mansione persistebat.

Inuise. ignobiliter: in cognite. luctus post optimas dapes: quidam introcessit: & cātauit inuisus.
Vocale. zephyrus. n. & animæ hoc est auræ mitiores: & uoculæ dulciloquæ psyche subseruie
bant. Dominiū. imperabat. n. zephyro. psyche. Cōmentum. lego cōmertū. Noctu. n. tātū
num cupido cum puella congregiebatur. Lucifuga. cupido clancularius: & furtiuus: q̄ solis ra
dios: & lucidiora coruscamina fugebat. Obumbravit. obscuravit ut obseruare non posset.

Desputamēto. Ignisalto: descintillatione: uomitu: eiectione. luctus. lucerna illa siue perfidia
pestima: siue iudicia no
xia: siue quod tale cor
pus cōringere: & quasi
basiaf & ipsa gestiebat
euomuit de summa lu
minis sui stillam seruen
tis olei super humerū
dei dextrum. Saturā
tius. nomen auctoris: q̄
forsan ante luctum fa
bulam hāc fusius poste
ritati cōmendauit: pos
ses & inducere: & delef
copulatiuam particu
lam & ad apuleium re
ferre: qui saturantius:
plenus: & ubertus hāc
huiusmodi perscripsit.

Dysereftia: interpre
tari potes difficile liti
gium: unde δυσερστια
rigiosus: dyseristos est
quo difficulter alterca
mur. si scribis dyserosti
an interpretare amādi
difficultatem: ut aristo
phantes eo libello com
prehenderit difficiles:
erumnosas: & calami
tosas amatonnes quali
periculo: & erumna ad
fecta est: & conflictata
psyche. Circuito: hie
mo euagatione.

inuise uespertinus aduenerat: ita crepusculo incognitus etiam
discedebat. habuit ergo uocale seruitium: uentosum dominiū
nocturnum commentum: ignotum coniugium. Sed ad huius
mortem deflendam sorores adueniunt: montisq̄ conscenso ca
cumine germanum lugubri uoce flagitabant uocabulum: & q̄
uis ille coniunx lucifuga sororios ei comminando uetaret aspe
ctus: tamen consanguineæ charitatis inuincibilis ardor marita
le obumbravit imperium. Zephyri ergo flagrātis auræ anhe
lante uectura ad semet sororios perducit affectus: earumq̄ ue
nenosis consiliis de mariti forma quærenda consentiens curio
sitate suæ salutis nouercam arripuit: & facillimam credulita
tem: quæ semper deceptionum mater est. postposito cautelæ
suffragio arripuit deniq̄ credens sororibus se marito serpenti
coniunctam: uelut bestiam interfectura nouaculam sub pului
nari abscondit: lucernamq̄ modio contegit. Cūq̄ altum sopo
rem maritus extenderet: illa ferro armata lucernæq̄ modio cu
stodita eruta: cupidine cognito dum immodesto amoris torre
tur affectu scintillantem olei desputamēto maritum succendit
Fugiensq̄ cupido multa super curiositate puellæ increpitans
domo extorem ac profugam dereliquit. Tandem multis iacta
ta uenenis persecutionibus postea ioue petente in coniugio
cupidinem accepit. Poteram quidem totius fabulæ ordinem
hoc libello percurrere: qualiter & ad infernum descenderit. &
ex stygiis aquis undam delibauerit: & solis armenta uellere spo
liauerit: & seminum germina confusa discreuerit: & de proser
pinæ pulcritudine particulam moritura præsumpserit. Sed
quia hāc saturantius & apuleius pene duorum continentia li
broq̄ tantam falsitatum congeriem enarrauerit: & aristophan
tes athene² in libris: qui dysereftia nuncupātur hanc fabulam
enormi uerborū circuitu discere cupientibus prodit: ob hanc

35
Ultrametantem. compacta scitissime dictio q̄ ultro metitur: orditur: deliberat nullo cogente: sponte se mouens: & ad uirtutes quemadmodum ad uirtia per se reclusi liberum hoc arbitrium. uiuendi ex animo nullis legibus alienis adacto græci uocant autonoman: cum quis nullius addictus iurare in uerba magistri cogitur. hominem nullis legibus preterq̄ propriis emancipatum græci uocant autonomon. Dorem omnium præclarissimam liberum arbitrium uocat augustinus in libro de anima: qua mortales honestati angelis antistare credunt. $\Psi\chi\eta$ Arbitror illos

rem superuacuum duximus ab aliis digesta nostris inserere libris: ne nostra opera aut propriis exularemus officiis: aut alienis adiceremus negociis. Sed dum his: qui fabulam legent in nostra hæc transeat sciturus quod sibi illorum falsitas sentire uoluerit. Ciuitatem posuerunt quasi in modum mundi: in qua regem & regiam uelut deum & materiam posuerunt: quibus tres addunt carnem: ultrametantem: quam libertatem arbitrii dicimus: & animam. $\Psi\psi\chi\eta$. n. græce anima dicitur: quam ideo iuniorum uoluerunt: q̄ corpori iam facto postea inclitam esse dicebant. hanc igitur ideo pulcriorem q̄ & a libertate superior: & a carne nobilior. huic inuidet uenus quasi libido: ad quam perdendam cupidinem mittit. Sed quia cupiditas est boni & mali cupiditas animam diligit: & ei uelut in coniunctionem miscetur quam persuadet ne suam faciem uideat idest cupiditatis delectamenta discat: unde & adam quamuis uideat nudum se non uidet donec de concupiscentiæ arbore comedit: Ne uelut suis sororibus idest carni & libertati de suæ formæ curiositate perdiscenda consentiat: Sed illarum compulsamento per cetera lucernam de submodio eiecit idest desiderii flammam in pectore absconsam depallat: uisam taliter dulcem amat: ac diligit

omnium optima: & sapientissima generis. subseruit hæc deo: & præsto est ad omnia inuenta. eius. A libertate. propter libertatem: quam accepit: & autonoman ut uirtus reluctari possit ex animo. animam plato uocat $\alpha\upsilon\tau\omicron\kappa\iota\nu\eta\tau\omicron\nu$ q̄ libere ad quæq̄ per se moueatur. ita tamen ut nollet eam inter illa numerari: quæ ex se quidem uidentur moueri: sed a causa: quæ intra se latet mouentur: ut mouentur animalia autore quidem alio sed occulto: nam ab anima mouentur. A carne nobilior. theologorum sententia est animam esse nobiliorem q̄ carnem habeat: in quam sententiam pedibus uadit luctus apuleius. Macrobius primo in somnium scipionis. Nec enim tu es: quem forma ista declarat. sed mens cuiusq̄ is est quisq̄ non ea figura: quæ digito demonstrari possit Deum te igitur scito esse: sequidem est deus: qui uiget: qui sentit: qui meminit: qui prouidet qui tam regit ac moderatur: & mouet id corpus: cui præpositus est: q̄ hunc mundum ille princeps deus: & ut ipse mundum ex quadam parte mortalem ipse deus æternus: sic fragile corpus animus sempiternus mouet. Non uidet. quippe non pudenda uidebantur partes oscenæ: quas hominum. inquinamenta & : obseruatio fecit inhonestas ut eloquenter: cyprianus inquit.

qui sis animam uocitarunt hoc potissimum uocitasse q̄ hæc quoties adest: corpori causa est illi uidendi: respirandi refrigerandi uim exhibens: & cum primum defierit quod refrigerat dissoluitur corpus & interit. Vñ $\Psi\psi\chi\eta$ uocitasse uidetur: quasi anapsychon .i. respirando refrigerans. An non anaxagoræ credis: rerum animam omnium mente quadam & anima exornari simul & contineri: par est igitur eam potentiam nominare. $\psi\psi\chi\eta$ quasi $\psi\psi\chi\eta$ hoc est naturam $\psi\psi\chi\eta$: & $\psi\psi\chi\eta$.i. uelut & continet: politus autem $\psi\psi\chi\eta$ profertur. Inclitam. lego inditam ut postea cum prioribus iungatur hoc sensu animam facto corpore tunc ingestam esse a deo: siue ut platoniorum opinamur est: ab illa cælesti anima fonte animarum

non ideo nō utdebat q̄ aliqua oculorum fuscēdine laboraret : non de lachrymatione : nō gaucōmate. superius quādam satis anguste de glaucōmate nunc aduendum id : qd̄ tradit aristoteles li bro quinto de generatione animalium. Glaucoma. n. cæsis potius accidit. lusciositas nigra. est autē glaucōma siccitas potius oculorum. Itaq; senescentibus magis euenit. Nam oculi quoq; ut reli quum corpus senectute sic cescūt. Lusciositas uero humoris copia est : quā propter minoribus na tu potius accidit. Cerebrum. n. eorum humidius est. Cōpulsamento : impulsu irritatu : suafione a cōpellendo. Desub

modio locutio erudito rū p̄ eo q̄ est extra mo dtū suppositam lucer nam cubiculariā effert Depallat. palam facit.

Quam . flammam hoc est flammæ deum & cōcitatore m cupidit nem. Ebullitione. des putamento : uerbum apuleianum ex libro primo metamorphose on. Cum ille impetu te li prefecata gula strido rem incertum per uul nus effunderet : & spiri tum rebulliret. Inten disse i amoris uedinē augificasse quid si legis incidisse : quippe cum lucernaria scitillatiōe : & aporhæa cupidinem quadāten⁹ humeri suc cendisset. Maculam. cōminiscit̄ aliquid ma culosum delictum : in quod se sædet : & macu let. Nematore m. In fati s erat a Iouis cum thetide congressu ori turum filium : qui eum regno depelleret : qua ppter admonente pro metheo deæ egressum cauit : & doctricem suæ erumnæ conuenientiā Iucianus prometheum sic aloqui. Iouem i dia logis deorū. $\alpha\eta\delta\epsilon\omega\zeta\epsilon\upsilon$ $\kappa\omicron\iota\nu\omicron\nu\eta\theta\eta\varsigma$ $\tau\eta$ $\nu\eta\rho\iota$

$\delta\iota$. $\eta\nu$ $\gamma\alpha\rho$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\kappa\upsilon\phi\omicron\rho\eta\varsigma$ $\epsilon\kappa$ $\sigma\omicron\upsilon$. $\tau\omicron$ $\tau\epsilon\chi\theta\epsilon\nu$ ι $\delta\alpha$ $\epsilon\rho\tau\alpha$ $\delta\epsilon$ $\tau\alpha$ ι $\delta\epsilon$ \omicron $\iota\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ $\delta\upsilon$ ϵ $\delta\rho\alpha\sigma\alpha\sigma$ $\tau\omicron\nu$ $\kappa\rho\omicron\nu\omicron\nu$. hoc ē. caue sis iuppiter nereidi cōuenire. Quidqd. n. fatabit ex te nō minora aduersus regnū : his quæ tu i saturnū moliet. Ignis. aristotelica quoq; opinio est rē ueneream i aqua pagi nō posse : cām hāc refert philosophorū sūmus i quarto plematō encyclicō : q̄ res nulla i aqua liq̄scere p̄t : q̄ ab igne liq̄sieri apta ē. Ceu plūbū aut cara. Semē aut igne liquefcere uidem⁹ haud. n. pri⁹ fluere icipit : q̄ p̄ attritū recaleat pisces tñ sine attritu coire fatēdū ē. Iugalitates. cōpetētia : cōcinētia.

quam ideo lucernæ ebullitione dicitur intendisse : quia omnis cupiditas quantum diligitur tantum ardescit : & peccatricem suæ carni cōfingit maculam. ergo quasi cupiditate nudata ex potēti fortuna eruitur : & periculis : iactatur & regia domo ex pellitur. Sed nos quia longum est ut dixi oīa persequi tenorē dedimus sentiendi. Si q̄s uero in apuleio ipsam fabulā legerit : nra expositiōis materia quæ nō dixim⁹ ipse reliqua cognoscat.

Fabula pellei & thetidis.

Ethidem dici uoluerunt aquam . Iupiter quasi deus coniungit pelleo. $\omega\eta\lambda\omicron\sigma$. n. græce lutum dicitur. ergo terram cum aqua commixtam uolunt homines genuisse : unde & iouem cum thetide uoluisse concūbere di cunt : & prohibitum esse ne maiorem se genuisset : qui eum de regno expelleret. Ignis enim idest iupiter si cum aqua coeat aquæ uirtute extinguitur . ergo in coniunctione aquæ terræ idest thetidis : & pelei discordia sola non petitur : illa uidelicet causa : aut quod concordia utrorumq; elementorum homo gi gnatur. Nam & incompetētia illa indicat q̄ pelleus aut terra idest caro : thetis ut aqua idest humor . Iupiter . qui utraq; gi gnit ut ignis idest anima . ergo in conceptione hominis & ele mentorum iugalitates tres : ut supra diximus uitæ certantur. Nam & discordia malū aureū iecisse dicit̄ . i . cupiditatem illa uidelicet causa q̄ in malo aureo est q̄ uideas : nō est q̄ comedas Sicut cupiditas nouit habere nō nouit frui . Omnes etiā deos iupiter ad nuptias dicitur conuocasse illa de causa q̄ putarent

Ethnici. gentiles: pagani. ethnō græci gentem uocant: inde ethnarcha. Cinctum. ptem cor-
poris zonalem: quē aristotiles: lucianus: & ceteri uocant osphyn: ut i græcico lexico errorem
libere cōiecte: ubi osphys pro lūbo: & illi capitur. Adfatim hæc quæ ab autore dictionarij græci
referunt infirmant his ab aristotila libro primo de aialibus. Cauū aut cōmune subcartilagi &
iium Cholago est partem posteriōrē lumbi pari structura præcigūt: un̄ nomen osphys inditū ē.
Certe non lumbi recte uocabunt osphys: & si osphy sint adjacentes. lucianus in alexiphane αλ

ethnici singulas partes in homine deos singulos obtinere: ut
iouem caput: mineruam oculos: Iunonem brachia: pectus ne-
ptūnum: Cinctum martem renes & inguina uenerem: pedes
mercurium: Sicut democrites in physiologumenon scripsit:
unde & homerus ait. ομματα και κεφαλη ηκελοσ: δι-
τερπικερα υνω αρει δε ξωμη. φερου δε ποσδαωρι.
i. caput & oculos similes ioui fulmine delectati: marti cingulū
& pectus neptūno. Nam & tyberianus in prometheo ait: de
os singula sua homini tribuisse. Deniq; natum achillem uelut
hominem perfectum mater in aquas intingit stygias. i. durum
contra omnes labores munit: Solum ei talum non tetigit: nihi-
lominus illud physicum significare uolentes: quod uenæ: quæ
in talo sunt ad renum: femorum: atq; uirilium rationem perti-
neant: unde aliqua uenæ usque ad pollicem tendunt: quod
tractantes & physici & mulieres ad optinendos pertus & is-
chiacos eodem phlebotomant loco & emplastramentati-
cum quem stisidem africanus in astrosophistes uocauit

his morbis cantus eripere p̄sidio. his mentas uero thæbanus: beotiorū pluribus: quos sciatici
doloris tormēta uexabāt: modis cunctas fertur absterisse molestias. Tu lege n̄ sciatici: sed ischiaci
beotio germana. pane aulus gellius. Phlebotomāt. scarificant: pulsum sanguinis uenosum fe-
riunt. mediocrū uerbum latinis queq; tritū i usu promiscuum. phlebotomū ferrū id ipsum quo
uena scarificatur: & secat: Deflexa oia a græca uoce φλεω quæ uenam significat: & temno icido
phlebotomiaq; scarificatio uocitet: et si scarificari dicant arboreæ cortices: qñ cesurati p̄ tenues
incisuras adapiunt: quā uocē transferre decētissime nil uetat ad humane cutis incisionē: qñ medi-
cinales a sacificatione curcubitulæ supponunt. Emplastrumaticum. sic uocari pōt id oē: qđ
ad emplastrationem facit. quid si legas emplastrum mentaticum q̄ e mēta fieret. Stīrdē tanq̄
esset fulcimenta. & columen ualeitudinis fidelioris. στήριζω significat firmo: ατήριγμα fulci-
mentum. Astrosophistes. libri titul9 est astrosophistes: ubi sermo erat super astris: & argumen-
tationes mathematice de his: quæ ad astrologos pertinent: genetliacos: & planeatorios. Venera-
rios: ut Incidenter hoc explicem iurecōsulti astrorum additissimos cultores appellant: qui in tm̄
dilectionis promouēt ut illa ip̄io cultu uenerēt: q̄les erāt gymnosophistæ: q̄ ut autor est philostratus
solē colebāt: numē id solū eē credentē: cui9 hæresis uidet esse plinius libro secūdo nalis his. Ita
loquens cum de sole in priori capite disertasset. quapropter effigiem dei formamq; quarecūq; imbe-
cillitatis humanæ reor: quisquis est deus si modo est alius. Astron autore seruio differt a sidere q̄

88
ΛΟΣ ΕΡΡΙΚΟΥΤΟ ΣΥΝ
ΥΕΛΩΤΙΤΗΝ ΟΣΦΥΝ. I.
alius ridicularte cinctū
uimineo fluctu fluēter
inūdabat. Physiolo-
gumenon patrius mul-
titudinis casus potes i
terpretari uoluminū i
q̄b9 naturæ logi. i. rōct
nationes explicant: ea
forma: q̄ superius theo-
logumena. ομω. ἄτα
uerba poeta i secundo
istados. Ischiacos. la-
borantes uertebro co-
xarum: quod græci uo-
cant ischton: forte de
græco uerbo ischirizo
qđ significat roboro:
& stabito: quādo coxa
coxe uertebro fulcitur
Ischiadicos quos latia
puritas appellat uulg9
semidoctum schiaticos
dicit: quod mēdum ser-
pit in beotii libro de
musica: ubi adhac sniā
sic legit. terpader atq;
arion methymneus les-
bi9: atq; iones grauissi-

hoc solam stellam enotat: astrum congeriem. sidera scribe cum. i. latino : error. n. promiscuus est cum. y. Scribetium: quando a fido uerbo cadant autore seruito: q̄ a planes sunt & inerratice Diut nationes ex siderib⁹ sunt: & pitigia a cætu hominū explodendæ quas graeci uocāt astragatomā tias mera uitiorum susceptacula eutherocelicis. his qui entherocelis laborant. ita. n. uocamus ex crescentiam carnis in genitalibus & scrotum infestantem super quo morbo martialis. Mitior implicitas alcon se cat entherocelas. ab eodem entherocelic⁹ unctor appellat. Cauteria. ignita ferramenta: seu medelæ. Incensiuæ ut flāmea: quæ paulum deluxata uoce lingua uernacula bononienses frorida uocāt forrassis a retorrēdo: ut sit greci noīs explicatio. hie ronym⁹ utiē hac uoce cum inquit: putridæ carnes ferro sanantur & cauterio: sunt qui in de canterium deducūt equum detestatum: ut politior sit facta post modo per entmexplicatio. scribit firmicus maternus marce septimo ab horoscopi loco constituto ex omnib⁹ artibus: sed ex ferro uulnera frequenter infligit: & uulnera illa facit ignita cauteriorū aduulso necurari: Idem libro

pellici: & talo imponendum præcepit. Nam & orpheus illum esse principalem libidinis indicat locum. Nam deniq; in entherocelicis & iisdem locis cauteria ponenda præcipiunt. Ergo monstrat quod humana uirtus quamuis ad omnia munita tamen libidinis ictibus subiacet patula: unde & ad licomedis regiam datur ut nutrireretur: quasi ad luxuriæ regnum. Licomedem. n. græce quasi ἡλυκομηνδεμ. i. dulce nihilum. Omnis. n. libido & dulcis & nihil est: deniq; & amore polyxenæ perit & pro libidine per talum occidit. polyxene. n. græce multorū peregrina dicit: seu q̄ amor peregrinari faciat mentes ab ingenio suo: seu q̄ apud multos libido ut peregrinabunda uaget.

Fabula myrrhæ & adonis.

MYrrha patrem suum amasse dicitur: cum quo ebriato concubuit: cūq; eam pater utero plenam rescisset cognito crimine euaginato eam persequi capit gladio. Illa in arbore myrrham cōuersa est: quā arbore p̄ gladio

iii. si crescens lumine luna se marci contunxerit aliis talia nascuntur uulnera: ut nulla re alia queant: nisi ignitis sanari cauteriis. Caustica omnia medicamenta uocant̄ usiua καυτερος ardens καυτερος ω cōtamino cauterio. Polyxene πεινοσ hospes qui excipit: & qui excipitur hospicio xenia præterea: & indiscriminati xenia dona hospitalitia uocantur. xenodictum quoq; hospitium ξενοντονος occisor hospitum: unde xenoparachui uocantur illi qui iusu decurionum: & provincialium domo legatos externos suscipiebant: seu quosuis uiros aduentitios: nomen hoc inditum q̄ peculiari pompatica magnificentia suscipiebantur ipsi græci: non alia ratione romanis: appellantib⁹ xenodociū legatorū quorūcūq; græcostasim: siue qd̄ hypocostimos ē: græcostasiū: cū tñ p̄ter græcos & alii reciperent: quēadmodū simulacra q̄ iuminea uirgo roboreo mittere pōte solet: argat uocabant: n̄ tñ q̄ tam oli morib⁹ efferatioribus soli p̄cipitarētur argui: uerū & ad uenæ cæteri. De xenoparachuis archadii digestis d̄ muerib⁹ & honorib⁹ hæc uerba sūt. hi quoq; custodes adium uel archeotæ uel legographi: uel tabulari: uel xenoparachui: ut in quibusdā ciuitatibus: uel limnarchæ. plinius in trigessimo & tertio libro naturalis historix de græcostasi. fabius adiculam cream fecit in græcostasio: de qua sit mentio in quadam ciceronis epistula. Corrigemendosum locum marci uarronis in libro primo de lingua latina in hæc uerba. sub dextra curiæ hostiliæ e comitio locis substructus ubi nationū subsisterent legati: qui ad senatum essent missi. Is græce stasis appellatum aperte & multa. Senaculum supra græco Stadium ubi adis cordia & basilica: his mendosis dispūctis exemplaribus omniartam ita lege. sub dextra curiæ hostiliæ e comitio locus substructus ubi nationum subsisterent legati: qui ad senatum essent missi. Is

græcostasis appellatus a parte ut multa. Senaculum supra græcostasi ubi ædis basilica: & concordia: Censet igitur uarro græcostasim uocatam a parte hoc est a maiori parte græcorum legatorum: qui ut maxime illic lauria dabantur: Sicuti pari exemplo uenetis ferrariensium. Nominis archiuum est: in quo & absentibus illis: excipiuntur & alii. Percutiens, cum percuteret: siue percussisset. Caloribus plinius libro duodecimo naturalis historiae. Incidunt bis & ipsa: iisdemque temporibus: sed a radice usque ad ramos qui ualent. Sudant autem sponte priusque incidantur: statim: dictam cui nulla praefertur. Rhagadas scarificationes scissuras scissuras: plinius incidit ait ut myrrha stillatitia quae stacte plauto: ceterisque uocatur effluat. *ΡΗΥΑΔΑ* quoque id genus eruptiones appellatur: a uerbo *ΡΗΥΩΗ*: quod significat frango: de quo uerbo fluxit uti rhegium ciuitas littoralis sicilia: penes quam facta est enormis illa fractura: & miranda seut gatio: qua ab italia est diuisa sicilia Ab his rhagades & rhagadia *ῥαγιδία* scissurae: quae cruciabili patore coronam lancinant hoc est sedem: ad quarum dolores plinius medellas conscribit. Iulius firmicus in septimo matheos rhagadibus infestatos uocat *ΡΗΥΑΔΑΤΙΚΟ* uobis: Tauri quocumque: habuerint horoscopus erunt exoleti: rhegmatici cynedi: etiam si in passuis exemplaribus: reumatici legeretur.

percutiens adon ex inde natus est. quid uero sibi haec fabula sentiat edicamus. Myrrha genus est arboris: de qua succus ipse exudat. haec patrem amasse dicitur. Iste enim arbores in india sunt: quae solis caloribus cremantur: & quia patrem omnium rerum solem esse dicebant: cuius opitulatu cuncta germinum adolescit natiuitatis: ideo & patrem amasse dicitur: dumque grandioris fuerit roboris solis ardoribus crepans rhagades efficit: per quas succum desudat: quod myrrha dicitur: & redolentibus lacrimosa guttulis flætus suaues scissuris hiantibus iaculatur: unde adonem genuisse fertur. adon graece suauitas dicitur & quia haec species odore suavis est adonem dicitur genuisse: Ideo autem uenerem amasse dicunt quod hoc genus pigmenti sit ualde feruidum. Vnde petronius arbiter ad libidinis concitamentum myrrhinum se poculum bibisse refert. N. m. & suarius comediarum scriptor introducit glyceram meretricem dicentem. Myrrhinum mihi adfers: quo uirilibus armis occursem fortiuscula:

Fabula apollinis & marsya.

Minerua tibi as ex osse inuenit: de quibus tum in conuiuio deorum cecinisset. cumque ei tumentes buccas dios

Adon. ex autoritate serutana & adon. recto casu dicimus: & adonis indifferenter. *ἄδων* suauitatis dicimus: ut qui mos est graecorum: *ἄδων*. fulgentio mutetur. Siue ab *ῥαγιδία* uerbo quod significat placeo: placidum enim & suauitatis non multum reapse dissentiunt. Glyceram. nomen accommodatum blandiloquentulae meretrici: quae glycirodi pelliculatione irretiat amatores: a simili dertuacione glycyrriza radix illa dulcissima est: qua: ad pertussim tollendam fiunt ecligmata salutifera. Armis. concubitu: & subationi uenerae propertius: toto soluimus arma thoro. Ex osse. lego ex buxo ex eruditorum sententia. Bucca. propertius libro secundo Quae non iure uado me andri facta narafti. Turpia cum faceret palladis ora tumor tibiam abiectam satyrus marsyas collegisse fertur. Scitu digna uerba sunt aristotelis in octauo politicorum quae subsignauimus aiunt minerua tibi as abiectisse ob deformitatem oris. Atqui non male habet dicere fecisse

hoc deam deformitate oris infensam. Sed tamen multo magis ob id: quia nihil confert tibarum
usus ad intelligentiam & mentem cum scientia minerva sit attributa. Alcibiades: autore plutar
cho: artem modulandi tantum illiberalem: & ingenuo adolescente indignam fugiebat: magisq;
tibarum cantum quam alium sonum aspernari uidebatur. Lyram enim neq; sermonem eius au
ferre dicebat qui illa uteretur: neq; uultum deturpare: Tibias uero & sodalium colloquia tollere
& tantam homini deformitatem asferre: ut tibicen quocumq; os canendo buccalq; inflaret:

uix ab his etiam digno
scere: intima ei essent
familiaritate cōiuncti.
Filius igitur thæbanorū
cum disputare nesciāt
egregie inquit tibia ca
nant. Nobis aut ut pa
tres nostri dicei solent
palladē: quæ fistulā fre
git: & apollinem: qui &
modulatorem: fistulæ
suffocauit: adesse sine i
udiciā fināt. Hos alcibia
dis sermones nūc loco:
nunc sermo habitos ubi
inter omnis adulescen
tes fama uulgauit: cun
ctis eius sniam ut gene
rosam: & egregiam cō
probantib; tantæ tur
pitudini tibicines habe
ri sunt capti ut quāpri
mū ex omni ingenio
cætu cōi cōensu fusæ
ac fugatæ tibiæ sint

Tritonem. in mean
drum properet inquit
cæteri fulgēto subscri
bunt. Triton palus est
libyæ: apud quam sunt
qui ferant ortā miner
uam: & tritogētam ap
pellatā Tres esse trito
nes: his apolloni profi
tetur interpretes. ΤΡΙΤΩ

ΝΕΣΤΡΕΙΟ. ΒΟΙΩΤΙΩΣ. ΘΕΘΣΑΛΙΩΣ. ΛΙΒΥΗ. ΕΥΔΕ ΤΩ ΚΑΤ' Α ΛΙΒΥΗΝ ΤΕΧΘΗΗ ΘΘΗΝΑ. Adjudical
set. peracto iudicio destinasset. Non dedeceret scribere abjudicasset: ut metaphora forensis esset.
Abjudicati. n. rei dicunt: q a iudice sunt ad mortē cōdemati: plautus i asinaria. Nā equidem me
iam q̄tū pore est a uita abjudicabo. Asinales. bellinas: asininas: uox lucii. In malos iudices: qui
bus semp aures patēt ad calūnias: cū altera exemplo macedonis alexandri sit obcludēda: ut reo
intemerata seruet: p̄fectus inqt amariter: Auriculas asini q̄s nō hēt! Inuenere mydā. iuenisse uisi
sunt cum dedecus eius in propatulo fecissent. pariter ouidius in undecimo metamorphoseon.
Creber harundinibus tremulis ibi surgere lucus.
Capit: & ut primum pleno maturuit anno.
Prodidit agricolam: leni nam motus ab austro.
Obruta uerba refert: dominiq; coarguit aures

irrisissent illa ad tritonem paludem pergens: in aqua faciem
suam speculatur dum turpia adiudicasset buccarum inflami
na tibiæ eiecit: quibus marsyas repertis doctior factus prouo
cauit apollinem concertaturum de cantibus: sibiq; mydam re
gem iudicem deligunt: quem apollo cum non recte iudicasset
asininis auribus deprauauit. Ille criminis sui notam tonsori ta
men ostendit: præcipiens ei ut si crimen eius cælaret eum par
ticipem regni efficere. Ille secretum domini sui in terram fo
dit: & in defosso terræ duxit & operuit. In eodem loco ca
lamus natus est. unde sibi pastor tibiæ faciens: quæ cum per
cutiebat dicebat. myda rex aures asinales hēt nihil min⁹ q̄ q̄
ex terra conceperat: unde & petronius arbiter.

Sic commissa uerens auidus referare minister.

Fodit humum: regisq; latentes prodidit aures.

Concepit nam terra sonum: calamiq; loquentes.

Inuenere mydam qualem conceperat index.

Nunc ergo huius mysticæ fabulæ interius cerebrum inquirā
mus. a musicis hæc reperta fabula ut orphe⁹ in theogonia scri
bit. Musici. n. duos artis suæ posuerunt ordines. Tertium ue
ro quasi ex necessitate adicientes: ut hermes trimegistus ait
αηδωμ ψαλλομερωμ: αυλομερωμ. hoc est aut cantantiū
aut cytharizantiū: aut tibicinantiū priā ē ergo uiua uox quæ sibi
in oib⁹ musicis necessitatib⁹ celeritā subuēit. pōt ēt limata sub

38
Parallos. παρᾶλληλος dicitur mutuis: iuicem cōparatus: est rursus: ut manifestat beoti⁹: q̄dā
corporū solidorum ordinabilis cōpositio: eorū q̄ dicuntur cubi: uel asseres: uel laterculi: uel cunei: uel
sphaera: uel parallelipedi: quae sunt quoties superficies contra se sunt: & ductae in infinitum nunq̄ cō
currunt. sunt & parallelibipedi: quae alternati positae latitudinib⁹ cōtinent. Euclides. oīs uero pa
rallelo grāmi spatii. unumquodq; eorū: q̄ circa eādē diametru sunt parallelo grāmorum cum
duobus supplementis gnemō nūcupat. De quinque parallelis circulis i caelo post ceteros sit & a ma

riger: & palellos cōcordare: & distonias mollire & phthongos
iuuare: & ornare chromata. Seq̄t secunda cythara. quamuis
enim de his rebus disexaphexis dicunt: sicut mariandes scribit
multa de his faciat: tamen aliqua non implet: quae uiua uox
pōt. Limmata. n. facta nō erigit: quilibet in se cathēnata nō
implet: At uero tibias artis musicae pte extremā poterit adim
plere. Cythara. n. symphoniae grad⁹ habet qnq; secūdo q; pi
thagora ait dū numeroꝝ rhythmicos modulos ad symphoniae

moniciū naturali moraliq;. Diatonicū diuino & ciuili: Chromaticū mathematico: & aeconomico.
Altitudines chromaticē gignūt: enharmoniō: diatoniō latitudines: tropos. Mollire. uictuosam
cātilenā mitigare uocūline iucūdiōri inserto ut sit i lydio gēulo myxolydi⁹ & sic i reliqs. Phthō
gos. Inter genera sonorū cōnumerat cū sit ipse sonus: de quo sic boeti⁹ i musica. son⁹ igit uocis
casus eumeles. i. apt⁹ n. a. o. i. unam itensionem. sonū uero nō generalē nūc uolum⁹ diffini. Sed
eū q; graece dicitur phthōgos dicitur a similitudine loq̄ndi φθῆγγος. Sonus ē peculiari phthon
gus: pterea plinius libro. ii. naturalis historia: In ea saturnum dorio moueri: mercuriū phthōgo
Iouē phrygio: Diomedes libro tertio. Idētidē & ex hoc dicit tenores: & numeros: sonos ue: quos
graci rhythmos: & phthōgos uocāt. sicut i cāticis demonstrat hoc ē melodis: i quibus quaedam do
ria: nōnulla phrygia alia lydia μελη reperiunt. Chromata. genera qbus oīs cātilena texat sunt
haec: diatonicū: chromaticū: enharmonicū. Chroma uero ē tā q̄ ab illa natura intētionē descēdēs
& i mollis decidens. Tractū ē aut hoc uocabulū ut diceret chroma a superficie: q̄ cū pmutant
in aliū colorē transeūt. Corrige macrobi codicē libro. ii. isonum scriptōis. Cū sint melodia mu
sicae tria genera: enharmonicū: diatonicū: & chromaticū: primū qdē pp sui difficultatē ab usu re
cessit: tertiu uero ē ifame mollitē: uñ mediū idest diatonicū mūdāe musicae doctria platōis ascri
bit: tu n̄ chromaticū: sed chromaticū lege ex nicōachi: beoti⁹ q; snia. Disexaphexis. ex castigatio
rib⁹ exemplarib⁹ lego diehexis. macrobius secūdo i sopniū scriptōis. sed seq̄ns usus sonū scitono mi
norē diehexi cōstituit nōinādū. sup q; re boeti⁹ libro. ii. musica. uident. n. semitōia nūcupata: nō
q; uere tonorū sint medietates: sed q; sint n̄ integri tōi: huiusq; spatii modulamē qd nūc qdē semito
niū nūcupāus: apud antiquos at lima: uel diehexis uocabat. Idē libro. iii. philola⁹ igit diehexis ē: spatii
quo maior ē sesquertia pportio duob⁹ tōis. Qd si disexaphexis scriberet mās iterpraat remissionē
uocū & lēnē: qd fieri pōt: cū δισσοσ hoc ē duplex ad sex uox remitti pōt: & ad amantore mulce
dinem relentescere. αφεσις. n. graece rēssio uocat: qles reciproca ex alio i molle uocū cōsu: ue
rūt eē uticissitudies. Limmata. q̄ sit uocū limata beoti⁹ his explicat uident. n. scitōia nūcupata: n̄
q; uer tonorū sit medietates: sed q; sit n̄ integri tōi: huiusq; spatii modulamē qd nūc qdē scitoniū
nūcupāus: apud antiquos at lima: uel diehexis uocabat. Macrobi⁹ i secūdo isopniū scriptōis: sed
scitoniū uocitauerūt. sonū tono miore: qm tā puo distat a tono dephēsū ē q̄tū hi duo nūeri iter
se distant. i. ducenta quadraginta tria: & ducenta quinquaginta sex. hoc semitonū pythagorici
qdē ueteres diehexin nōiabant. sed sequens usus sonū semitono minorē diehexin cōstituit nōiandū
plato scitoniū lima uocitauit. λειμα a graecis residuū dē: hic tōus lima fortasse dēus qd scitōi ab
soluti reliquū sit. Quilismata. lego diaschismata beoti⁹. philola⁹ igit: Cōma ē spatii: quo maior

est sexquicoctava proportio duobus diesibus. i. duobus semitonis minoribus. Schisma est dimidium comatis. Diastilma uero dimidium dieleos. i. semitonii minoris. quod si legis schismata? Diapason. his proxima beotius. diapason consonantia constat ex quinque tonis: & duobus semitonis: quae tamen unum non implicant tonum. De malleis pythagoricis diapason ressaltantibus haec idem autor in musica: Cum interea. diuino quodam nutu praeteriens fabricarum officinas pulsos malleos exaudiuit ex diuersis sonis unam quodammodo concinentiam personare. Ita igitur ad id: quod diu inquirebat attentus accessit ad opus. Diuicq; considerans arbutratus est diuersitatem sonorum ferientium ut res efficere. Atque ut id apertius colliqueret mutarent. inter se malleos imparauit. sed sonorum proprietates: non hominum lacertis haerebat: sed mutatis malleis commutabatur. Vbi igitur id. animaduertit: mal

adduxisset concordiam. prima. n. symphonia est diapason: quae est in arithmetice diplasion: quod nos in latinis unum ad secundum dicimus. Secunda symphonia diapente: quod est in arithmetice hemiolius: quod nos in latinis duo ad tertium nuncupamus. Tertia symphonia diatessaron: quae est in arithmetice epitritos. i. tertius ad quartum. Quarta symphonia dicitur tonus quod apud arithmeticos epogdo uocatur: apud nos quintum ad quartum: & quoniam ultra arithmetice ordo progreditur non patitur propter nouenarium limitem: quia dicimus alterius ordinis primus leorum pondus examinat. & cum quinque essent forte mallet: dupli reperti sunt pondere: qui sibi secundum diapason consonantiam respondebant eundem etiam: qui duplus esset alio: sesquialterum alterius comprehendit. est quoque quadrupla bis diapason. ex sideribus musicae ratiocinatur interdum ex musica ratione appellat tonum quantum absit a terra luna. Ab ea ad mercurium spatium eius dimidium: & ab eo ad uenerem: a qua ad solem sesquialterum. A sole ad martem tantumdem id est quantum ad lunam a terra. Ab eo ad iouem dimidium. Et ab eo ad saturnum dimidium. & inde sexuplum ad signiferum. Ita. vii. tonos effici: quam diapason harmoniam uocant: hoc est uniuersitatem concentus. Anticlaudianus. Sit sonus aut illi concors sonet in diapente. Macrobius libro secundo in somnium scipionis. hemiolius est cum de duobus numeris maior habet totum minorem & insuper eius medietatem ut sunt tria ad duo: nam in tribus sunt duo: & media pars eorum. i. unum. Et ex hoc numero qui hemiolius: nascitur symphonia: quae appellatur diapente. Duplatis numerus est cum de duobus numeris minor in maiore numeratur: ut sunt tria ad unum: & ex hoc numero symphonia procedit: quae dicitur διαπασων και διαπεντε. Quadruplus est cum de duobus numeris minor quater in maiore numeratur: ut sunt quattuor ad unum: qui in numeris facit symphonia: quam dicunt διαδρασων. Diplasion. latinis duplatis appellatur: παρα του διπλασιου: quod duplicare significat: res notissima. Diapente. boetius in arithmetice primo. diatessaron. n. & diapente: & diapason ab antecedentis numeri nominibus nuncupatur: Ipsorum enim sonorum aduersus se proportio: solis neque aliis numeris inuenitur. Qui. n. sonus in diapason symphonia idem duplicis numeri proportionem colligitur: quae diatessaron est modulatio epitrita collatione componit: quam diapente symphonia uocatur: hemiolia medietate coniungit. Idem in musicae primo. Vocabitur quod est in numeris sexquialtera est diatessaron: quae in numeris sexquialtera. Diapente appellatur in uocibus: quae in proportionibus dupla est: diapason in consonantibus: Tripla uero diapente: ac diapason: quadrupla uero bis diapason. Anticlaudianus. sit sonus aut illi concors sonet in diapente. sit diapente ex hemolio auctoris macrobio. Idem libro. ii. hemiolius est cum de duobus numeris maior habet totum minorem: & insuper eius medietatem: ut sunt tria ad duo nam in tribus sunt duo: & media pars eorum. i. unum. & ex hoc numero qui hemiolius nascitur symphonia: quae appellatur diapente. Diatessaron. macrobius est: & epitritos cum de duobus numeris maior habet totum minorem: & insuper eius tertiam partem: ut sunt quattuor ad tria. nam in quattuor sunt tria: & tertia pars trium. i. unum: & is numerus uocatur epitritos a quo. n. nascitur symphonia: quae appellatur diatessaron. Caterum ut possis haec quae enarraui in principio possis sunt numeri sex: ex quibus omne cantileonum chroma constat: epitritos: hemiolius: duplatis: triplatis: quadruplus: & epogdo. duplatis in superioribus uocat aplasion. Anticlaudianus: Quae uocum iunctura parit diatessaron. Epogdo. beotius in arithmetice primo. quae in numeris epogdo est: Idem tonus in musica. Macrobius. epogdo est numerus: qui intra se habet minorem: & insuper eius octauam partem: ut nouem ad octo: quae in nouem octo sunt: & insuper octaua pars eorum. i. unum hic numerus sonum parit quae tonon musici uocauerunt.

Diastemata. Interualla: interstitia uocum: In caelo diastemata sunt: a quibus tonus is: quemadmodum ceteri: inclinatur: de quibus apollinaris: & censorinus in libro de die natali: boetius. omnis autem uox aut syneches est: quae continua: aut diastematica: quae dicitur cum interuallo suspensa & continua quidem est: qua loquentes: uel profani orationem legentes uerba percurrimus. Diastematica autem est. quam canendo suspendimus: in qua non sermonibus: sed modulis inseruimus. his ut albinus autumat additur tertia differentia: quae medias uoces possit includere: cum

gradus est. Contigit ergo ut habeat quintam symphoniam: quae armonia nuncupatur idest octo ad nouem. Nullam enim ultra numerum coniunctionem inuenies. habet igitur musica partes septem idest genera: diastemata: systemata: phtongos: to

scilicet herou poemata legitur: neque continuo cursu ut profam: neque suspeso segniori modo uocis ut canticum. Summa musicae haec est Initium modi dicitur

die sis: Dimidium semitonum: Totum tonos Toni duo: & dimidius diatessaron nominatur. Tres & dimidius diapente. Sed diapason. Systemata quid si legis schismata: Quid schisma sit superius enodauimus quod si praeplicet sistema scito: significare globum: πλίσσον: & congregatione. set ita scribe οδσθγδ. α. phtongus diastemate constat: circularisq; ambitus harmonicorum systematum referunt apocatastasis hoc est reintegrationes harmonicarum partes septem: soni: spatia: systemata: genera: toni: mutationes. quas metabolas uocabit: & modulatio. Sonorum tertia differentia est in systemate. Systemata ueteres indolis initta uocitabant. Pothongos. Censorinus. Musica est scientia bene modulandi haec autem in uoce. Sed uox alias grauior mittitur. alias acutior. Singulae tamen uoces simplices: & utcumq; emisse phtongi uocantur. Metabolas. Transitus uocum & mutationes: graece mutatio: & transitio μεταβολη uocatur: unde metabolicus mutabilis. De metabolis haec boetius musicae libro quinto. sicut enim cum in nubibus arcus aspicitur: ita colores sibi met sunt proximi: ut non sit certus finis: cum alter ab altero disgregetur. Sed ita uerbi gratia a rubro discedit. Ad pallidum: ut per continuam mutationem in sequentem uertatur colorem nullo medio: certoq; interueniente: qui utrosq; distinguat: ita etiam fieri solet in uocibus: ut si quis percutiat neruum: eumq; dum percutit torqueat: euenit: ut in principio pulsus grauior sit: dum torqueatur uero uox haec partim differentias habent easdem: quae & spatia. partim diuersas. Nam sunt continua: transcendentia: simplicita: non simplicita: conuincta disiuincta: commuta: tetrachorda: pentachorda: octachorda. Commutationes quattuor sunt modis: genere: systemate: tono modulatione. illa reuertitur: continuoq; fiant grauis uocis sonitus: & adultra uersus oudiant suobscuri his beotii uerbis clarent. hi sunt positi in sexto libro metamorphoseon. nec ab interprete enarrati.

Sed haec satis nulla est gloria praeterire asellos.
Qualis ab imbre solet percussis solibus arcus.
Inficere ingenti longum curuamine caelum.
In quo diuersi miteant cum mille colores.
Transitus ipse tamen spectantia lumina fallit.

Usq; adeo qd tangit idem est. Seneca i primo qñtionu naturaliu. Quidam autem esse aliqua stillicidia: quae sole transmittant: quaedam magis coacta q; ut trasluceant: itaq; ab illis fulgore reddi: ab his umbra & sic utriusq; intercessu effici arcu: i quo ps fulgeat: quae sole recipit. ps obscurior sit q; excludit: & ex se umbra pximus facit: hoc ita ee qda negat. poterat. n. umbra: & lux ca uideri si arc9 duos tm hret colores: & sic ex lumie: umbra q; costaret. sed cu diuersi niteat. nuc mille colores transit9 tpe tm spectarta lumia fallit: usq; adeo q; tagit idem est: tm ultima distat. uidem9 i eo aliqd flami: aliqd lutei: aliqd caerulei: & alia i picturae modu subtilib9 lineis ducta ut ait poeta: ut at dissimiles colores sint scire no possis nisi cu primis extrera cotuleris. Na comissura decipit usq; adeo mira arte natura: quae silimis capte: & i dissimilima desinit. Quidam ita existimat arcu fieri. Dicunt i ea pte: in qua pluit singula stillicidia pluuae cadentis singula specula esse singulis ergo imagine reddi solis. Deim multas imagines: imo inuerabiles: & deuexas & i pceps traseutes cofundi: Itaq; arcu ee mul

ray imaginū solis cōfusioes. Melūpæas. scribo melopis. ē. n. μελοπιῶν cātatio: q̄ sub armōiæ
 uero dicitur a beotio libro musica q̄nto. Armōia ē factas differētias acutorū: & grauiū sonorū
 sensu ac rōne ppendens. sensus enī ac ratio quasi quadā facultatis armonice instrumenta sunt.
 Quidam enim qui pythagoricis disciplinis maxime crediderunt: hanc intentionem armoniæ
 esse dicebant: ut cuncta rationi consentanea sequerentur: sensum .n. dare quodāmodo semina
 cognitionis: rationem uero perficere. Aristoxenus uero e contrario rationem quidem esse comi
 tem ac secundariam esse dicebat cuncta uero sensus iudicio terminari: & ad eius modulationem
 consensumq; esse tenē
 dum. Aptolomæo au
 tem quodam mō alio
 armonice definitur in
 tentio: ea scilicet ut ni
 hil auribus: rationiq;
 possit esse contrarium.
 Id. n. secundum ptolo
 maum armonicus ut
 detur intendere: ut id
 quod sensus iudicat ra
 tioq; perpendat: & ita
 ratio proportiones in
 uentat: ut ne sensus re
 clamet: duorumq;: ho
 rum concordia omnis
 armonice intentio mi
 sceatur. Discrimina.
 seruis. q̄ non omnes
 chordæ similiter canāt
 sterili mediustidius & ie
 tuna interpretatione.

Arsis. Rhythmus qui
 latine dicitur numerus
 arsin habet: & thesis:
 hoc est leuationem ac
 positionem: quibus ut
 delictet plauditur: ori
 turq; de numeris con
 numeratis: dinumera
 tis: complicatis: ac ses
 quantis. Discernit uisu
 ut i saltatiōe auditu: ut
 i cātu: tactu: ut in unis

dearfi & thesi pedum diomedes hæc in tertio. est itaq; aqua pedis diuisio quoties sublatio pedis
 temporib; positioni par est: ut est in dactylo: & anapæsto. Item spondeo: & pyrrichio. Horum
 enim arsis tantum in se habet q̄tum & thesis. Dupla uero est quoties pedis sublatio temporibus
 impar est positioni: ut est in iambo & trocheo: & duobus ionicis. Regiones pedum sunt quinque.
 thesis: arsis: basis: syzigia: dipodia. hæc sic ordinantur. thesis in dissyllabis constat. Arsis in trissylla
 bis. Despuit. spreuit: repudiavit. in superioribus super hac uoce multa. Ventose. accepto uen
 to: & anima: quæ orbiculatis foraminibus strangulata canore emittitur: & armonice intrinseco
 & de fori uibramento: quæ uti capacius percipias asconii uerba subtexit. Quæ omnia intus canere
 dicebant. Cum canunt cytharistæ utriusq; manus funguntur officio. Dextra plectro utitur &
 hoc foris canere. sinistra digitis cordas carpunt: & hoc est intus canere. Difficile aut: quod aspen

nos: metabolas: & melumpæas: unde & uergilius in sexto ait:
 Nec non threitus longa cum ueste sacerdos.
 obloquitur muneris septem discrimina uocum. In arithmeti
 cis enim plenitudo formulæ est: ut est in geometricis tonus.
 Vox uero habet gradus symphoniarum in numeris quantum
 natura dotauerit ipsam uocem ut habeat arsis: & ut thesis:
 quas nos latine elationes: & deiectiones dicimus. Tibia uero
 uix unam & dimidiam perficit symphoniam. Vna enim sym
 phonia quinque symphonias habet. ergo post artem musicam
 minerua reperit tibus: quas omnis doctus in musicis sonet:
 has propter sonorum despuit paupertatem. Inflatas uero buc
 cas ideo risisse dicuntur: quod tibia uentose in musicis sonet:
 & idiomatum proprietate amissa sibilet potius rem quam enū
 ciet. Ideo illam iniuste sufflantem omnis quicumq; est doctior
 ridet: unde eas & minerua idest sapientia exprobens proiicit:
 quas marsya assummit. Marsya enim græce quasi μωροσ id
 est stultus: solus qui in arte musica tibiam præponere uoluit
 cytharæ: unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duob;
 certantibus myda rex residet. myda enim græce quasi μηδερη
 δωμ dicitur: quod nos latine nihil sciens dicimus: ideo etiam

dius cytharista faciebat ut non uteretur cantu: ueraq; manu: sed omnia idest ueram cantionem
 intus & sinistra tantum manu complecteretur: unde omnes quotquot fures erant a græcis aspen
 dit cytharistæ in prouerbio dicebantur: q; ut carminis: ita isti furtorum occultatores erant. Valet
 hoc prouerbium: & in eos: qui multū in rebus suis commodis consulunt præter honestatem.
 Scatebant erroribus multifariis hæc asconii uerba: quæ græco prouerbio fulciuntur. Ασπενδι
 οσκιθαριστης. ζηνων ο μουνδιο επι των φιλοχρηματων φησι τετραχθαί την παροιμιαν

λεγων καθσπεροί ασ
 πεσενδοί των κιθαρισ
 των ουδευιαν φοραν
 εφωφερουσι. πασασδε
 εν τω οργανω ουτως
 και οφιλοχρηματος
 ουδεν των πελσσενε
 και οικονομει. ελκειδε
 εφ αυτον παρτα. latic
 sic. Aspendius cythari
 sta. zenon myndius in
 parcos ait deflecti pro
 uerbium: dicens quem
 admodum aspendii cy
 tharistæ nullum cātum
 deforem efferebāt. om
 nes autem in ipso orga
 no: pariter & parci gra
 tia uicinorum nil utiq;
 distribuunt ad como
 dum suum cuncta tra
 hentes. Quod si græcu
 los hos elemētarios ro
 ges: quid nam sibi uelit
 hæc græca paræmia si
 ent aphonos hippar
 chiō & ætholæ cicada.
 ωρεοφωνη. a uoce græ
 ca ωραιοσ inclinatur:
 quæ pulchrum signifi
 cat: & speciosū. φωνη
 uox. Euridice. euron
 latū: pfundum uocāt:
 hinc euridamas ab ho

asininis auribus dicitur quia omnis discernendi ignarus nihil
 differt ab asino. ob hanc etiam rem & seruum eius auriculas
 referunt prodidisse. Ingenium enim nostrum seruum habere
 debemus ad omnia: quæ uolumus obsequentem: & nostra se
 creta calantem. Quod autem per cannam perdidit per fistu
 lam gutturis loquendo significat. quod uero pastor audit. pa
 stores sunt illi: qui aliena sulcando subtilius pascunt.

Fabula Orphei.

Orpheus euridicen nympham amauit: quam sono cy
 tharæ mulcens uxorem duxit. hanc aristeus pastor
 dum amans sequitur: illa fugiens in serpentem inci
 dit & mortua est. postquam maritus ad inferos descendit & le
 gem accepit ne eam conuersus aspiceret: Quam conuersus as
 piciens iterum perdidit. hæc igitur fabula artis est musicæ de
 signatio. orpheus dicitur ωρεοφωνη idest optima uox. euri
 dice uero profunda diiudicatio. In omnibus igitur artibus
 sunt primæ artes: sunt secundæ: ut in puerilibus litteris prima

mero nuncupatur hector: quasi late domantem uocites: unde sunt qui autumant de hectore lo
 quentem ouidium i ibim ita cecinisse. tractus ut euridamas ter circumbustat thrasylti: ut epitheto
 homerico thrasylum pro audace patroclum uocet. euriagia pari compositione troia: quæ latina
 romane pronuncibitur: agyeus apollo propositus uis: Mendum est apud oratium eo carmine
 adonio lauis agileus: tu scribe agyeu. Δίκη. Iustitia: quod expressit in epidico plautus: cum thes
 prio compellans. epidicum inelamaret: Ius dicis: suscipit. Epidicus me decet. αδικον luctanus
 diem uocat: in quo Ius tacet: pariter & αλοτον nefastum. Primæ. rudimenta: & ea quæ græcis
 προτυνασματα uocantur: latinis rudatus: tyrocinia: hieronymo tyrocinationes. Secundæ
 ita uocantur adyta: & sanctaria litteraturæ: cum quis a uestibulo promouerit in penitiora.

Abecedaria. tabella: albumq; puerile litteris eburneis decoratum: quibus illectamentis pueros ad intimiorem eruditionem prolectamus. Abecedaria dicitur: quod ab orsu litteras & elementa qualibet explicat. Quintilianus non similiter ad hanc sententiam libro primo. Neq; enim mihi illud saltem placet: quod fieri in plurimis uideo: ut litterarum nomina & contextum priusquam formas paruuli discant. obstat hoc agnitioni earum non intendentibus: mox animum ad ipsos ductus dum antecedentem materiam sequuntur: quæ causa est precipientibus: ut etiam cum sa-

tis affixisse eas pueris re-
cto illo quo primum
scribi solent contextu
uidentur: retro agant
rursus: & uaria permu-
tatione perturbent: do-
nec litteras qui institu-
untur facie norint non
ordine. Quapropter
optime sicut hominum
pariter & habitus: &
nomina edocebuntur.

Nota. figuras elephā-
tinas: & prolectibilia.
eburata intelligo: de
quib; hæc quintilianus.
Non excludo autem id
quod est notum irritan-
dæ ad adiscendum in
fantia gratia eburneas

etiam litterarum formas in lusum efferre: uel si quid aliud quo magis illa ætas gaudeat: inueniri potest: quod tractare: intueri: nominare iocundum sit. Articulatio. prolatio earum dictionum plane: quæ didiceris. Marcus tullius cum alibi: tum in epistolis ad atticum uocat salutem articulatam: quæ ore tenus dicatur: articulata uox scriptilis: & eloquuti. oratio: diomedes inquit: secreta pectoris arguens ad linguam sui gubernatricem migrat mobili quodam uocis articulatae spiritu. hinc fit articulari uerbum. Apuleius in secundo floridorum. quo psittacis lingua latior quam cæteris auibus: eo facilius uerba hominis articulantur patentiore plectro: & palato. Mathesis. μαθηματικά καὶ μαθησις: disciplina uocatur: Astronomiæ disciplina scædens opus firmicus mater nus matheseos appellauit. Gnostice. coniectatiua: exploratiua: a uerbo γινωσκω cognosco unde gnosis cognitio: gnofter explorator: & plane me dico præiudicatio conuenit: quem scire decet: quæ sunt: quæ fuerunt: quæ mox uentura trahantur: quod significare uolens antiquitas illi præcipui luminis draconem assignauit: simioticen medicinam theophilus partitur in præsentium discerniculum: futurorum præfagium: præteritorum memoriam. Quæ noxam præcauet prophylactice dicitur. Mantice. quæ diuinare consueuit in uenarum: intercutiumq; latibus delitescens ægrimontas: ab hac dictione axinomantia diuinatio per secures: Item necyomantia: quæ per necem hominis fiebat. Sternomantia: quæ per pectus: alectromantia: quæ per galli cinium. alphetomantia: quæ per farinam: aleuromantia simili modo. Crithinomantia: per caput Aeromantia: hydromantia: per aquam. Geomantia: per terram: pyromantia per ignem. astro galomantia per talos: tyromantia per caseum: de qua fit his mentio ab augustino libro duodeu- gesimo de ciuitate dei. Nam & nos cum essemus in italia: audiebamus talia de quadam regione illarum partium: ubi stabularias mulieres imbutas his malis artibus pharmacum in caseo dare solere dicebant: quibus uellent seu possent utatoribus: unde in iumenta illico uerterentur: & necessaria. quæq; portarent. gyromantia: per ambitum circumstantem. chyromantia: per incisuras manus: Coscinomantia per speculum. plurimaq; huiusmodi. Paralysis. disolutio: quando in igne a uictimatore facta proteruia siue holocausto carnes porriciuntur Apotelesmate. apotelesma

abecedaria. Secunda nota. In grammaticis prima lectio: se-
cunda articulatio. In rhetoricis prima rhetorica: secunda dia-
lectica. In geometricis prima geometria: secunda arithmetica
In astrologis prima mathesis: secunda astronomia. In medici-
nis prima gnostice: secunda uero mantice: In aruspiciis pri-
ma aruspicina: secunda paralisis. In musicis prima musica: se-
cunda apotelesmate: de quibus omnibus breuiter rationem
pstringã necesse est. Aliud est. n. apud gramaticos aliena agno-
scere. Aliud e sua efficere. apud rethores uero aliud pfuso: & li-
bero cursu effrenata loquacitas: aliud constricta uirtutis inda

apotelesmatos græcia uocat effectu & ab hoc uerbo apoteles perficio. Caterū apotelesmata astrologorum responsa uocamus: ut significare uoluerit fulgentius apotelesmaticen in musicis esse secundariam: notionem scilicet: & correspondens: & concinentiam: competentiamq; modu-

gandæ curiosa nexilitas. apud astrologos aliud est astrorum ac siderum cursus effectusq; cognoscere: aliud significata traducere. In medicinis aliud est morborum agnoscere meritum: aliud infirmitatis uenientem concursum mederi. In geometricis aliud formulas lineasq; depingere: aliud numeros formulis coaptare. In aruspiciis aliud est fibrarum particularumq; inspectio: aliud secundum battiadem euentuum immutatio in musicis. aliud uero est armonia phtongorum sistematum: & diastematum: aliud effectus tonorum: uirtusq; uerborum. Vocis ergo pulchritudo interna artis secreta uirtutem etiam mysticam uerborum attingit. Sed hæc quantum ab optimis amatur sicut ab aristæo. ἀριστοῦ enim græcæ optimum dicitur. Tantum ipsa ars coniunctionem hominum uitat: quæ quidem serpentis ictu moritur: quasi astutiæ interceptu secretis uelut inferis transmigratur. Sed post hanc artem exquirendam: atq; eleuandam uox canora descendit: & quæ apotelesmatica: phantastica omnia præbet: & modulis tantum in secreta latentibus uoluptatum reddit effectus. Dicere enim possumus quod dorius tonus aut coiens phrygius torrens saturno feras mulcens si ioui aues oblectet. At uero si rei expositio quæritur cur hoc uestigandæ rationis caput immoritur. Ideo ergo & ne eam respiciat prohibetur: & dum uidet amittit. Nam perfectissimus pithagoras dum modulos numeris coaptaret: symphoniarūq; pondera terminis arithmeticis per melos & rithmos & modulos sequeretur. effectus uero rationem reddere non potuit.

Fabula phinei.

Phineus. n. in modum auaritiæ ponitur: & a fænerando phineus dictus est. Ideo cæcus q; omnis auaritia cæca sit. quæ sua non uidet ideo ei harpyæ cibos arripiunt. At uero q; eius prandia stercorebus faciunt ostendit fænerantium uitam rapinæ ingluuiem esse sordidam. sed has a conspectu eius retes & calais fugant quia rapina ei aliquid de-

laminum. Superapotelesmate astronomico. maternus hæc libro secundo matheseos. Si. n. ex duodecathemorton efficacia: & ex sinibus: in quib9 fuerint inuenta: omnē uolueris apotelesmatum explicat substantiam non falleris. Nexilitas. nexus: compages: coniunctio a necendo. Battiadem. Callimachum: q; de aruspicina scripsit: a batto originem defletens: Item ab ouidio battiades uocatur in amoribus battiades toto semper cantabitur orbe: quamuis ingenio non ualet arte ualet. Mædum ex arbuti poemate tollendum ubi sic lege.

Qualis in aetæa quondam fuit hospita terra. Digna sacris hecæle: quæ musa loquentibus annis.

Battiadæ uatis ut uedo tradidit æuo:

Vbi substitutus: battiadæ uatis: scriptum: erat: baccineas ueteres Callimachū refert plutarchus hecælesia scripsisse. Interceptum. ex ceptione: captura: clā destino insultos interceptum enim significat ex cipei: ex insidiis deprehendere circumuente in ordinem redigere.

Phrygius torrens. excitatus: uehemens: bellicosus dementiens.

Ζητωνκαλον . ex duobus auxiliatoribus nomen unctis conferrum inat: ut qui uocentur zetis & calais duplici nomine: & seutgi deflectantur itidem a nominibus duobus: hoc est a Iuuante proboq: ut bene enixeq: iuuantes appellentur: & profecto nil est humanius: nil pulchrius: cum homines hominum causa nati sint: quam semper aliquem beneficio demerere: precipue cum prisci in album deorum suos sibi redegerint auxiliatores: ut ab augustinio tradatur in hanc sententiam id maronem protulisse.

Quiq: sui memores alios fecere merendo .

Scitu: & memoratu digna sunt pliniana uerba in hanc sententiam Deus est mortali Iuua re mortalem: & hæc ad æthernam gloriam uia hac proceres iere romanis. hæc nunc cælesti passu uadit uespasianus seculis rebus subueniens. puerbiam græcum hinc uergit. ανθρωπος ανθρωπου δαιμωνιον. επι των απροσδοκητων υπο ανθρωπου σωζομενων και διατινα ευδαιμονουτων. hoc est homo hominis deus. in insperato ab homine seruatos: & propterea felices. Scita patenti sententia est in panegyrico ad theodosium Nullam maiorem crediderim esse principum felicitatem quam fecisse felice areten uirtutem dicunt & nobilem doctrinam: quam mox ad alia transferunt sicuti uirtus a nostris pro nobilitate: generositateq: capitur: hinc: ut augustinus autor est: ars

uenit. ἀρετη δὲ platonica interpretatio hæc in cratylo areten forte hereten uocat quis: quia si habitus iste heretoratos. i. maxime eligendus. Ad Interpretationem coronide appellens reuerendissime ptho notarie: colende patrone licet uti psumo appellare: ut nil scripserim: excogitauerim: commentissimam aristarchis & catoniatis auribus tuis abnutet: refugaturue quod si ate unico probabunt sublimi ferta sidera uertice. Vale faustiter: & bene fauente gento: meq: ama: qui te reuereor: & colo.

•FINIS•

Impressum Mediolani per magistrum Videricum Scinzenzeler anno Domini. Mccccclxxxviii. die. xxiii. mensis aprilis.

Registrum huius operis omnes sunt quaterni exceptis e quod est duernus & fternus.

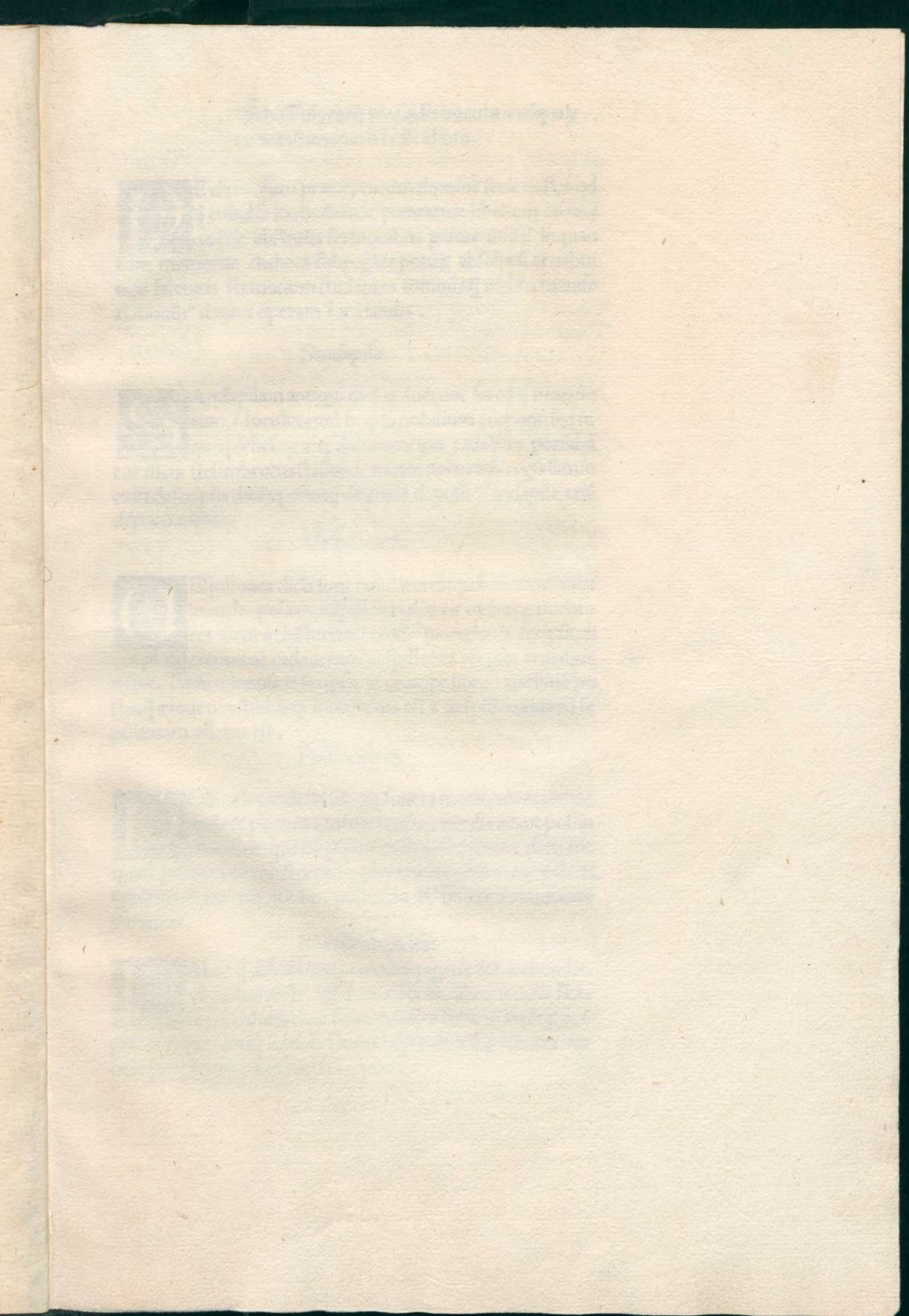
suo comesse non permittit. græce enim ζητωνκαλον inquit dicit. Ideo uolarici quia omnis inquisitio boni nunquam terrenis rebus miscetur. Ideo aquilonis uenti filii quia bona inquisitio spiritalis est: non carnalis. ergo ueniente bonitate omnis rapina fugatur.

Fabula alpei & arethuse.

Alpeus fluuius arethusem nympham amauit: quam cum sequeretur in fontem conuersa est: Ille in mediis undis ambulans non imixtus: in sinum eius immergitur: Vnde & apud inferos obliuionem animarum trahere dicitur. αληθαφωσ idest ueritatis lux arethusa uero quasi. αρετισα idest nobilitas æquitatis. ergo quid amare poterat ueritas nisi æquitatem? quid lux nisi nobilitatem? & ideo in mari ambulans: nec miscetur quia lucidi ueritas omni malorum falsitudine morum circumdata pollui aliqua commistione non nouit. Sed tamen in sinu æquissimæ potestatis omnis lux ueritatis dilabitur. Nam & descendens in infernum idest in secreta conscientie ueritatis lux malarum rerum semper in obliuionem importat.

Explicit liber mythologicos Tertius & ultimus.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Second block of faint, illegible text, appearing as a paragraph.

Third block of faint, illegible text, appearing as a paragraph.

Fourth block of faint, illegible text, appearing as a paragraph.

Fifth block of faint, illegible text, appearing as a paragraph.

Sixth block of faint, illegible text, appearing as a paragraph.

ocum

43

Fabii Fulgentii placiadis uocum antiquarum
cum testimonio ad calcidium.

DE de tuorum præceptorum domine serie nostra quod
quod euitasse inobedientia putaretur: libellum etiam:
quod de abstrusis sermonibus parare iussisti inquan-
tum memoriae entheca subrogare potuit absolutum retribui
non faleratis sermonum studentes somniis quod rerum manife-
stationibus dantes operam lucidandis.

Sandapila

Sandapilam antiqui dici uoluerunt feretrum mortuo-
rum. i. loculum: non in quo nobilium corpora: sed in
quo plebeiorum atque damnatorum cadauera portaban-
tur: sicut Stesimbrotus Stasius de morte polycratis regis samio-
rum descripsit dicens postea quod de cruce depositus sandapila etiam
deportatus est.

Vespillones.

Uespillones dicti sunt baiulatores: quauis antidasus
heracleopolites uespillones dixerit cadauerum nudato-
res: sicut in historia alexandri macedonis scripsit di-
ces plusquam trecentos cadauerum uespillones rex per se crucibus
affixit. Tamen mnaseas scripsit in cecrope libro: apollinem po-
stea quod a ioue uinctus: atque interfectus est a uespillonibus ad se-
pulturam ellatus est.

Pollinctores.

Pollinctores dicti sunt: quod funera morientia accurant
unde & plautus in menechinis comædia ait. ut pollin-
ctor dixit: qui eum pollinerat. pollinctores dicti sunt
quasi pollutorum unctores. i. cadauerum curatores. unde &
apuleius in hermagora ait. pollincto ei funere domuitionem
paramus.

Manales lapides:

Abeo quod disciplinas herufcas tagetis & bacchetidis.
xy. uoluminibus explanauit: ita ait. fibrae iecoris sarda-
racei coloris dum fuerint: manales tunc uereri opus est
petras. i. quas antiqui solebant in modum cylindrorum per limites tra-
here pro pluuiae commutanda inopia.

Nefrédines. uel nefrédés sues.

Diphantus lacedæmonius: q̄ de sacris deorū scripsit ait ap̄d athēas marti solere sacrificari sacru: q̄d εκκα του πεφομευα appellatur: si q̄s. n. centū hostes i terdecillet marti de homine sacrificabat apud insulā lemnon: q̄d sacrificatū est a duobus cretēsibus: est uno loco. i. tumi ne cortyniēi: p̄culo loco: sicut sofocrates scribit. sed postea q̄ hoc atheniēsibus displicuit cæperunt efferre porcū castratū: quem nefrédem uocabāt: i. quasi sine renibus. & apud roma nos uarro scribit scitiū dētatum cēties & uicies pugnasse singulari certamine. Cicatrices habuisse cōtra quadraginta q̄nq̄. post tergū nullam. coronas accepisse. xxyi. Armillas centum quadraginta: & istum primum sacrum fecisse marti.

Ambignæ oues.

Eblius macer: q̄ fastalia dierū scripsit ait iunoni eas quæ geminas parerēt oues sacrificare cum duobus agnis altrifecus alligatis: quas oues ambignas uocari quasi ex utraq̄ parte agnos habentes.

Suggrundaria

Riori tempore suggrūdaria antiq̄ dicebant sepulcra infātium: qui necdū xl. dies implestēt: quia nec iam busta dici poterant quia ossa quæ comburerent nō erant: nec tanta immanitas cadaueris qua lucus tumesceret: unde & rutilius geminus i astyanactis tragædia ait. melius suggrūdarium miser quæres q̄ sepulcrum.

Silicerni.

Silicernios dici uoluerunt senes iam icuruos: quā iā sepulcrorum suorū silices aspiciētes. unde & cincuis alimetus in historia de gorgia leōtino scribit. dicens. qui dum iam silicerni sui finem temporis expectaret: si morti non potuit: tamen ifirmitatibus exultat.

Aruales fratres.

Acca laurētia romuli nutrix cōsueuerat p̄ agris semel in anno sacrificare duodecim filiis suis sacrificiū precedentibus: unde cum utus n. ortuus esset pp̄ nutricis gratiam romulus in uicem defuncti se succedere pollicet:

unde & ritus processit cum duodecim iam deinceps sacrifici
care: & aruales dici frēs: sicut rutilius geminus i libris ponti
ficalibus memorat.

Iniuges boues.

Anilius cræstus in libro: quem de deorum hymnis
scribit: ait mineruæ iniuges boues sacrificari. i. iu
gum nunq̄ ferentes: illa uidelicet causa q̄ & uirgini
tas iugum nesciat maritale: & uirtus nunq̄ sit iugo prementi
subiecta.

Semones.

Semones dici uoluerūt deos: quos cælo nec dignos
ascriberent ob meriti paupertatem: sicut priapus: hip
po: uertumnus. Nec terrenos eos deputare uellent
per gratiæ uenerationem: sicut uarro in mystagor̄ libro ait.
Semoneq̄ inferius derelicto deum depinnato attolam ora
tionis eloquio.

Blaterare.

Acuius in pseudo comædia inducit sceparium ser
uum ancillæ dicentē. Ni ego te blaterare aspicerem
his nunciū iudicassem. blaterare. n. quasi uerba tre
pidantia metu balbutire dixerunt.

Luscitii.

Luscitios dici uoluerunt interdium parū uidentes: quos
græci myopes uocāt: unde & plautus i mercatoris
comædia ait: mirū lolio uictitare te tam uili tritico
quia luscitiosus est. Dicunt. n. q̄ lolium comedentibus oculi
obscurantur.

Tutulus.

Uarro in pontificalib⁹ ait tutulos sacerdotes dici bre
uium deorum. Numa uero pompilius & ipse de pō
ntificalibus scribens tutulum dici ait pallium: quo sa
cerdotes caput tectabant cum ad sacrificium accessisset: sicut
& uergilius ait. & capita ante aras phrygio uallatus amictu.

. Oria.

Oriam dicunt nauicellam modicā piscatoriā: unde & plautus in cacisto ait. mallo huc alligari ad oriam ut semper piscetur: & si sit tempestas maxima

Problema:

Problema est propositio in capite libri quaestionaliter posita: unde & demosthenes p philippo ait. sed ne qd græcum te turbet exemplum ego pro hoc tibi latinum faciā. ait. n. problematis autēticum gradum tradamus astanti: cui nostra subsequēs occurreret oratio. Nam & tertulianus in libro: quem de fato scripsit. ita ait. Redde huic fati primum pblematis mancipatum.

Pumilior & glabrior.

Puleius in asino aureo itroductis sorores psiches maritis detrahētis dicitq. quouis puero pumiliorem & cucurbita glabriorē. pumilos. n. dicunt molles: atq. enerues. Glabrum uero lauem & imberbem.

Sutela.

Sutelam dici uoluerunt astutiam: quasi subtilis tela. unde & plautus in casina ait. poscis clā me sutelis tuis erripere casinam uxorem p inde ut postulas.

Frigutire.

Frigutire dicitur subtiliter adgarrire: unde & plautus in casina ait. qd nam frigutis? & ennius in alcestide comædia sic ait. hæc anus admodum frigutit: nimirū fauciauit se flore liberi.

Tituillitium.

Tituillitium dici uoluerunt fila putrida: quæ de telis cadunt: ut plautus in casina ait: non ego hoc uerbū empfitem tituillio. i. re admodum uilissima. Nam & marcus cornutus in satyra sic ait. Tituillitii sal cædo tibi.

Scolponeæ.

Scolponeas dici uoluerunt cestus plumbo ligatos: unde & neuus in philemporo comædia ait. Scolponeis batuenda sunt huic latera probe. & plautus in casina simili modo ait. Melius scolponeis: quibus battuetur tibi os senex nequissime.

Catillare.

Catillare dicitur per alienas domos istanter girare: a catulis tractum quod per omnes domos circueant. Unde & propertius. catillata geris uadimonia publicum prostibulum. & plautus similiter ait. quin meam uxorem mittam catillatum.

Capularis senex.

Capularem dici uoluerunt senem iam morti contigium: sed & reos capulares dicebant quod capulo digni fuerunt. unde & lucilius ait. pergit capulare cadauer. & haccus tibullus in helene comædia ait. Tu ne amare audes edentule: & capularis senex. edentulum quasi iam sine dentibus dici uoluerunt.

Promi & condi.

Promos et condos dici uoluerunt cellaritas. eorumque de intus promant: et intus condant. unde et plautus in asinaria ait. ego sum promus: condus procurator peni. penum. id est. cellarium dicimus.

Suppetiæ:

Suppetias dicimus auxilium: unde & memor in tragædia herculis ait. ferte suppetias optimi comites.

Auctio.

Auctionem dici uoluerunt uenditionem: quasi quod & ementem augeat & uendentem: unde & plautus in curculione comædia ait. autionem facio parasiticam

Nasiterna.

Nasiternam dici uoluerunt aquæ urnam. id est. urceum: unde & calphurnius in phronesi comædia ait. Vbi tu nasiternatus aquam petas: & plautus in bacchide ait. Affer nasiternam cum aqua foras.

Antistare.

Antistare dicimus præcellere: unde & crispinus in heraclea ait. Diuinis uirtutibus antistas alcides.

Stega.

Stega est nauis pscænium. i. tabulatum sup qd nauæ ambulant: sicut plautus ait. sorte egout in stega confederam.

Lembus.

Lembus est genus nauiculæ uelocissimæ: quas dromedas dicimus: sicut uergilius ait q̄ qui aduerso uix flumine lembum remigiis subigit. Limbus uero ora uestimenti cuiuscq̄ ex auro.

Ramentum.

Ramentum dici uoluerunt quasi quoddam plectitiū purgamentum unde & qntus fabius lucullus i epico carmine ait. uilissimū ramentum: proluuiosa pestis.

Diobolares.

Diobolares dicuntur uilissimæ meretrices: quæ sub paruo stipendio pstant: sicut paminatus ait. Diobolare pstibulum: quam ego ut actutum ductem partitam reddam. Nam & pacuius similiter ait. Nō ego ita fui: ut nunc sunt meretrices diobolares: quæ suam nummi causa paruipendunt gratiam.

Ueruina.

Ueruina est genus iaculi longum: qd aliq̄ti uerutum uocant sicuti galbius bassus ait in satyris. ueruina cōfodiende non te naucifacio. Nauci. n. pro nihilo dici uoluerunt. nam plautus in bacchide ait. si tibi machera est foris: mihi ueruina est domi: qua quidem te faciā: si me irritaueris confessoriam foricina nænia.

Diuidia.

Diuideas dixerunt tristitias: sicut ppertius ait. Diuidias mentis conficit omnis amor.

Iustitium.

Iustitium dicitur luctus publicus: unde & fonteius in oratione p nucerinis ait: deniq̄ iustitiū plebi idicis.

Choragium.

Q Horagiū dicitur uirginale funus: sicut apulei⁹ i meta
morphoseon ait. choragio itaq; pfecto omnes domui
tionem parant.

Desiduo.

Desiduo dicitur diurne: unde & uarro i correlaria ait.
diuidiæ mihi fuerunt te absuisse desiduo.

Floci.

Locci dixerūt quasi nihili: unde & plautus ait. floci
est quid rerum geras.

Ientaculum.

Ientaculum dicitur degustatio: sicut callimachus in
cæcia. Ientaculum proferre ioui.

Eduium.

Eduium dicitur ab edēdo. i. prægustatiua comestio
unde apuleius in asino aureo ait. eduliis opipare ex
cepta. opipare est lucide: deliciose.

Tucceta.

Tucceta dicuntur escæ regiæ: sicut callimachus in pi
sæis. ambrosio redolent tucceta sapore.

Ferculum.

Ferculum missum carniū: unde petronius arbiter
ait. postq; ferculum allatum.

Myropolæ.

Mypolæ dicuntur: qui ungenta uendunt: & sūt pig
mentarii unde & neuus in diobolaria ait. myropola
affatim mihi ungetum largitus est: quo me uenusta
rem. adfatim abundanter dicitur. uenustare exhilarare est.

Celox.

Celocem dicunt genus nauiculæ modicissimum: qd
blannam dicimus: unde apuleius in libro de republi
ca ait: q; celocem regere neq; onerariam petit.

Cælibatus.

Cælibatum dici uoluerunt uirginitatis abstinentiã:
unde & felix capella in libro de nuptiis mercurii &
philologiæ ait. placuit mineruæ petere cælibatum.

46
Diuus Ambrosius in
quadam epistola citat
glossarium hoc sine sul
gentii in dictione au
matium.

Exercitus.

Exercitus dicitur contemptus: unde & plautus i mi-
lite glorioso ait. Itaq; nos nostramq; familiam habes
exercitam et ubi supra ait. plus uideas ualgiis fauiis
omnes nictantes. Nictare. n. cinnum facere. Valgia. n. sunt
labellorum obtortiones in supinatione uel subatione pacte: si-
cut & petronius ait. abroso ualgiter labello.

Summates.

Summates dicuntur uiri potentes.

Simplones.

Simplones dicuntur coniuuæ. Nam et amicus spõ
si: q cum eo per conuiuia ambulat symplator dicit
Ganeum uero taberna est: unde et succius in comæ
dia piscatoria ait. summates uiri simplones fratri sūt ganei.

Præsegmina.

Præsegmina sunt partes corporis incisæ: ut tages
in aruspicinis ait. præsegminibus amputatis.

Congerones.

Congerones sunt: qui aliena ad se congregāt: unde et
apud romanos gerones brutiani dicti sunt.

Cistella.

Cistellam dicunt capsellam ut plautus. Cistellam effer
cum crepundiis. i. cum puerilibus ornamentis.

Pecuatus.

Petidamas in moralibus libris ait. fabre compactū
animal hominem quis ferat: sic ex re pecuatū: & aue-
rum cassit tam eretinas hominum mentes.

Fabre.

Fabre perfecte dicitur. aueruncare eradicare dicit:
Eretinas testas: uel argillaceas. pecuatum sultum
Allucinare.

Allucinare dicitur uana sommare. Tractū est ab allu-
citis: quos nos conopas dicimus: sicut petronius ar-
biter ait. Nā cētū uernali me allucitæ molestabant.

Culleus.

Culleus dicitur saccus: in quo rei cōclusi i mare mit-
tuntur sicut plautus ait i uidularia. Iube hunc in sui
culleo. atq; in altū deportari si uis annonā bonam.

Elogium.

Elogium est hæreditas in malo: sicut cornelius tacitus ait in libro facetiarum. Cæsis itaq; morum elogio in filiis derelicto.

Lyxa.

Lyxæ dicitur mercenarius: unde lucanus ait: Stat dū lyxæ bibat.

Sudum.

Sudum dicitur serenum: unde tyberianus ait. Dure os subducit ignes sudus oritur lucifer.

Luteum.

Luteum splendidum. pacuuius in tragædia thiestis. non illic luteis aurora bigis.

Absternius.

Absternius dicitur obseruans: sicut rubrius in satyra ait: Absternium merulenta fugit metenia nomen.

Vadatus.

Vadatus dicitur obstrictus: uel sub fide uel sub fidei iussione ambulans: sicut fenestella ait: apud quæ uadatus amicitia nodulo tenebatur.

Manubiæ.

Manubiæ dicuntur ornamenta regum: unde & petronius arbiter ait. Tot regum manubiæ penes fugituū restiterant.

Aumatium.

Aumatium dicitur locus secretus publicus: sicut in theatris aut circo: unde & petronius arbiter ait. i aumatium memet ipsum conieci.

Deleneficus.

Deleneficus dicitur blandiloquus unde & lucretius comicus in nummularia ait. Nescio quorsum mihi eueniant tua uerba tam delenefica.

Ad eundē Reuerendissimū prothonotarium
Dominum Antonium mariam bentiuoleum:
Ioannesbaptista pius.

Digne coronatam triplici diademate frontem
Coccineumq; sacro uertice ferre iubar

Hæc quæcunq; uides iuuenilibus edimus annis
 Dum sua palladius pectora lenit honor
 Dum uigilo aoniis persæpe sororibus: & dum
 Enitor cineri sic superesse meo
 Dum colo te: & gratis uincis mea corda cathennis
 Et ser iata meum mulcet imago iecur
 Ciua fidescuperem foret illabefacta per omne
 Tempus. erit. leuum sternuit omen amor.

Quoniam summam: strictim: & carptim uitã fulgẽ
 tii placiadis i liminari pagina in transcurso ueluti te
 stigimus res ipsa exposcit & efflagitat cõptuis & iqui
 sitius i libri coronide appendiculam hanc & $\pi\omicron\rho\rho\iota\sigma\mu\alpha$ hoc
 est auctarium studiosis fulgẽtũ indagatoribus supaddere: qd
 ut planius constet & idagatius ioannis erichenemii sup re ipsa
 uerba ponã. Fulgentius episcopus ruspensis i africa uir i diui
 nis scripturis eruditissimus: & i sæcularibus litteris nobiliter
 edoctus: ingenio subtilis: sensu profudus: eloquio dulcis: diser
 tus & nitidus: ad docendum facilis: ad arguendũ acer: ad psua
 dendum idoneus: atq; mitissimus fuit q non minus uitæ sãcti
 monia q sciẽtia scripturæ clarissimus effulsit: scripsit multa
 egregia uolumina: de quibus subiecta feruntur:

De gratia dei & libero arbitrio libros septem.
 De sancta trinitate librum unum.
 De ueritate prædestinationis libros duos.
 De remissione peccatorum libros duos
 Altercatio cum thrasemũdo regelibrum unũ.
 Regna ueræ uitæ librum unum.
 De prædestinatione ad monimum. libros tres
 Ad ferrandum diaconum librum unum.
 De continentia coniugali librum unum
 De uirginitate ad probam librum unum.
 De oratione ad eandem librum unum.
 De charitate ad eugipium librum unum.
 De pænitentia ad uenantiam librum unum.
 Ad theodorum senatorem librum unum.
 Ad gallam uiduam librum unum.
 De fide ad donatum librum unum.
 De mysterio mediatoris libros tres.
 De sacramento incarnationis librum unum:

Epistolarum ad diuersos librum unum.
 Sermonum multorum librum unum.
 Omiliae quoque innumerabiles librum unum.
 Questionum diuersarum librum unum.
 De adam librum unum.
 Mythologiarum ad catum presbyterum libros tres.
 De obstruis sermonibus librum unum.
 Vergilianae continentiae moralitas librum unum.
 De imensitate filii dei librum unum.
 De passione domini librum unum. Sed & alia multa scripsisse
 dicitur: quae ad noticiam meam non uenerunt. Erat. n. tam graeco quam
 latino sermone magnifice imbutus. Notandum uero quod libri de
 adae sine a titulus est libri sine litteris: scilicet de adae sine. a. de
 abel sine. b. de caim sine. c. & sic de caeteris secundum consequen-
 tiam litterarum. in libris autem: quibus est expositio uerbi continen-
 tia secundum philosophos morales mirabili industria aurum in
 luto: ut ita dicam quaesiuit & inuenit: dum opus poetae ad phy-
 sicam rationem inclinaret. scripsit hoc opus ad quendam diaconum
 aliud uero mythologiarum ad catum presbiterum carthaginensem:
 & de obscuris uocabulis ad calcidium grammaticum iam senem
 cum ipse adhuc iuuenis esset: & litterarum humanitatis scholae
 doctor & rector. Claruit temporibus thrasemundi regis uada-
 lorum catholicas ecclesias persecutis sub anastasio imperatore:
 Anno domini quingentesimo. haec ille. Caeterum quae nos eno-
 tauimus in superioribus his non admodum germana. ex aliorum
 scriptorum opinione diximus. Ruspensē uocat hic ab africae
 ciuitate ruspina apud quam caesar scipionem debellauit: quae
 ab eodem cum tisiaouata: thala: capia: zama & richa deleta est:
 ut autor est strabo .li. geographiae decimo septimo. haec inter
 oppida libera numerat plinius libro quinto na. his. punicorum
 libro tertio filius. Quaeque procul cernit non aequos ruspina
 fluctus. Librum itidem scripsit fulgentius: cui titulus est scin-
 tillarium: ubi scintillantes titillatus: & incetiua uitiorum car-
 pit: quem subinde citat franciscus rutenis.

Subsignata quædã codicis fulgentii impressorũ errata.
 In quinto folio adpisci pro adipisci.
 In nono comædio p comædico.
 Senem ut uiseret p senem uiseret
 In .x. inculcantem uel p q̄.
 In xii. inuoluerit p inoleuerit.
 In xiii. elmeris p elementis.
 In xvi. καθάλληλα pro Ελλάδα
 In .xvii. colis pro solis
 Talaribus prædictum pro præditum.
 Negociator dicit pro dici.
 In .xviii. iure uinctor p uinctior Felle malitæ pro malitiæ.
 In .xxii. pugna que cū cupiscētia p quæ cū cōcupiscētia est.
 In .xxiii. sanus bifrons pro ianus bifrons.
 In .xxiiii. Iratataq; scyllæ pro irata.
 In .xxv. manus diiudicato pro diiudicatio.
 Capiteq; sui pro capite. Alluxerūt argutiam adluserunt.
 In .xxvi. θωρ uero πō p χθωρ uero χθωρ δξυσ p δοξησ
 μερυσισ p στερησισ.
 αχολυργ. i. tristitiæ p αχοληργ. i. tristitiæ.
 Valuit. Deus. pro ualuit deus. αιτουοι p αυτορον
 Mereo. n. omnis pro mero.
 In .xxviii. nec roma carpit patētia carpit p nec
 Roma patentia carpit.
 In .xxx ουχρκ παμικρον ευδην ου χρη παμικρον ευδην
 In .xxxii. anticon. n. græce pro antion.
 Preuidicium operi pro præiudicium
 Pertiliter pro partiliter. adomin pro adonin.
 In .xxxiii. semina sculum pro semina sculum.
 ηδεχατιξεισ p ηδεχατιξεισ.
 In .xxxiiii. uenenis persecutionibus pro ueneris.
 In .xxxv. αρειδεξαιρη p ζαιρη
 Optinēdos ptus p partus. pellici & talo pro pollici.
 Entherocilicis pro entherocælicis.
 In .xxxvi. adolescit natiuitatis pro natiuitas.
 In .xxxviii. retes & calais pro zetes.
 ξηταμκαλον p ζηταμκαλον.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001248896

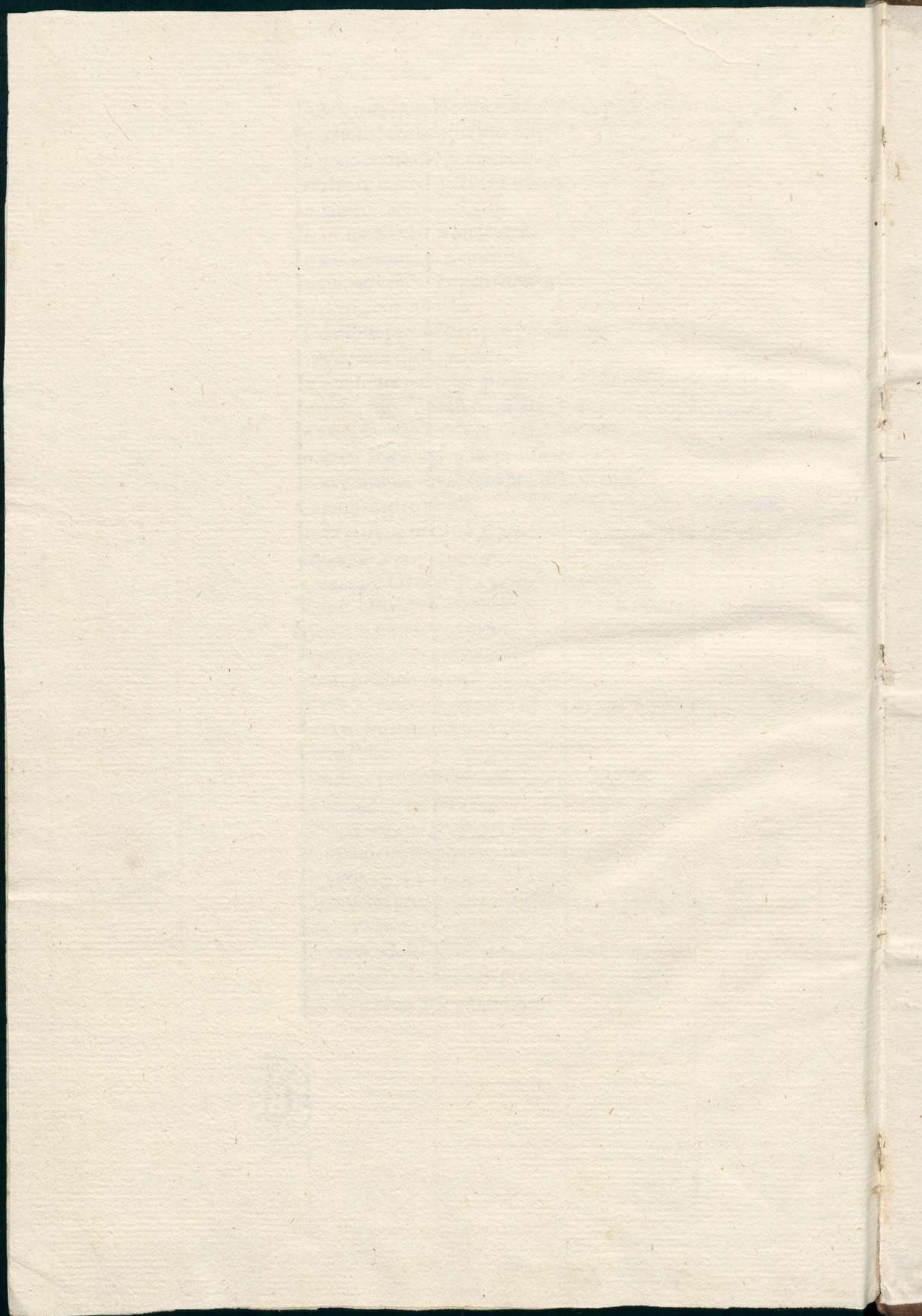
Biblioteca de Catalunya

C-MiMAØ
CB. 1001248896

Top. MiRes
145-40

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

BC 27

4-V. 1-P. 1 N 31
74 tes

BIBLIOTECA
DE
MITOLOGIA CLASICA
"CAN TRAVE"
CUBELLES

Sala Gal Museu

Armario Mel

Estante 28

Número 10

R.846

